

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 36

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

5 lutego 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 105/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 wykonujące decyzję 2000/597/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 106/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 6

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów ⁽¹⁾ 8

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2009/6/WE z dnia 4 lutego 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/768/EWG, dotyczącą produktów kosmetycznych, w celu dostosowania jej załączników II i III do postępu technicznego ⁽¹⁾ 15

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/97/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2008 r. dotycząca podpisania i tymczasowego stosowania Porozumienia o współpracy między Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i Wspólnotą Europejską w zakresie kontroli/inspekcji w dziedzinie ochrony lotnictwa i spraw powiązanych 18

Europejski Bank Centralny

2009/98/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 11 grudnia 2008 r. zmieniająca decyzję EBC/2006/17 w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2008/22) 22

WYTYCZNE

Europejski Bank Centralny

2009/99/WE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 23 października 2008 r. zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2008/13) 31

2009/100/WE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 11 grudnia 2008 r. zmieniające wytyczne EBC/2006/16 w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych (EBC/2008/21) 46

2009/101/WE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 stycznia 2009 r. zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2009/1) 59

IV *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

Urząd Nadzoru EFTA

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 94/06/COL z dnia 19 kwietnia 2006 r. zmieniająca po raz pięćdziesiąty siódmy zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa 62
- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 227/06/COL z dnia 19 lipca 2006 r. w sprawie pomocy państwa na rzecz spółki Farice hf. (Islandia) 69

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1; sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007 r., s. 3) 84

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE, EURATOM) NR 105/2009

z dnia 26 stycznia 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 wykonujące decyzję 2000/597/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 279 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 183,

uwzględniając decyzję Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽²⁾,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rada Europejska na posiedzeniu w Brukseli w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. przedstawiła liczne konkluzje odnoszące się do systemu środków własnych Wspólnot, w których wyniku przyjęto decyzję 2007/436/WE, Euratom.

(2) Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2007/436/WE, Euratom nie występuje rozróżnienie na opłaty rolne i należności celne przywozowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 192 z 29.7.2008, s. 1.

(3) Zgodnie z drugim akapitem art. 2 ust. 5 decyzji 2007/436/WE, Euratom, w latach 2007–2013 Niderlandy i Szwecja korzystają z obniżki brutto swoich wkładów opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB), finansowanych przez wszystkie państwa członkowskie. Późniejsze zmiany wartości DNB nie prowadzą do zmiany finansowania tej obniżki brutto.

(4) Uwzględniając fakt, że decyzja 2007/436/WE, Euratom odnosi się do DNB zamiast do produktu narodowego brutto (PNB), należy odpowiednio dostosować rozporządzenie Rady (WE) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot⁽⁴⁾. System środków własnych Wspólnot Europejskich nie przewiduje już wkładów finansowych opartych na PNB, dlatego nie ma już potrzeby odnoszenia się do nich w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1150/2000.

(5) Mając na celu skuteczne zarządzanie rachunkami środków własnych Komisji, należy ustanowić szczególne przepisy, aby dostosować przekazywanie danych i okresy sprawozdawcze do bieżących praktyk bankowych.

(6) Począwszy od budżetu na rok 2007, w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽⁵⁾ nie przewiduje się już szczególnego mechanizmu finansowania rezerwy dotyczącej pożyczek i gwarancji kredytowych oraz rezerwy przeznaczonej na pomoc nadzwyczajną. Rezerwa przeznaczona na pomoc nadzwyczajną została ujęta w budżecie jako „rezerwa”, zaś rezerwa dotycząca pożyczek i gwarancji kredytowych została uznana za wydatek obowiązkowy z budżetu ogólnego.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

- (7) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000.
- (8) Uwzględniając art. 11 decyzji 2007/436/WE, Euratom, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem wejścia w życie tej decyzji i powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1150/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule słowa „decyzję 2000/597/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot” zastępuje się słowami:

„decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich”;

- 2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zasoby własne Wspólnot Europejskich określone w decyzji 2007/436/WE, Euratom (*), zwane dalej »środkami własnymi«, są udostępniane Komisji i poddawane kontroli w sposób określony w niniejszym rozporządzeniu bez uszczerbku dla rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 (**), rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 (***) i dyrektywy Rady 89/130/EWG, Euratom (****).

(*) Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

(**) Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9).

(***) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych (Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 1).

(****) Dz.U. L 49 z 21.2.1989, s. 26.”;

- 3) w art. 2 ust. 1 słowa „art. 2 ust. 1 lit. a) i b) decyzji 2000/597/WE, Euratom” zastępuje się słowami:

„art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2007/436/WE, Euratom”;

- 4) w art. 3, akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Dokumenty uzupełniające odnoszące się do procedur i podstawowych statystyk określonych w art. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003 przechowywane są przez państwa członkowskie do dnia 30 września czwar-

tego roku następującego po danym roku budżetowym. Dokumenty uzupełniające dotyczące środków z tytułu VAT są przechowywane przez taki sam okres.”;

- 5) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Stawka, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) decyzji 2007/436/WE, Euratom, która jest ustalana w ramach procedury budżetowej, obliczana jest jako procent sumy prognozowanego dochodu narodowego brutto (zwanego dalej »DNB«) państw członkowskich w taki sposób, aby w całości pokryć tę część budżetu, która nie jest finansowana z dochodów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) decyzji 2007/436/WE, Euratom, z wkładów pieniężnych na dodatkowe programy badań i rozwoju technologicznego ani z innych dochodów.

Stawka ta wyrażana jest w budżecie liczbą zawierającą tyle miejsc po przecinku, ile potrzeba, aby w całości podzielić między państwa członkowskie środki oparte na DNB.”;

- 6) w art. 6 ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) Niezależnie od tego, środki z tytułu VAT i środki dodatkowe, uwzględniając wpływ na te środki rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu na nierównowagę budżetową oraz obniżki brutto przyznanej Niderlandom i Szwecji, są księgowane na rachunkach określonych w lit. a) w następujący sposób:

— dwunasta część, o której mowa w art. 10 ust. 3, jest zapisywana pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca,

— salda, o których mowa w art. 10 ust. 4 i 6 oraz dostosowania określone w art. 10 ust. 5 i 7 zapisywane są raz do roku, z wyjątkiem szczególnych dostosowań określonych w art. 10 ust. 5 tiret pierwsze, które są zapisywane na rachunkach pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po zawarciu porozumienia między zainteresowanym państwem członkowskim a Komisją.”;

- 7) artykuł 9 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Państwa członkowskie lub organy przez nie wyznaczone przekazują Komisji drogą elektroniczną:

a) w dniu roboczym, w którym środki własne wpłynęły na rachunek Komisji, wyciąg z rachunku lub potwierdzenia dokonanej wpłaty, wykazującego wpis środków własnych;

b) bez uszczerbku dla lit. a), najpóźniej drugiego dnia roboczego po wpłaceniu środków na rachunek, wyciąg z rachunku wykazujący wpis środków własnych.”;

8) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Po potrąceniu kosztów poboru zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 10 ust. 3 decyzji 2007/436/WE, Euratom wpis środków własnych, określonych w art. 2 ust. 1 lit. a) tej decyzji dokonywany jest najpóźniej w pierwszym dniu roboczym po dziewiętnastym dniu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym tytuł do tych środków został ustalony zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Niezależnie od tego w odniesieniu do tytułów dochodów budżetowych wykazanych na odrębnych rachunkach na mocy art. 6 ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia, wpis musi być dokonany najpóźniej w pierwszym dniu roboczym następującym po dziewiętnastym dniu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym tytuły dochodów budżetowych zostały uzyskane.

2. W razie potrzeby Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o przyspieszenie o jeden miesiąc wpisu środków innych niż środki z tytułu VAT i środki dodatkowe na podstawie informacji dostępnej dla nich piętnastego dnia tego samego miesiąca.

Każdy przyspieszony wpis jest dostosowywany w następnym miesiącu, gdy dokonywany jest wpis wymieniony w ust. 1. Dostosowanie to powoduje wpis ujemnej kwoty równej kwocie podanej w przyspieszonym wpisie.

3. Środki z tytułu VAT i środki dodatkowe, przy uwzględnieniu wpływu rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej oraz obniżki brutto przyznanej Niemcom i Szwecji na te środki, są zapisywane na rachunek w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca, przy czym kwoty te wynoszą jedną dwunastą właściwych sum w budżecie, przeliczonych na waluty krajowe według kursów wymiany na ostatni dzień publikacji roku kalendarzowego poprzedzającego okres budżetowy, opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C.

W odniesieniu do szczególnych potrzeb związanych z pokryciem wydatków na EFRG, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (*) i w zależności od stanu rachunków bieżących Wspólnoty, Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o przyspieszenie o jeden lub o dwa miesiące w pierwszym kwartale roku budżetowego wpisu jednej dwunastej lub części jednej dwunastej kwot w budżecie w odniesieniu do środków z tytułu VAT lub środków dodatkowych, przy uwzględnieniu wpływu rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej oraz obniżki brutto przyznanej Niemcom i Szwecji.

Po pierwszym kwartale wymagany miesięczny wpis nie może przekroczyć jednej dwunastej środków z tytułu VAT i środków opartych na DNB, mieszcząc się przy tym w granicach kwot wpisanych w budżecie na ten cel.

Komisja wcześniej powiadamia o tym państwa członkowskie, nie później niż dwa tygodnie przed wymaganym wpisem.

Akapit ósmy dotyczący kwoty, która ma być wpisana w styczniu każdego roku, oraz akapit dziewiąty, mający zastosowanie w przypadku gdy budżet nie został ostatecznie przyjęty przed rozpoczęciem roku budżetowego, stosują się do tych wcześniejszych wpisów.

Wszelkie zmiany jednolitej stawki środków z tytułu VAT, stawki środków dodatkowych, rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej i jego finansowania, o którym mowa w art. 4 i 5 decyzji 2007/436/WE, oraz finansowania obniżki brutto przyznanej Niemcom i Szwecji wymagają ostatecznego przyjęcia budżetu korygującego i powodują konieczność dostosowań dwunastych części, które zostały zapisane od początku roku budżetowego.

Takich ponownych dostosowań dokonuje się przy pierwszym wpisie po ostatecznym uchwaleniu budżetu korygującego, jeżeli został on przyjęty przed 16 dniem miesiąca. W przeciwnym wypadku ponowne dostosowania są dokonywane przy drugim wpisie po jego ostatecznym przyjęciu. W drodze odstępstwa od art. 8 rozporządzenia finansowego takie ponowne dostosowania są wpisywane na rachunkach w odniesieniu do roku budżetowego, którego dotyczy dany budżet korygujący.

Obliczenie dwunastej części dotyczącej stycznia każdego roku finansowego dokonuje się w oparciu o kwoty przewidziane w projekcie budżetu, o którym mowa w art. 272 ust. 3 Traktatu WE oraz art. 177 ust. 3 Traktatu EWEA, przeliczone na waluty krajowe według kursu wymiany obowiązującego pierwszego dnia notowań po 15 grudnia roku kalendarzowego, który poprzedza dany rok budżetowy; dostosowanie dokonywane jest przy wpisie dotyczącym następnego miesiąca.

Jeżeli budżet nie został ostatecznie przyjęty przed rozpoczęciem roku budżetowego, państwa członkowskie dokonują pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca, w tym stycznia, wpisu jednej dwunastej kwoty środków z tytułu VAT oraz środków dodatkowych, z uwzględnieniem wpływu rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej oraz obniżki brutto przyznanej Niemcom i Szwecji na te środki, zgodnie z zapisami w ostatnim ostatecznie przyjętym budżecie; dostosowanie dokonywane jest w pierwszym terminie wymagalności po ostatecznym przyjęciu budżetu, jeżeli budżet został przyjęty przed 16 dniem miesiąca. W przeciwnym wypadku dostosowania dokonuje się przy drugim terminie wymagalności po ostatecznym przyjęciu budżetu.

4. Na podstawie rocznego sprawozdania dotyczącego podstawy środków z tytułu VAT, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89, każde państwo członkowskie jest obciążone kwotą obliczoną w oparciu o informacje zawarte w tym sprawozdaniu przy zastosowaniu jednolitej stawki przyjętej w odniesieniu do poprzedniego roku budżetowego i przelaną w formie dwunastu płatności dokonanych w ciągu tego roku budżetowego. Niezależnie od tego podstawa środków z tytułu VAT państwa członkowskiego, do którego stosowana jest powyższa stawka, nie może przekraczać wyznaczonej w art. 2 ust. 1 lit. b) decyzji 2007/436/WE, Euratom procentowej wartości DNB tego państwa, o którym to dochodzie mowa w ust. 7 zdanie pierwsze tego artykułu. Komisja sporządza saldo i podaje je do wiadomości państw członkowskich w czasie umożliwiającym im wpisanie tego salda na rachunku, określonym w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku.

5. Wszelkie korekty podstawy środków z tytułu VAT na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 powodują w odniesieniu do każdego zainteresowanego państwa członkowskiego, którego podstawa, przy dopuszczeniu takich korekt, nie przekracza wartości procentowych określonych w art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 10 ust. 2 decyzji 2007/436/WE, Euratom, następujące dostosowania salda, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu:

— korekty na mocy art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 dokonane do dnia 31 lipca powodują ogólne dostosowanie wpisywane na rachunku określonym w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku. Niezależnie od tego szczególne dostosowanie może zostać wpisane przed tym dniem za porozumieniem państwa członkowskiego i Komisji,

— jeżeli środki przyjęte przez Komisję na mocy art. 9 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89 w celu skorygowania podstawy doprowadzą do dostosowania wpisów na rachunku określonym w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, dostosowania takiego dokonuje się w dniu wyznaczonym przez Komisję, na podstawie tych środków.

Zmiany DNB, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, stanowią również przyczynę dostosowania sald wszystkich państw członkowskich, których podstawa, przy dopuszczeniu takich korekt, nie przekracza wartości procentowych określonych w art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 10 ust. 2 decyzji 2007/436/WE, Euratom.

Komisja powiadamia państwa członkowskie o tych dostosowaniach w czasie umożliwiającym im wpisanie ich na rachunku określonym w art. 9 ust. 1 w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku.

Niezależnie od tego szczególne dostosowanie może być w dowolnym momencie wpisane za porozumieniem państwa członkowskiego i Komisji.

6. Na podstawie danych liczbowych dotyczących całkowitego DNB w cenach rynkowych oraz jego składników za poprzedni rok, przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003, każde państwo członkowskie jest obciążone kwotą obliczoną przy zastosowaniu do DNB stawki przyjętej dla poprzedniego roku budżetowego i po uwzględnieniu płatności dokonanych w ciągu poprzedniego roku budżetowego. Komisja sporządza saldo i podaje je do wiadomości państw członkowskich w czasie umożliwiającym im wpisanie tego salda na rachunku, określonym w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku.

7. Wszelkie zmiany DNB z poprzednich lat budżetowych zgodnych z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003, z zastrzeżeniem jego art. 5, stanowią przyczynę w odniesieniu do każdego zainteresowanego państwa członkowskiego dostosowania salda określonego zgodnie z ust. 6 tego artykułu. Dostosowanie takie ustala się w sposób określony w ust. 5 akapit pierwszy tego artykułu. Komisja powiadamia państwa członkowskie o tych dostosowaniach tak, aby mogły one wpisać je na rachunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym grudnia tego samego roku. Po dniu 30 września czwartego roku następującego po danym roku budżetowym żadne zmiany DNB nie są już uwzględniane, z wyjątkiem kwestii zgłoszonych w tym terminie przez Komisję lub państwo członkowskie.

8. Operacje określone w ust. 4–7 stanowią modyfikacje dochodów w odniesieniu do roku budżetowego, w którym są dokonywane.

9. Obniżka brutto przyznana Niderlandom i Szwecji jest finansowana przez wszystkie państwa członkowskie. Późniejsze zmiany wartości DNB nie prowadzą do zmiany finansowania tej obniżki brutto.

10. Zgodnie z art. 2 ust. 7 decyzji 2007/436/WE, Euratom, do celów stosowania tej decyzji, »DNB« oznacza DNB za dany rok według cen rynkowych określonych w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1287/2003, z wyłączeniem lat poprzedzających rok 2002, dla których w dalszym ciągu PNB według cen rynkowych stanowi punkt odniesienia do obliczania środków dodatkowych, zgodnie z definicją podaną w dyrektywie 89/130/EWG, Euratom.

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.”;

9) w art. 10a odniesienia do »PNB« zastępuje się odniesieniami do:
»DNB«;

10) artykuł 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Artykuł 9 ust. 1a i 2 stosuje się odpowiednio do zapłaty odsetek, o których mowa w ust. 1.”;

11) w art. 12 ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie lub organy przez nie wyznaczone wykonują polecenia zapłaty Komisji zgodnie z instrukcjami Komisji i nie później niż w ciągu trzech dni roboczych od ich otrzymania.”;

b) dodaje się następujący akapit:

„Państwa członkowskie lub organy przez nie wyznaczone przesyłają Komisji drogą elektroniczną, najpóźniej drugiego dnia roboczego po wykonaniu każdej transakcji, wyciąg z rachunku wykazujący odpowiednie przepływy finansowe.”;

12) w nagłówku tytułu VI, słowa „decyzji 2000/597/WE, Euratom” zastępuje się słowami:

„decyzji 2007/436/WE, Euratom”;

13) w zdaniu wprowadzającym w art. 15 słowa „decyzji 2000/597/WE, Euratom” zastępuje się słowami:

„decyzji 2007/436/WE, Euratom”;

14) w art. 16 odesłanie do „art. 10 ust. 4 i 8” zastępuje się odesłaniem do:

„art. 10 ust. 4–7”;

15) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie prowadzą kontrole i badania dotyczące ustalenia tytułów i udostępnienia środków własnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji 2007/436/WE, Euratom.”;

b) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) kontroli organizowanych zgodnie z art. 279 ust. 1 lit. b) Traktatu WE i art. 183 ust. 1 lit. b) Traktatu EWEA.”;

16) w art. 19 odniesienie do „PNB” zastępuje się odniesieniem do:

„DNB”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie decyzji 2007/436/WE, Euratom.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady

A. VONDRA

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 106/2009**z dnia 4 lutego 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	73,2
	MA	46,2
	TN	134,4
	TR	94,0
	ZZ	87,0
0707 00 05	JO	155,5
	MA	134,2
	TR	172,1
	ZZ	153,9
0709 90 70	MA	114,4
	TR	150,8
	ZZ	132,6
0709 90 80	EG	84,3
	ZZ	84,3
0805 10 20	EG	48,3
	IL	51,0
	MA	60,0
	TN	47,0
	TR	58,5
	ZZ	53,0
0805 20 10	IL	148,2
	MA	96,1
	TR	49,1
	ZZ	97,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	72,2
	IL	76,4
	JM	75,5
	MA	136,4
	PK	73,9
	TR	70,9
	ZZ	84,2
0805 50 10	EG	48,0
	MA	67,1
	TR	58,8
	ZZ	58,0
0808 10 80	CA	86,3
	CL	67,8
	CN	69,8
	MK	32,6
	US	114,6
	ZZ	74,2
0808 20 50	AR	104,9
	CL	73,7
	CN	33,6
	US	118,1
	ZA	118,6
	ZZ	89,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 107/2009**z dnia 4 lutego 2009 r.****w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do
wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającą dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

po konsultacji z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2005/32/WE wymogi dotyczące ekoprojektu powinny być określone przez Komisję dla produktów wykorzystujących energię, których wielkość sprzedaży we Wspólnocie jest znacząca, które mają znaczący wpływ na środowisko naturalne i które posiadają znaczący potencjał w zakresie poprawy ich ekologiczności bez pociągania za sobą nadmiernych kosztów.
- (2) Artykuł 16 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy 2005/32/WE stanowi, że Komisja odpowiednio wprowadza z wyprzedzeniem środki wykonawcze dotyczące elektrotechniki użytkowej zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 3 i z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 15 ust. 2 oraz po konsultacji z Forum Konsultacyjnym.
- (3) Komisja wykonała badanie przygotowawcze, w ramach którego przeanalizowano techniczne, ekologiczne i ekonomiczne aspekty prostych set-top boksów (zwanych dalej „SSTB”). Badanie przeprowadzono przy udziale zainteresowanych stron z UE i krajów trzecich, a jego wyniki zostały podane do publicznej wiadomości.
- (4) W badaniu przygotowawczym stwierdzono, że liczba SSTB wprowadzanych na rynek Wspólnoty wzrosła z 28 mln w 2008 r. do 56 mln w 2014 r., podczas gdy roczne zużycie energii przez te urządzenia wzrosło z 6 TWh w 2010 r. do 14 TWh w 2014 r.; w badaniu stwierdzono również, że możliwe jest znaczne ograniczenie zużycia energii elektrycznej przez SSTB w oszczędny sposób.
- (5) Zmniejszenie zużycia energii elektrycznej przez SSTB można osiągnąć poprzez zastosowanie istniejących, niezastrzeżonych rozwiązań technicznych, które mimo że prowadzą do oszczędności, nie są w wystarczającej mierze wprowadzane na rynek, ponieważ konsumenci

nie są świadomi bieżących kosztów eksploatacji SSTB, w związku z czym producentom brakuje zachęty do wyposażania urządzeń w tego rodzaju rozwiązania służące obniżeniu zużycia energii podczas ich eksploatacji.

- (6) Ustanawiając wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do zużycia energii przez SSTB, należy mieć na uwadze harmonizację wymogów dotyczących ekoprojektu dla tych urządzeń w całej Wspólnocie, a także wkład w funkcjonowanie rynku wewnętrznego i mniejsze oddziaływanie tych produktów na środowisko.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno zwiększyć penetrację rynku przez technologie służące poprawie energooszczędności SSTB, prowadząc do rocznych oszczędności energii rzędu 9 TWh w 2014 r. w porównaniu ze scenariuszem zakładającym niepodejmowanie żadnych działań.
- (8) Wymogi dotyczące ekoprojektu nie powinny mieć negatywnego wpływu na funkcjonalność produktu i nie powinny nieść za sobą negatywnych skutków dla zdrowia, bezpieczeństwa oraz środowiska naturalnego.
- (9) Wymogi dotyczące ekoprojektu wchodzą w życie etapowo, dzięki czemu producenci powinni mieć wystarczająco dużo czasu na zmodyfikowanie projektów swoich produktów. Harmonogram tych etapów należy określić tak, aby uniknąć negatywnych skutków dla funkcjonalności urządzeń znajdujących się na rynku oraz uwzględnić wpływ na koszty ponoszone przez producentów (w szczególności MSP), przy jednoczesnym zapewnieniu terminowego osiągnięcia celów polityki.
- (10) Pomiary zużycia energii należy przeprowadzać przy uwzględnieniu powszechnie uznanych najnowocześniejszych metod; producenci mogą stosować zharmonizowane normy ustanowione zgodnie z art. 9 dyrektywy 2005/32/WE.
- (11) Wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć pierwszeństwo przed wymogami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 45.

- (12) Zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE niniejsze rozporządzenie powinno stanowić, że mające zastosowanie procedury oceny zgodności to wewnętrzna kontrola projektu określona w załączniku IV do dyrektywy 2005/32/WE oraz system zarządzania określony w załączniku V do dyrektywy 2005/32/WE.
- (13) Aby ułatwić przeprowadzanie kontroli zgodności, producenci powinni mieć obowiązek przedstawiania informacji w postaci dokumentacji technicznej określonej w załącznikach IV i V do dyrektywy 2005/32/WE, w zakresie, w jakim dotyczą one wymogów określonych w niniejszym środku wykonawczym.
- (14) Należy określić poziomy odniesienia dla obecnie dostępnych SSTB o niskim zużyciu energii. Wyposażenie SSTB w tryb wyłączenia, w którym urządzenia nie zużywają energii, może pozytywnie wpływać na zachowanie konsumentów i podejmowanie przez nich decyzji o ograniczeniu niepotrzebnych strat energii. Poziomy odniesienia przyczyniają się do zapewnienia powszechnego i łatwego dostępu do informacji, szczególnie dla MŚP i bardzo małych przedsiębiorstw, co z kolei ułatwia wykorzystanie najlepiej zaprojektowanych technologii zmniejszania zużycia energii przez SSTB.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na podstawie art. 19 ust. 1 dyrektywy 2005/32/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące ekoprojektu dla prostych set-top boksów.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w dyrektywie 2005/32/WE. Stosuje się również następujące definicje:

- 1) „prosty set-top boks” (SSTB) oznacza samodzielne urządzenie, które – niezależnie od zastosowanego interfejsu:
- a) służy głównie do konwersji niekodowanych cyfrowych sygnałów telewizyjnych zwykłej (SD) lub wysokiej (HD) rozdzielczości na analogowe sygnały telewizyjne dostosowane do analogowych odbiorników telewizyjnych;
 - b) nie posiada funkcji warunkowego dostępu;

- c) nie oferuje funkcji zapisu na przenośnym nośniku w standardowym formacie bibliotecznym.

SSTB może być wyposażony w następujące dodatkowe funkcje lub moduły, które nie wchodzą w skład podstawowej konfiguracji SSTB:

- a) funkcje wstrzymywania (*time-shift*) i zapisu programu przy użyciu wbudowanego dysku twardego;
 - b) konwersja wejściowego sygnału telewizyjnego HD na wyjściowy sygnał wideo HD lub SD;
 - c) drugi tuner;
- 2) „tryb(-y) czuwania” oznacza(-ją) stan, gdy urządzenie jest podłączone do sieci zasilania elektrycznego, musi pobierać energię z sieci zasilania elektrycznego, aby działać zgodnie z przeznaczeniem oraz wykonuje tylko poniższe funkcje przez dowolnie długi czas:
- a) sama funkcja ponownego włączenia lub funkcja ponownego włączenia ze wskazaniem aktywowania funkcji ponownego włączenia; oraz/lub
 - b) wyświetlanie informacji lub statusu;
- 3) „funkcja ponownego włączenia” oznacza funkcję umożliwiającą włączanie innych trybów, w tym trybu aktywnego, przez zdalnie sterowany przełącznik, jak np. urządzenie zdalnego sterowania, czujnik wewnętrzny lub licznik czasu, służący do przełączenia w tryb, w którym dostępne są dodatkowe funkcje urządzenia, w tym jego główna funkcja;
- 4) „wyświetlanie informacji lub statusu” oznacza stale włączoną funkcję wyświetlania na wyświetlaczu informacji lub wskazywania statusu urządzenia, w tym zegary;
- 5) „tryb(-y) aktywny(-e)” oznacza(-ją) stan, gdy urządzenie jest podłączone do sieci zasilania elektrycznego i aktywowana jest co najmniej jedna z głównych funkcji danego urządzenia;
- 6) „automatyczne wyłączanie” oznacza funkcję, która przełącza SSTB z trybu aktywnego na tryb czuwania po upływie określonego czasu w trybie aktywnym, w którym nie wystąpiła interakcja użytkownika lub zmiana kanału;
- 7) „drugi tuner” oznacza moduł SSTB, który umożliwia niezależne zapisywanie jednego programu i jednocześnie oglądanie innego programu;
- 8) „dostęp warunkowy” oznacza kontrolowaną przez dostawcę usług nadawczą, która wymaga wykupienia abonamentu na dostępną na rynku usługę telewizyjną.

Artykuł 3**Wymogi dotyczące ekoprojektu**

Wymogi dotyczące ekoprojektu dla SSTB są określone w załączniku I.

Artykuł 4**Związek z rozporządzeniem (WE) nr 1275/2008**

Wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu mają pierwszeństwo przed wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1275/2008.

Artykuł 5**Ocena zgodności**

Procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE, stanowi wewnętrzna kontrola projektu określona w załączniku IV do dyrektywy 2005/32/WE lub system zarządzania określony w załączniku V do dyrektywy 2005/32/WE.

Artykuł 6**Procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku**

Kontrole w ramach nadzoru rynku są prowadzone zgodnie z procedurą weryfikacji określoną w załączniku II.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lutego 2009 r.

Artykuł 7**Poziomy odniesienia**

Orientacyjne poziomy odniesienia dla najlepiej działających produktów i technologii dostępnych na rynku są określone w załączniku III.

Artykuł 8**Przegląd**

Najpóźniej po 5 latach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje jego przeglądu w kontekście postępu technicznego i przedstawia wyniki tego przeglądu Forum Konsultacyjnemu.

Artykuł 9**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Punkt 1 załącznika I stosuje się po upływie roku od dnia określonego w akapicie pierwszym.

Punkt 2 załącznika I stosuje się po upływie trzech lat od dnia określonego w akapicie pierwszym.

W imieniu Komisji

Andris PIEBALGS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wymogi dotyczące ekoprojektu

1. Rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wprowadzane do obrotu SSTB nie mogą przekraczać następujących wartości granicznych zużycia energii; wymóg ten nie dotyczy SSTB wyposażonych we wbudowany twardy dysk i/lub drugi tuner:

	Tryb czuwania	Tryb aktywny
Prosty STB	1,00 W	5,00 W
Dopuszczalne zużycie energii z tytułu funkcji wyświetlacza w trybie czuwania	+ 1,00 W	—
Dopuszczalne zużycie energii z tytułu dekodowania sygnałów HD	—	+ 3,00 W

2. Trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wprowadzane do obrotu SSTB nie mogą przekraczać następujących wartości granicznych zużycia energii:

	Tryb czuwania	Tryb aktywny
Prosty STB	0,50 W	5,00 W
Dopuszczalne zużycie energii z tytułu funkcji wyświetlacza w trybie czuwania	+ 0,50 W	—
Dopuszczalne zużycie energii z tytułu dysku twardego	—	+ 6,00 W
Dopuszczalne zużycie energii z tytułu drugiego tunera	—	+ 1,00 W
Dopuszczalne zużycie energii z tytułu dekodowania sygnałów HD	—	+ 1,00 W

3. Dostępność trybu czuwania

Rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia SSTB muszą być wyposażone w tryb czuwania.

4. Funkcja automatycznego wyłączania

Rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia SSTB muszą być wyposażone w funkcję automatycznego wyłączania lub podobną funkcję o następujących właściwościach:

- SSTB jest automatycznie przełączany z trybu aktywnego na tryb czuwania przed upływem 3 godzin od ostatniej interakcji użytkownika lub zmiany kanału i wyświetla odpowiednie ostrzeżenie na dwie minuty przed przełączeniem w tryb czuwania,
- funkcja automatycznego wyłączania jest ustawieniem domyślnym.

5. Pomiary

Zużycie energii, o którym mowa w pkt 1 i 2, jest ustalane w drodze rzetelnej, dokładnej i powtarzalnej procedury pomiarów, uwzględniającej powszechnie uznane najnowocześniejsze metody.

Pomiarów w zakresie 0,5 W i więcej dokonuje się z marginesem niepewności wynoszącym maksymalnie 2 %, przy poziomie ufności 95 %. Pomiarów w zakresie poniżej 0,5 W dokonuje się z marginesem niepewności wynoszącym maksymalnie 0,01 W, przy poziomie ufności 95 %.

6. Informacje przedstawiane przez producentów do celów oceny zgodności

Do celów oceny zgodności, o której mowa w art. 5, dokumentacja techniczna zawiera następujące elementy:

a) *Dla trybu czuwania i trybu aktywnego*

- Zużycie energii wyrażone w watach, zaokrąglone do drugiego miejsca po przecinku, w tym dane o zużyciu energii przez poszczególne dodatkowe funkcje lub moduły,
- zastosowaną metodę pomiaru,
- czas pomiaru,
- opis wyboru lub zaprogramowania trybu urządzenia,
- działania, jakie należy wykonać w celu włączenia trybu, w którym urządzenie automatycznie zmienia tryby działania,
- wszelkie uwagi dotyczące obsługi urządzenia.

b) *Parametry testowe dla dokonywania pomiarów*

- Temperatura otoczenia,
- napięcie testowe wyrażone w V oraz częstotliwość wyrażona w Hz,
- całkowite zniekształcenie harmoniczne systemu zasilania energią elektryczną,
- wahania napięcia zasilania w trakcie pomiarów,
- informacje i dokumenty dotyczące oprzyrządowania, ustawień i obwodów wykorzystywanych do testowania elektrycznego,
- sygnały wejściowe wysokiej częstotliwości (RF, w przypadku cyfrowej telewizji naziemnej) lub średniej częstotliwości (IF, w przypadku sygnałów satelitarnych),
- sygnały testowe audio/video zgodnie z opisem strumienia MPEG-2,
- dostosowanie układu sterowania.

Dokumentacja techniczna nie musi zawierać informacji dotyczących zapotrzebowania na energię peryferyjnych urządzeń odbiorczych zasilanych za pośrednictwem STB, takich jak aktywna antena naziemna, konwerter LNB do odbioru sygnałów satelitarnych lub wszelkiego rodzaju modemy kablowe lub radiowe.

7. Informacje przedstawiane przez producentów celem informowania konsumentów

Producenci zapewniają udostępnienie konsumentom informacji o zużyciu energii przez SSTB w trybie czuwania oraz w trybach aktywnych, wyrażonym w watach w zaokrągleniu do pierwszego miejsca po przecinku.

ZAŁĄCZNIK II

Procedura weryfikacji

Podczas przeprowadzania kontroli w ramach nadzoru rynku, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE, organy państw członkowskich stosują następującą procedurę weryfikacji dla mających zastosowanie wymogów określonych w załączniku I, odpowiednio w pkt 1, 2 i 4.

W przypadku wymogów dotyczących zużycia energii większego niż 1,00 W:

państwa członkowskie poddają kontroli tylko jedno urządzenie.

Uznaje się, że model jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I, odpowiednio w pkt 1 i 2, do niniejszego rozporządzenia, jeżeli wyniki osiągnięte, odpowiednio w trybie aktywnym i w trybie czuwania, nie przekraczają wartości granicznych o więcej niż 10 %.

W przeciwnym wypadku badane są kolejne trzy urządzenia. Model uznaje się za zgodny z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli średnia wartość wyników badań tych trzech urządzeń, przeprowadzonych odpowiednio dla trybu aktywnego i trybu czuwania, nie przekracza wartości granicznych o więcej niż 10 %.

W przypadku wymogów dotyczących zużycia energii nieprzekraczającego 1,00 W:

państwa członkowskie poddają kontroli tylko jedno urządzenie.

Uznaje się, że model jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I, odpowiednio w pkt 1 i 2, do niniejszego rozporządzenia, jeżeli wyniki osiągnięte, odpowiednio w trybie aktywnym i/lub w trybie czuwania, nie przekraczają wartości granicznych o więcej niż 0,10 W.

W przeciwnym wypadku badane są kolejne trzy urządzenia. Model uznaje się za zgodny z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli średnia wartość wyników badań tych trzech urządzeń, przeprowadzonych odpowiednio dla trybu aktywnego i trybu czuwania, nie przekracza wartości granicznych o więcej niż 0,10 W.

W przeciwnym wypadku model uznawany jest za niezgodny z wymogami.

ZAŁĄCZNIK III

Poziomy odniesienia

Do celów części 3 pkt 2 załącznika I do dyrektywy 2005/32/WE określa się następujące orientacyjne poziomy odniesienia. Odnoszą się one do najlepszej technologii dostępnej w dniu przyjęcia niniejszego rozporządzenia:

SSTB bez dodatkowych funkcji:

- tryb aktywny: 4,00 W,
- tryb czuwania bez funkcji wyświetlacza: 0,25 W,
- tryb wyłączenia: 0 W.

SSTB z wbudowanym dyskiem twardym:

- tryb aktywny: 10,00 W,
- tryb czuwania bez funkcji wyświetlacza: 0,25 W,
- tryb wyłączenia: 0 W.

Powyższe poziomy odniesienia dotyczą SSTB w podstawowej konfiguracji, z funkcją automatycznego wyłączania oraz wyłącznikiem sprzętowym.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2009/6/WE

z dnia 4 lutego 2009 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 76/768/EWG, dotyczącą produktów kosmetycznych, w celu dostosowania jej załączników II i III do postępu technicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów kosmetycznych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Naukowym ds. Produktów Konsumenckich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie podjęcia przez jedno z państw członkowskich środków ograniczających na podstawie art. 12 dyrektywy 76/768/EWG w odniesieniu do wykorzystania glikolu dietylenowego (DEG) w produktach kosmetycznych zasięgnięto opinii SCCP. Biorąc pod uwagę opinię komitetu naukowego, że DEG nie powinien być stosowany jako składnik produktów kosmetycznych, ale stężenie DEG wynoszące maksymalnie 0,1 % w postaci zanieczyszczeń w gotowych produktach kosmetycznych można uznać za bezpieczne, należy zakazać stosowania tej substancji w produktach kosmetycznych, a maksymalną zawartość śladową ustalić na 0,1 %.
- (2) W następstwie podjęcia przez jedno z państw członkowskich środków ograniczających na podstawie art. 12 dyrektywy 76/768/EWG w odniesieniu do wykorzystania fitonadionu w produktach kosmetycznych zasięgnięto opinii SCCP. Komitet naukowy jest zdania, że wykorzystanie fitonadionu w produktach kosmetycznych nie jest bezpieczne, ponieważ może on wywoływać alergię skórną, a osoby nią dotknięte mogą nie mieć możliwości zastosowania ważnego środka leczniczego. W związku z tym należy zakazać stosowania tej substancji.
- (3) W dyrektywie 76/768/EWG zakazano wykorzystywania w produktach kosmetycznych substancji uznanych za rakotwórcze, mutagenne lub działające toksycznie na rozrodczość (zwanym dalej substancjami CMR) z kategorii 1, 2 i 3 w rozumieniu załącznika I do dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfi-

kacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁽²⁾. Jednakże wykorzystanie substancji zaliczonej do kategorii 3 w myśl dyrektywy 67/548/EWG może być dopuszczone, jeżeli zostanie ono poddane ocenie i zatwierdzone przez Komitet Naukowy ds. Produktów Konsumenckich (SCCP).

- (4) SCCP jest zdania, że toluen, sklasyfikowany jako substancja CMR kategorii 3 w myśl załącznika I do dyrektywy 67/548/EWG, jest bezpieczny z toksykologicznego punktu widzenia, o ile jego zawartość nie przekracza 25 % w produktach do paznokci; należy jednak unikać wdychania tej substancji przez dzieci.
- (5) W następstwie podjęcia przez jedno z państw członkowskich środków ograniczających na podstawie art. 12 dyrektywy 76/768/EWG w odniesieniu do wykorzystania eteru monobutyłowego glikolu dietylenowego (DEGBE) i eteru monobutyłowego glikolu etylenowego (EGBE) w produktach kosmetycznych zasięgnięto opinii SCCP. Komitet naukowy jest zdania, że wykorzystywanie DEGBE jako rozpuszczalnika w produktach do barwienia włosów w stężeniu nieprzekraczającym 9,0 % nie stanowi ryzyka dla zdrowia konsumentów. Ponadto komitet naukowy uważa, że wykorzystywanie EGBE jako rozpuszczalnika w stężeniu nieprzekraczającym 4,0 % w utleniających produktach do barwienia włosów i w stężeniu nieprzekraczającym 2,0 % w nieutleniających produktach do barwienia włosów nie stanowi ryzyka dla zdrowia konsumentów. Jednocześnie SCCP nie uznał za bezpieczne wykorzystania tych substancji w produktach mających postać aerozoli, w związku z czym należy zakazać ewentualnego wykorzystania tych substancji w takiej postaci.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 76/768/EWG.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Kosmetycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach II i III do dyrektywy 76/768/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

Artykuł 2

1. Najpóźniej do dnia 5 sierpnia 2009 r. państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 5 listopada 2009 r.

Państwa członkowskie stosują natomiast przepisy dotyczące substancji toluen, ujętej w pkt 2 załącznika pod numerem referencyjnym 185, od dnia 5 lutego 2010 r.

Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjęte przez państwa członkowskie, zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W dyrektywie 76/768/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II dodaje się następujące numery referencyjne:

Nr ref.	Nazwa chemiczna	Nr CAS lub Nr WE
„1370	Diethylene glycol (DEG) (poziom zawartości śladowej – zob. załącznik III) 2,2'-oksydietanol	Nr CAS 111-46-6 Nr WE 203-872-2
1371	Phytonadione [INCI], Phytomenadione [INN]	Nr CAS 84-80-0/81818-54-4 Nr WE 201-564-2"

2) w części 1 załącznika III dodaje się następujące numery porządkowe od 185 do 188:

Numer porządkowy	Substancja	Ograniczenia			Warunki stosowania i ostrzeżenia, które muszą być wydrukowane na etykiecie
		Zakres zastosowania i/lub użycia	Maksymalne dopuszczalne stężenie w gotowych produktach kosmetycznych	Inne ograniczenia i wymagania	
a	b	c	d	e	f
„185	Toluen Nr CAS 108-88-3 Nr WE 203-625-9	Produkty do paznokci	25 %		Chronić przed dziećmi Do stosowania wyłącznie przez osoby dorosłe
186	Diethylene glycol (DEG) Nr CAS 111-46-6 Nr WE 203-872-2 2,2'-oksydietanol	Śladowe ilości w składnikach	0,1 %		
187	Butoxydiglycol Nr CAS 112-34-5 Nr WE 203-961-6 Eter monobutyłowy glikolu dietylenowego (DEGBE)	Rozpuszczalnik w produktach do barwienia włosów	9 %	Nie stosować w rozpylaczach aerozoli	
188	Butoxyethanol Nr CAS 111-76-2 Nr WE 203-905-0 Eter monobutyłowy glikolu etylenowego (EGBE)	Rozpuszczalnik w utleniających produktach do barwienia włosów Rozpuszczalnik w nieutleniających produktach do barwienia włosów	4,0 % 2,0 %	Nie stosować w rozpylaczach aerozoli Nie stosować w rozpylaczach aerozoli"	

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2008 r.

dotycząca podpisania i tymczasowego stosowania Porozumienia o współpracy między Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i Wspólnotą Europejską w zakresie kontroli/inspekcji w dziedzinie ochrony lotnictwa i spraw powiązanych

(2009/97/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 30 listopada 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy dotyczącej kontroli/inspekcji w dziedzinie ochrony lotnictwa i spraw powiązanych między Wspólnotą Europejską i Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).
- (2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty porozumienie o współpracy z ICAO w zakresie kontroli/inspekcji w dziedzinie ochrony lotnictwa i spraw powiązanych zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku I oraz procedurą *ad hoc* określoną w załączniku II do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji.
- (3) Z zastrzeżeniem możliwości jego ewentualnego zawarcia w późniejszym terminie, porozumienie powinno zostać podpisane i stosowane tymczasowo,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Porozumienia o współpracy między Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i Wspólnotą Europejską w zakresie kontroli/inspekcji w dziedzinie ochrony lotnictwa i spraw powiązanych, z zastrzeżeniem decyzji Rady dotyczącej zawarcia wspomnianego porozumienia.

Tekst porozumienia jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumienia w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Artykuł 3

Z zastrzeżeniem wzajemności, porozumienie jest stosowane tymczasowo od daty jego podpisania do czasu zakończenia procedur wymaganych do jego formalnego zawarcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
B. HORTEFEUX
Przewodniczący

TŁUMACZENIE

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY MIĘDZY**Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i Wspólnotą Europejską w zakresie kontroli/inspekcji w dziedzinie ochrony lotnictwa i spraw powiązanych**

ORGANIZACJA MIĘDZYNARODOWEGO LOTNICTWA CYWILNEGO („ICAO”),

oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA („WE”),

zwane dalej „Stronami”,

PRZYWOŁUJĄC Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisaną w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (zwaną dalej „konwencją chicagowską”), w szczególności jej załącznik 17 – Ochrona (zwany dalej „załącznikiem 17”),

MAJĄC NA UWADZE rezolucję zgromadzenia ICAO A35-9, nakazującą Sekretarzowi Generalnemu kontynuację powszechnego programu kontroli ochrony lotnictwa (Universal Security Audit Programme – USAP), obejmującego regularne, obowiązkowe, systematyczne i zharmonizowane kontrole ochrony lotnictwa we wszystkich Umawiających się Państwach konwencji chicagowskiej (zwanym dalej „Umawiającymi się Państwami”),

PRZYWOŁUJĄC rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem 2320/2002”) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 ⁽²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem (WE) nr 300/2008”), które zastąpi rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 po przyjęciu niezbędnych środków wykonawczych,

BIORĄC POD UWAGĘ rozporządzenie Komisji (WE) nr 1486/2003 z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ⁽³⁾, w szczególności jego art. 16 stanowiący, że Komisja Europejska będzie uwzględniać kontrole ochrony planowane lub niedawno przeprowadzone przez organizacje międzyrządowe w celu zapewnienia ogólnej efektywności różnych inspekcji i działań kontrolnych w dziedzinie ochrony lotnictwa,

UWZGLĘDNIAJĄC stosowanie właściwych przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽⁴⁾, oraz decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniającej jej regulamin wewnętrzny (zwanej dalej „decyzją 2001/844/WE, EWWiS, Euratom”), w szczególności jej sekcje 10 i 26 oraz zmiany do niej ⁽⁵⁾,

MAJĄC NA UWADZE fakt, że większość norm zawartych w załączniku 17 zawarta jest także w rozporządzeniu (WE) nr 2320/2002 oraz że Komisja Europejska przeprowadza inspekcje w państwach członkowskich Unii Europejskiej (zwanej dalej „UE”) w celu monitorowania stosowania wspomnianego rozporządzenia,

BIORĄC POD UWAGĘ, że podstawowe cele programu kontroli ICAO i programu inspekcji Komisji Europejskiej to poprawa poziomu ochrony lotnictwa poprzez ocenę wdrożenia właściwych norm, wykrywanie ewentualnych braków oraz, w razie potrzeby, zapewnienie usunięcia braków,

BIORĄC POD UWAGĘ, że pożądane jest ustanowienie wzajemnej współpracy w zakresie kontroli/inspekcji w dziedzinie ochrony lotnictwa i spraw powiązanych w sposób zapewniający lepsze wykorzystanie ograniczonych zasobów oraz unikanie dublowania pracy, przy jednoczesnym zachowaniu uniwersalności oraz integralności programu ICAO USAP,

⁽¹⁾ Dz.U. L 355 z 30.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.

⁽³⁾ Dz.U. L 213 z 23.8.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽⁵⁾ Decyzje 2005/94/WE, Euratom, 2006/70/WE, Euratom oraz 2006/548/WE, Euratom.

BIORĄC POD UWAGĘ, że Komisji Europejskiej przysługują uprawnienia wykonawcze w zakresie zapewnienia wdrożenia prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony lotnictwa cywilnego,

BIORĄC POD UWAGĘ, że podczas swojej 176 sesji Rada ICAO zarządziła, iż w miarę możliwości prowadzone przez ICAO kontrole ochrony lotnictwa powinny skupiać się na zdolności państwa do zapewnienia właściwego nadzoru krajowego, a ponadto zwróciła się do sekretarza generalnego o przeanalizowanie mechanizmów współpracy i najbardziej efektywnego wykorzystania zasobów w regionach, gdzie prowadzone są programy obowiązkowej regionalnej kontroli rządowej,

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. Normy zawarte w załączniku 17, które nie są zawarte w prawodawstwie WE, nie są objęte zakresem niniejszego porozumienia o współpracy.
- 1.2. W odniesieniu do norm zawartych w załączniku 17, które są zawarte w prawodawstwie WE, ICAO oceni przeprowadzone przez Komisję Europejską inspekcje właściwych organów krajowych w państwach członkowskich UE w celu zweryfikowania przestrzegania tych norm przez Umawiające się Strony związane prawodawstwem wspólnotowym dotyczącym ochrony lotnictwa cywilnego, zgodnie z art. 3 niniejszego porozumienia o współpracy.
- 1.3. Przeprowadzanie ocen ICAO we Wspólnocie Europejskiej omawiane jest na żądanie jednej ze stron, przy czym co najmniej raz w roku.
- 1.4. Kontrolerzy ICAO mogą co pewien czas dołączać do prowadzonych przez Komisję Europejską inspekcji portów lotniczych w UE jako obserwatorzy, po uzyskaniu przez Komisję Europejską wyraźnej zgody odnośnego państwa członkowskiego UE.

2. Informacje o inspekcjach Komisji Europejskiej we Wspólnocie Europejskiej, które należy przekazywać ICAO

- 2.1. zgodnie z decyzją 2001/844/WE, EWWiS, Euratom, upoważnionemu personelowi ICAO przekazywane są następujące informacje niejawnie UE na poziomie „RESTREINT UE”:
 - A. wspólne zasady i normy w dziedzinie ochrony lotnictwa, przyjęte zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 lub art. 4 rozporządzenia (WE) nr 300/2008; oraz
 - B. w odniesieniu do przeprowadzanych przez Komisję Europejską inspekcji właściwych organów państw członkowskich UE:
 - a) ogólne informacje o planowaniu inspekcji przeprowadzanych przez Komisję Europejską, w tym harmonogram inspekcji właściwych organów krajowych, oraz wszelkie jego zmiany i modyfikacje, natychmiast po ich wprowadzeniu;
 - b) status działalności inspekcyjnej w stosunku zarówno do właściwych organów krajowych, jak i portów lotniczych, daty przedstawienia ostatecznych sprawozdań z inspekcji oraz daty otrzymania planów działania od odnośnego państwa;
 - c) metodyka inspekcji Komisji Europejskiej;
 - d) sprawozdanie z inspekcji właściwych organów krajowych wraz z otrzymanym od danego państwa planem działania w zakresie inspekcji właściwych organów krajowych, określającym działania i terminy usunięcia wszelkich wykrytych braków; oraz
 - e) działania uzupełniające, podejmowane przez Komisję Europejską w związku z inspekcją właściwych organów krajowych.
- 2.2. ICAO ogranicza dostęp do przekazanych przez Komisję Europejską informacji niejawnych UE w kontekście przedmiotowej współpracy do upoważnionego personelu na zasadzie ścisłej potrzeby. Upoważniony personel nie ujawnia tych informacji żadnym osobom trzecim. ICAO wdraża wszelkie mechanizmy prawne i wewnętrzne niezbędne do ochrony poufności informacji przekazywanych przez Komisję Europejską.

- 2.3. Komisja Europejska i ICAO uzgadniają dodatkowe procedury ochrony informacji niejawnych przekazywanych przez Komisję Europejską zgodnie z niniejszym porozumieniem o współpracy. Procedury takie obejmują możliwość weryfikacji przez Komisję Europejską, które środki ochronne zostały wdrożone przez ICAO.
3. Przeprowadzane przez ICAO oceny systemu inspekcji Komisji Europejskiej w dziedzinie ochrony lotnictwa
- 3.1. Przeprowadzane przez ICAO oceny systemu inspekcji Komisji Europejskiej w dziedzinie ochrony lotnictwa polegają na analizie wymogów Komisji Europejskiej oraz informacji przekazywanych zgodnie z art. 2. W razie potrzeby ICAO składa wizyty w Dyrekcji Generalnej ds. Energii i Transportu Komisji Europejskiej w jej siedzibie w Brukseli w Belgii.
- 3.2. Szczególne warunki i praktyczne aspekty przeprowadzanych przez ICAO ocen systemu inspekcji Komisji Europejskiej w dziedzinie ochrony lotnictwa uzgadniane są w drodze wymiany pism między ICAO i Komisją Europejską.
4. Rozstrzyganie sporów
- 4.1. Wszelkie różnice zdań lub spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego porozumienia o współpracy rozstrzygane są w drodze negocjacji między Stronami.
- 4.2. Żadne sformułowanie w niniejszym porozumieniu o współpracy ani w dokumentach z nim związanych nie będzie rozumiane jako zrzeczenie się przez Strony jakichkolwiek przywilejów czy immunitetów.
5. Pozostałe umowy
- 5.1. Niniejsze porozumienie o współpracy nie zastępuje ani nie wyklucza innych form współpracy między Stronami.
6. Przegląd – wejście w życie
- 6.1. Strony dokonują przeglądu wykonania niniejszego porozumienia o współpracy z końcem bieżącej fazy programu USAP oraz wcześniej, jeżeli jedna ze Stron uzna to za konieczne.
- 6.2. Do czasu jego wejścia w życie porozumienie o współpracy stosowane jest tymczasowo od daty jego podpisania.
- 6.3. Niniejsze porozumienie o współpracy wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po przekazaniu ostatniego z dwóch powiadomień, za pomocą których Strony poinformują się nawzajem o zakończeniu swoich procedur wewnętrznych.

Sporządzono w Montrealu, dnia siedemnastego września dwa tysiące ósmego roku, w dwóch egzemplarzach, w języku angielskim.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

*W imieniu Organizacji Międzynarodowego
Lotnictwa Cywilnego*

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 11 grudnia 2008 r.

zmieniająca decyzję EBC/2006/17 w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego

(EBC/2008/22)

(2009/98/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 26 ust. 2,

i mogą mieć znaczenie w kontekście zarządzania rezerwami walutowymi EBC. Terminowe swapy na stopy procentowe powinny być wykazywane w ten sam sposób, co podstawowe swapy na stopy procentowe typu „plain vanilla”, a walutowe kontrakty futures oraz kontrakty futures na akcje powinny być wykazywane w ten sam sposób, co kontrakty futures na stopy procentowe,

a także mając na uwadze, co następuje:

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

(1) Decyzja EBC/2006/17 z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾ wymaga wprowadzenia zmian odzwierciedlających podejmowane decyzje oraz rozwój sytuacji na rynku.

(2) Europejski Bank Centralny (EBC) dokonał zmiany zasad w zakresie przekazywania informacji dotyczących transakcji, których przedmiotem są papiery wartościowe, w celu dalszego zwiększenia przejrzystości rocznego sprawozdania finansowego EBC. Zgodnie ze zmienionymi zasadami papiery wartościowe, które uprzednio były klasyfikowane jako finansowe środki trwałe, należy reklasyfikować z pozycji „Pozostałe aktywa finansowe” do odpowiedniej pozycji po aktywnej stronie bilansu – w zależności od kraju pochodzenia emitenta, waluty oraz w zależności od tego, czy dane papiery wartościowe są utrzymywane do terminu zapadalności. Ponadto wszelkie instrumenty finansowe należące do wyodrębnionych portfeli powinny być wykazywane w pozycji „Pozostałe aktywa finansowe”.

(3) Decyzja EBC/2006/17 nie zawiera szczegółowych zasad w zakresie rachunkowości terminowych swapów na stopy procentowe, walutowych kontraktów futures oraz kontraktów futures na akcje. Instrumenty te są coraz częściej wykorzystywane na rynkach finansowych

Artykuł 1

Zmiany w decyzji EBC/2006/17

W decyzji EBC/2006/17 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przeszacowanie złota, instrumentów walutowych, papierów wartościowych niebędących papierami wartościowymi sklasyfikowanymi jako »utrzymywane do terminu zapadalności« oraz niezbywalnych papierów wartościowych, a także instrumentów finansowych (bilansowych i pozabilansowych) jest dokonywane na koniec roku, po kursach i cenach rynkowych.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Papiery wartościowe sklasyfikowane jako »utrzymywane do terminu zapadalności« oraz niezbywalne papiery wartościowe wycenia się według zamortyzowanych kosztów, z uwzględnieniem utraty wartości.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 11.12.2006, s. 38.

2) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Zbywalne instrumenty udziałowe

Zbywalne instrumenty udziałowe księguje się zgodnie z postanowieniami art. 9 wytycznych EBC/2006/16.”;

3) artykuł 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Kontrakty futures

Kontrakty futures księguje się zgodnie z postanowieniami art. 16 wytycznych EBC/2006/16.”;

4) w art. 17 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W przypadku terminowych swapów na stopy procentowe amortyzacja rozpoczyna się w dacie waluty transakcji.”;

5) zmiany w załącznikach I i III do decyzji EBC/2006/17 wyszczególniono w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Postanowienie końcowe

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2008 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 11 grudnia 2008 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i III do decyzji EBC/2006/17 wprowadza się następujące zmiany:

1) tabela zatytułowana „Aktywa” w załączniku I otrzymuje brzmienie:

„AKTYWA

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
Aktywa		
1 Złoto i należności w złocie	Złoto jako kruszec, tj. sztabki, monety, przedmioty pozłacane, samородki, w skarbcu albo w transporcie do skarbcu. Złoto nie w postaci kruszcu, np. salda na rachunkach złota a vista i na lokatach terminowych, należności w złocie z tytułu następujących transakcji: (i) transakcje przeniesienia do wyższej/niższej kategorii jakości; oraz (ii) transakcje swapowe na lokalizację lub próbę złota – jeżeli pomiędzy dniem wydania a dniem otrzymania mija co najmniej jeden dzień roboczy	Wartość rynkowa
2 Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych	Należności od partnerów operacji spoza strefy euro, w tym instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych oraz banków centralnych spoza strefy euro, wyrażone w walutach obcych	
2.1 Należności od Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW)	a) <i>Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</i> Udział przypadający na dane państwo minus salda w euro znajdujące się w dyspozycji MFW. Rachunek MFW nr 2 (prowadzony w euro na wydatki administracyjne) może być zaliczony do tej pozycji lub do pozycji »Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro« b) <i>Specjalne prawa ciągnięcia</i> Posiadane zasoby specjalnych praw ciągnięcia (brutto) c) <i>Pozostałe należności</i> Porozumienie państw G10 w sprawie przekazania MFW środków na pokrycie kredytów (GAB), pożyczki udzielane na podstawie specjalnych porozumień kredytowych, lokaty w ramach instrumentu kredytowego zwanego »Poverty Reduction and Growth Facility« (PRGF)	a) <i>Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</i> Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym b) <i>Specjalne prawa ciągnięcia</i> Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym c) <i>Pozostałe należności</i> Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym
2.2 Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne	a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu	a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro</i> Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
	b) <i>Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> Skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty kapitałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro	b)(i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy
	c) <i>Kredyty zagraniczne (depozyty) udzielone rezydentom spoza strefy euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i>	c) <i>Kredyty zagraniczne</i> Depozyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym
	d) <i>Pozostałe aktywa zagraniczne</i> Banknoty i monety spoza strefy euro	d) <i>Pozostałe aktywa zagraniczne</i> Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym
3 Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych	a) <i>Inwestycje w papiery wartościowe w strefie euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> Skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty kapitałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez rezydentów strefy euro	a)(i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy Premia/dyskonto podlegają amortyzacji a)(ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji a)(iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
		a)(iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy b) <i>Pozostałe należności</i> Depozyty i pozostałe kredyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym
4 Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro		
4.1 Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty	a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu związane z zarządzaniem papierami wartościowymi wyrażonymi w euro b) <i>Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> Instrumenty udziałowe, skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego – wszystkie wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro c) <i>Kredyty udzielone rezydentom spoza strefy euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> d) <i>Papiery wartościowe wyemitowane przed podmioty spoza strefy euro, nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> Papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje ponadnarodowe lub międzynarodowe, np. Europejski Bank Inwestycyjny, bez względu na ich siedzibę	a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro</i> Wartość nominalna b)(i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa c) <i>Kredyty poza strefą euro</i> Depozyty według wartości nominalnej d)(i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji d)(ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
		d)(iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji
4.2 Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II	Kredyty na warunkach ERM II	Wartość nominalna
5 Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro	Pozycje 5.1 do 5.5: transakcje zgodnie z odpowiednimi instrumentami polityki pieniężnej opisanymi w załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾	
5.1 Podstawowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje z przyrzeczeniem odkupu zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością tygodniową i tygodniowym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.2 Długoterminowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje z przyrzeczeniem odkupu zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością miesięczną i trzymiesięcznym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.3 Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu	Transakcje z przyrzeczeniem odkupu przeprowadzane jako transakcje <i>ad hoc</i> dla celów dostrajania	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.4 Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu	Transakcje z przyrzeczeniem odkupu dostosowujące pozycje strukturalną Eurosystemu w stosunku do sektora finansowego	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.5 Kredyty marginalne	Jednodniowy instrument zapewniający płynność finansową po określonym z góry oprocentowaniu pod zastaw kwalifikowanych aktywów (instrument o charakterze stałym)	Wartość nominalna lub koszt
5.6 Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym	Dodatkowe kredyty udzielone instytucjom kredytowym wynikające ze wzrostu wartości aktywów związanych z innymi kredytami udzielonymi tym instytucjom	Wartość nominalna lub koszt
6 Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu związane z zarządzaniem papierami wartościowymi ujętymi w pozycji »Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro«, w tym transakcje wynikające z przeniesienia byłych rezerw walutowych strefy euro oraz inne należności. Rachunki korespondencyjne w zagranicznych instytucjach kredytowych strefy euro. Pozostałe należności i operacje niezwiązane z operacjami polityki pieniężnej Eurosystemu	Wartość nominalna lub koszt

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
7 Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro	Papiery wartościowe nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«. Instrumenty udziałowe, skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego utrzymywane na zasadzie pełnych praw, w tym rządowe papiery wartościowe pochodzące sprzed przystąpienia do Europejskiej Unii Walutowej wyrażone w euro; certyfikaty dłużne EBC zakupione w celach związanych z dostrajaniem	(i) Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji (ii) Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji (iii) Niezbywalne papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji (iv) Zbywalne instrumenty udziałowe Cena rynkowa
8 Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro	Należności od instytucji rządowych i samorządowych sprzed przystąpienia do Europejskiej Unii Walutowej (niezbywalne papiery wartościowe, kredyty)	Depozyty/kredyty według wartości nominalnej, niezbywalne papiery wartościowe po kosztach
9 Należności wzajemne Eurosystemu		
9.1 Należności związane ze skryptami dłużnymi zabezpieczającymi emisje certyfikatów dłużnych EBC	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansie EBC. Skrypty dłużne emitowane przez KBC w powiązaniu z certyfikatami dłużnymi EBC	Wartość nominalna
9.2 Należności netto związane z alokacją banknotów euro w Eurosystemie	Należności związane z emisją banknotów przez EBC, zgodnie z decyzją EBC/2001/15 z dnia 6 grudnia 2001 r. dotyczącą emisji banknotów euro (?)	Wartość nominalna
9.3 Pozostałe należności wzajemne Eurosystemu (netto)	Pozycja netto następujących kategorii: a) należności netto związane z saldami na rachunkach systemu TARGET2 oraz rachunkach korespondencyjnych KBC, tzn. kwota netto należności i zobowiązań (zob. także pozycja pasywów: »Pozostałe zobowiązania wzajemne Eurosystemu (netto)«); b) inne potencjalne należności w ramach Eurosystemu, w tym tymczasowy podział dochodu z tytułu emisji pieniądza przez EBC na rzecz KBC	a) Wartość nominalna b) Wartość nominalna
10 Pozycje w trakcie rozrachunku	Salda rachunków rozliczeniowych (należności), w tym inkaso czeków	Wartość nominalna

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
11 Pozostałe aktywa		
11.1 Monety strefy euro	Monety euro	Wartość nominalna
11.2 Aktywa rzeczowe i wartości niematerialne i prawne	Grunty i budynki, meble i sprzęt, w tym sprzęt komputerowy, oprogramowanie	Koszt minus amortyzacja Amortyzacja jest systematyczną alokacją zmniejszającej się wartości składnika aktywów rozłożoną na czas jego zdatości. Czasem zdatości jest okres oczekiwanej dostępności składnika majątku trwałego do użytkowania. Czasy zdatości określonych składników majątku rzeczowego mogą być w sposób systematyczny weryfikowane, jeżeli oczekiwana dostępność odbiega od wcześniejszych szacunków. Większe składniki aktywów mogą zawierać części składowe o różnych czasach zdatości. Czasy zdatości takich części składowych powinny być szacowane oddzielnie. Koszt wartości niematerialnych i prawnych obejmuje cenę nabycia danego składnika majątkowego. Pozostałe bezpośrednie i pośrednie koszty podlegają odpisaniu na wydatki. Kapitalizacja wydatków: oparta na limicie; poniżej 10 000 euro bez podatku VAT – brak kapitalizacji
11.3 Pozostałe aktywa finansowe	— Udziały i inwestycje w podmioty zależne; instrumenty udziałowe, których posiadanie jest uzasadnione względami strategii/polityki — Papiery wartościowe, w tym instrumenty udziałowe, oraz inne instrumenty finansowe i salda, w tym depozyty terminowe i rachunki bieżące należące do wyodrębnionych portfeli — Transakcje z przyrzeczeniem odkupu z instytucjami kredytowymi w związku z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych ujętych w ramach niniejszej pozycji	a) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa b) <i>Udziały partycypacyjne i niepłynne akcje oraz pozostałe instrumenty utrzymywane jako stała inwestycja</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości c) <i>Inwestycje w podmiotach zależnych lub znaczące udziały</i> Wartość aktywów netto d) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji e) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności lub utrzymywane jako stała inwestycja</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji f) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości g) <i>Środki w bankach i kredyty</i> Wartość nominalna, przeliczana po kursie rynkowym w przypadku środków/depozytów wyrażonych w walutach obcych

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
11.4 Różnice z przeszacowania instrumentów pozabilansowych	Wyniki przeszacowania terminowych transakcji walutowych, swapów walutowych, swapów procentowych, transakcji FRA, transakcji terminowych na papiery wartościowe, kasowych transakcji walutowych od dnia transakcji do dnia rozliczenia	Pozycja netto pomiędzy wartością terminową a wartością kasową, przeliczana po rynkowym kursie walutowym
11.5 Rozliczenia międzyokresowe czynne	Dochód, który nie jest należny w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, ale może być do niego przypisany. Wydatki opłacone z góry oraz narosłe odsetki zapłacone (tj. odsetki narosłe zakupione wraz z papierem wartościowym)	Wartość nominalna, przeliczana po rynkowym kursie walutowym
11.6 Różne	a) Zaliczki, pożyczki, inne drobne pozycje. Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa b) Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie c) Aktywa emerytalne netto	a) Wartość nominalna lub koszt b) Wartość rynkowa c) Zgodnie z art. 22 ust. 3
12 Strata za dany rok		Wartość nominalna

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 20.12.2001, s. 52;"

- 2) w załączniku III słowa „Transfery do i z rezerw z tytułu ryzyka kursowego i rynkowego” w pierwszej kolumnie tabeli w pozycji 2.3 zastępuje się słowami „Transfery do i z rezerw z tytułu ryzyka kursowego, ryzyka stóp procentowych i ryzyka cen złota”.

WYTYCZNE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 23 października 2008 r.

zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej
Eurosystemu

(EBC/2008/13)

(2009/99/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności art. 105 ust. 2 tiret pierwsze,uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Central-
nych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego
art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 1 tiret
pierwsze, art. 18 ust. 2 oraz art. 20 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie jednolitej polityki pieniężnej wymaga zdefiniowania instrumentów i procedur, które mają być stosowane przez Eurosistem, składający się z krajowych banków centralnych (KBC) państw członkowskich, które przyjęły euro (zwanych dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”) oraz Europejskiego Banku Centralnego (EBC), tak aby możliwe było prowadzenie polityki pieniężnej w jednolity sposób we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.
- (2) EBC jest uprawniony do wydawania niezbędnych wytycznych wprowadzających jednolitą politykę pieniężną Eurosystemu, a poszczególne KBC mają obowiązek działania zgodnie z takimi wytycznymi.
- (3) Obecny rozwój sytuacji na rynku wymaga wprowadzenia pewnych zmian w określaniu i realizacji polityki pieniężnej Eurosystemu. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie instrumentów

i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾, w szczególności dla uwzględnienia następujących okoliczności: (i) zmian zasad kontroli ryzyka oraz zasad dotyczących dopuszczalności zabezpieczeń dla operacji kredytowych Eurosystemu; (ii) przyjmowania w sytuacjach awaryjnych zabezpieczeń denominowanych w walutach innych niż euro; (iii) potrzeby określenia zasad traktowania podmiotów podlegających zamrożeniu funduszy lub innym środkom stosowanym przez Wspólnotę Europejską lub państwo członkowskie zgodnie z art. 60 ust. 2 Traktatu; oraz (iv) harmonizacji z nowymi przepisami rozporządzenia (WE) Europejskiego Banku Centralnego nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczącego stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany w załącznikach I i II

W wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się zmiany określone w załączniku I do niniejszych wytycznych;
- 2) w załączniku II wprowadza się zmiany określone w załączniku II do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Weryfikacja

KBC przesyłają EBC szczegółowe dane dotyczące dokumentów oraz środków, za pomocą których zamierzają dostosować się do niniejszych wytycznych w terminie do dnia 30 listopada 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze wytyczne wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2008 r. Artykuł 1 stosuje się od dnia 1 lutego 2009 r.

*Artykuł 4***Adresaci**

Niniejsze wytyczne są skierowane do KBC uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 23 października 2008 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w spisie treści wstawia się tytuł punktu 6.7 „Przyjmowanie zabezpieczeń denominowanych w walutach innych niż euro w sytuacjach awaryjnych”;
- 2) w punkcie 1.3.1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w pierwszym akapicie czwarte zdanie przypisu 5 otrzymuje brzmienie:

„Przetargi szybkie są przeprowadzane w czasie 90 minut.”;
 - b) ostatnie zdanie pierwszego tiret pierwszego akapitu otrzymuje brzmienie:

„Podstawowe operacje refinansujące odgrywają zasadniczą rolę w realizacji celów operacji Eurosystemu na otwartym rynku.”;
- 3) w punkcie 2.2 pierwsze dwa zdania czwartego akapitu zastępuje się zdaniem:

„W przetargach szybkich i operacjach bilateralnych krajowe banki centralne zawierają transakcje z kontrahentami z odpowiednich grup kontrahentów operacji dostrajających, ale mogą je także prowadzić z szerszą grupą kontrahentów.”;
- 4) tytuł punktu 2.4 otrzymuje brzmienie:

„2.4. Zawieszenie lub wykluczenie ze względu na wymogi ostrożności lub w razie niewykonania zobowiązań”;
- 5) w punkcie 3.1.2 skreśla się ostatnie zdanie pierwszego akapitu;
- 6) w punkcie 3.1.3 skreśla się drugie zdanie pierwszego akapitu;
- 7) w punkcie 4.1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pod nagłówkiem „Warunki dostępu” pierwszy akapit otrzymuje brzmienie:

„Dostęp do kredytu w banku centralnym mają instytucje spełniające ogólne kryteria kwalifikacji zdefiniowane w punkcie 2.1. Dostępu tego udziela KBC państwa członkowskiego, w którym dana instytucja jest ustanowiona. Dostęp do kredytu w banku centralnym udzielany jest wyłącznie w dniach, w których działa TARGET2 (*), (**). W dniach, kiedy nie działają systemy SSS, dostępu do kredytu w banku centralnym udziela się na podstawie aktywów zabezpieczających złożonych wcześniej w KBC.

(*) Dnia 19 listopada 2007 r. w miejsce zdecentralizowanej infrastruktury technicznej TARGET wprowadzono jednolitą wspólną platformę TARGET2, w której składa się i przetwarza wszystkie zlecenia płatnicze oraz odbiera zapłatę, technicznie w ten sam sposób. Migrację na platformę TARGET2 przeprowadzono w trzech etapach: użytkowników systemu TARGET podzielono według krajów na grupy, które przeszły na TARGET2 w różnych terminach. Skład poszczególnych grup był następujący: grupa 1 (19 listopada 2007 r.): Austria, Cypr, Niemcy, Luksemburg, Malta i Słowenia; grupa 2 (18 lutego 2008 r.): Belgia, Finlandia, Francja, Irlandia, Niderlandy, Portugalia i Hiszpania; grupa 3 (19 maja 2008 r.): Grecja, Włochy i EBC. Wyznaczono także czwartą, rezerwową datę migracji (15 września 2008 r.) jako termin awaryjny. Na mocy osobnej umowy do platformy TARGET2 podłączone są także krajowe banki centralne następujących państw członkowskich spoza strefy euro: Łotwy i Litwy (w grupie 1) oraz Danii, Estonii i Polski (w grupie 3).

(**) Ponadto dostępu do kredytu w banku centralnym udziela się wyłącznie wtedy, kiedy spełnione są wymagania dotyczące infrastruktury systemu płatności w RTGS.”;

b) pod nagłówkiem „Warunki dostępu” w trzecim akapicie przepisu 4 otrzymuje brzmienie:

„⁽⁴⁾ Dni zamknięcia systemu TARGET2 są ogłaszane w serwisie internetowym EBC (www.ecb.europa.eu) i na stronach internetowych Eurosystemu (zob. dodatek 5).”;

c) pod nagłówkiem „Warunki dostępu” w trzecim akapicie skreśla się przepis 5;

8) w punkcie 4.2 pod nagłówkiem „Warunki dostępu” w drugim akapicie skreśla się przepis 12;

9) w punkcie 5.1.3 ostatnie zdanie drugiego akapitu otrzymuje brzmienie:

„W przetargu szybkim, który nie został ogłoszony publicznie, KBC kontaktują się bezpośrednio z wybranymi kontrahentami. W przetargu szybkim ogłaszanym publicznie KBC mogą kontaktować się bezpośrednio z wybranymi kontrahentami.”;

10) w punkcie 5.3.3 w pierwszym akapicie skreśla się przepis 12;

11) w punkcie 6.2 drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„O możliwości użycia aktywów jako zabezpieczenia Eurosystem informuje kontrahentów jedynie w odniesieniu do wyemitowanych aktywów rynkowych i nieobjętych aktywów nierynkowych przedstawionych jako zabezpieczenie transakcji z Eurosystemem. Eurosystem nie przedstawia opinii w sprawie aktywów przed ich emisją.”;

12) w punkcie 6.2.1 pod nagłówkiem „Rodzaj aktywów” wprowadza się następujące zmiany:

a) w literze a) akapitu pierwszego po słowach „bezwarunkową kwotę główną” wstawia się przepis 5 w brzmieniu:

„5. Do aktywów kwalifikowanych nie zalicza się obligacji z gwarancjami lub podobnymi prawami.”;

b) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Aktywa wywołujące przepływ środków pieniężnych stanowiące zabezpieczenie takich papierów wartościowych muszą spełniać poniższe wymogi:

a) ich nabycie musi być zgodne z ustawodawstwem państwa członkowskiego UE;

b) muszą być legalnie nabyte od inicjatora lub pośrednika przez spółkę celową utworzoną na potrzeby sekurytyzacji, w sposób uznawany przez Eurosystem za prawdziwą sprzedaż (*true sale*), skuteczną w stosunku do wszystkich osób trzecich, oraz muszą być niedostępne dla inicjatora i jego wierzycieli, także w przypadku niewypłacalności inicjatora;

c) nie mogą składać się – w całości ani w części, faktycznie ani potencjalnie – z papierów dłużnych indeksowanych do zdarzeń kredytowych ani z podobnych wierzytelności wynikających z przeniesienia ryzyka kredytowego za pomocą kredytowych instrumentów pochodnych.”;

c) akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku emisji strukturalnej transza lub subtransza przedstawiana jako zabezpieczenie nie może być podporządkowana innym transzom tej samej emisji. Daną transzę (lub subtranszę) uważa się w tym zakresie za niepodporządkowaną, jeżeli – zgodnie z określoną w memorandum informacyjnym kolejnością wypłat obowiązującą po doręczeniu oświadczenia o wymagalności – żadna inna transza (lub subtransza) nie ma pierwszeństwa pod względem kolejności otrzymywania płatności (z tytułu kwoty głównej i odsetek), co oznacza, że transza ta jest ostatnia w danej emisji strukturalnej w kolejności ponoszenia strat.”;

13) w punkcie 6.2.1 pod nagłówkiem „Miejsce emisji” pierwsze zdanie przepisu 7 otrzymuje brzmienie:

„Od dnia 1 stycznia 2007 r. międzynarodowe dłużne papiery wartościowe na globalnego okaziciela wyemitowane przez Euroclear Bank (Belgia) oraz Clearstream Ranking Luksemburg należące do międzynarodowego centralnego depozytu papierów wartościowych (MCDPW), aby spełniać kryteria kwalifikacji, muszą być wyemitowane w formie tzw. nowych globalnych skryptów dłużnych (New Global Notes) i zdeponowane u wspólnego powiernika (Common Safekeeper) będącego MCDPW lub – jeśli dotyczy – w centralnym depozycie papierów wartościowych (CDPW) spełniającym minimalne standardy określone przez EBC.”;

14) w punkcie 6.2.2 pod nagłówkiem „Należności kredytowe” wprowadza się następujące zmiany:

a) w pierwszym akapicie pierwszego tiret pierwszego akapitu ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Należności kredytowe nie mogą przyznawać prawa do kwoty głównej lub odsetek, które byłoby podporządkowane wobec praw posiadaczy innych należności kredytowych (lub transzy/subtranszy w tych samych kredytach konsorcjalnych) lub instrumentów dłużnych tego samego emitenta.”;

b) w drugim akapicie pierwszego tiret pierwszego akapitu po zdaniu drugim dodaje się zdanie:

„Ponadto aktywami kwalifikowanymi są należności kredytowe o oprocentowaniu powiązanym ze stopą inflacji.”;

c) w piątym tiret pierwszego akapitu skreśla się przypis 20;

15) w punkcie 6.2.3 pod nagłówkiem „Zasady wykorzystania aktywów kwalifikowanych” wprowadza się następujące zmiany:

a) podpunkty (i)–(iii) trzeciego akapitu otrzymują brzmienie:

„(i) kontrahent posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału emitenta/dłużnika/gwaranta;

(ii) emitent/dłużnik/gwarant posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału kontrahenta;

(iii) osoba trzecia posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, ponad 20 % kapitału kontrahenta oraz ponad 20 % kapitału emitenta/dłużnika/gwaranta.”;

b) akapity czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Powyższych przepisów nie stosuje się do: a) bliskich powiązań między kontrahentem i organami administracji publicznej krajów EOG oraz przypadków, gdy gwarantem instrumentu dłużnego jest organ administracji publicznej uprawniony do nakładania podatków; b) zabezpieczonych obligacji bankowych wyemitowanych zgodnie z kryteriami określonymi w art. 22 ust. 4 dyrektywy UCITS; c) przypadków, w których instrumenty dłużne są chronione specjalnymi prawnymi środkami zabezpieczającymi podobnymi do środków wymienionych w lit. b), jak ma to miejsce w przypadku nierynkowych instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD) niebędących papierami wartościowymi.

Ponadto kontrahent nie może przedstawić jako zabezpieczenia papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami, jeśli kontrahent ten (lub osoba trzecia, z którą jest blisko powiązany) zawarł transakcję zabezpieczającą dany papier wartościowy przed ryzykiem kursowym, w której jako druga strona występuje emitent tego papieru, lub jeśli kontrahent zapewnia wsparcie płynnościowe w wysokości równej lub przekraczającej 20 % niespłaconej kwoty tego papieru wartościowego.”;

c) w tabeli 4, zatytułowanej „Aktywa kwalifikowane wykorzystywane w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu” wprowadza się następujące zmiany:

— skreśla się przypis 4,

— w kolumnie dotyczącej kryteriów kwalifikacji słowa „Właściwość prawna należności kredytowej” zastępuje się słowami „Prawo właściwe”,

— w dziesiątym wierszu kolumny dotyczącej aktywów rynkowych słowa „Nie dotyczy” zastępuje się słowami „Dla papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami nabycie aktywów zabezpieczających musi podlegać prawu państwa członkowskiego UE.”;

16) w punkcie 6.3.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) po akapicie trzecim wstawia się akapit czwarty w brzmieniu:

„W przypadku oceny wystawionej przez instytucję ECAI jej podstawą musi być rating publiczny. Eurosystem, jeśli uzna to za konieczne, ma prawo prosić o dodatkowe wyjaśnienia. W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami uzasadnienie ratingu musi być przedstawione w formie ogólnodostępnego raportu (sporządzonego na potrzeby sprzedaży lub nowej emisji), zawierającego m.in. kompleksową analizę zagadnień strukturalnych i prawnych, szczegółową ocenę puli zabezpieczeń oraz analizę uczestników i innych istotnych elementów transakcji. Ponadto w przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami instytucja ECAI musi regularnie – co najmniej raz na kwartał – publikować raporty kontrolne (*). Raporty te powinny jako minimum zawierać aktualne najważniejsze dane dotyczące transakcji (np. struktury puli zabezpieczeń, uczestników transakcji, struktury kapitału) oraz wyniki finansowe.

(*) W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, od których kwotę główną lub odsetki wypłaca się co pół roku lub co rok, raporty kontrolne mogą być publikowane odpowiednio raz na pół roku lub raz na rok.”;

b) w akapicie piątym przypis 26 otrzymuje brzmienie:

„Jedno A» oznacza minimalny długoterminowy rating »A-« w klasyfikacji agencji Fitch lub Standard & Poor's, »A3« w klasyfikacji agencji Moody's oraz »AL« w klasyfikacji agencji DBRS.”;

c) akapity szósty i siódmy otrzymują brzmienie:

„Eurosystem zastrzega sobie prawo do podejmowania decyzji, czy dana emisja, emitent, dłużnik lub gwarant spełnia wymóg wysokiej jakości kredytowej, na podstawie wszelkich informacji, jakie uzna za istotne. Na tej podstawie Eurosystem może odrzucić określone aktywa, ograniczyć ich wykorzystanie lub zastosować dodatkowe redukcje wartości w wycenie, jeśli jest to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC. Podobne działania można podjąć wobec określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową złożonych przez nich aktywów zabezpieczających. W przypadku odrzucenia na podstawie informacji o charakterze ostrożnościowym sposób wykorzystania takich informacji (przekazanych przez kontrahentów lub organy nadzoru) będzie współmierny do potrzeb związanych z wykonywaniem przez Eurosystem zadań związanych z prowadzeniem polityki pieniężnej.

Z listy aktywów kwalifikowanych mogą zostać wyłączone aktywa wyemitowane lub gwarantowane przez podmioty, w stosunku do których Wspólnota Europejska lub państwo członkowskie na mocy art. 60 ust. 2 Traktatu zastosowało zamrożenie funduszy lub inne środki ograniczające możliwość użycia funduszy tych podmiotów, lub które decyzją Rady Prezesów EBC tymczasowo lub na stałe utraciły dostęp do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu.”;

17) w punkcie 6.3.4 pod nagłówkiem „Zewnętrzne instytucje oceny jakości kredytowej” pierwsze zdanie drugiego tiret akapitu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„Instytucja ECAI musi spełniać kryteria operacyjne i wymóg odpowiedniego zakresu danych, tak by zapewnić skuteczną realizację zasad ECAF.”;

18) w punkcie 6.4.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ostatnie zdanie akapitu drugiego otrzymuje brzmienie:

„W całej strefie euro środki kontroli ryzyka są zasadniczo zharmonizowane (*) i powinny zapewniać jednolite, przejrzyste i równe warunki dla wszystkich rodzajów aktywów kwalifikowanych.

(*) Z powodu różnic operacyjnych w poszczególnych państwach członkowskich mogą wystąpić pewne różnice co do obowiązujących środków kontroli ryzyka. Na przykład w przypadku procedur dostarczania aktywów zabezpieczających przez kontrahentów do krajowych banków centralnych (w formie puli zabezpieczeń złożonej jako zastaw w krajowym banku centralnym lub umowy z przyrzeczeniem odkupu opartej na konkretnych aktywach określonych dla każdej transakcji) mogą wystąpić niewielkie różnice w odniesieniu do terminu wyceny i innych cech operacyjnych zasad kontroli ryzyka. Ponadto w przypadku aktywów nierynkowych mogą występować różnice w precyzji wyceny, przekładające się na ogólny poziom redukcji wartości w wycenie (zob. punkt 6.4.3).”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Eurosistem zastrzega sobie prawo do zastosowania dodatkowych środków kontroli ryzyka, gdyby było to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC. Jeśli wymaga tego ochrona przed ryzykiem, dodatkowe środki kontroli ryzyka, stosowane w sposób jednolity, przejrzysty i równy, mogą zostać użyte także w stosunku do pojedynczych kontrahentów.”;

c) ramka 7, zatytułowana „Środki kontroli ryzyka”, otrzymuje brzmienie:

„RAMKA 7

Środki kontroli ryzyka

Eurosistem stosuje następujące środki kontroli ryzyka:

— *Redukcje wartości w wycenie*

Eurosistem stosuje redukcje wartości w wycenie aktywów zabezpieczających. Oznacza to, że wartość aktywów zabezpieczających oblicza się jako wartość rynkową aktywów pomniejszoną o pewien procent.

— *Zmienne depozyty zabezpieczające (według wyceny rynkowej)*

Eurosistem wymaga, by skorygowana wartość rynkowa aktywów zabezpieczających wykorzystywanych w zasilających w płynność transakcjach odwracalnych nie zmieniała się w czasie. Innymi słowy, jeżeli mierzona regularnie wartość aktywów zabezpieczających spadnie poniżej pewnego poziomu, KBC wezwie kontrahenta do dostarczenia dodatkowych aktywów lub środków pieniężnych (wystosuje wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego). Podobnie, jeżeli w wyniku aktualizacji wyceny wartość aktywów zabezpieczających przekroczy określony poziom, kontrahent może odzyskać nadwyżkę aktywów lub środków pieniężnych. (Obliczenia dotyczące wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego są przedstawione w ramce 8).

Jeśli jest to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC, Eurosistem może w każdej chwili zastosować następujące środki kontroli ryzyka:

— *Depozyty początkowe*

W zapewniających płynność transakcjach odwracalnych Eurosistem może stosować depozyty początkowe. Oznacza to, że kontrahenci muszą przedstawić aktywa zabezpieczające o wartości nie niższej niż kwota płynności zapewnianej przez Eurosistem powiększona o wartość depozytu początkowego.

— *Limity w stosunku do emitentów/dłużników lub gwarantów*

Eurosistem może stosować limity ryzyka w stosunku do emitentów/dłużników lub gwarantów. Limity te stosuje się również do określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową zdeponowanych przez nich aktywów zabezpieczających.

— *Dodatkowe gwarancje*

Przed zaakceptowaniem pewnych aktywów Eurosistem może żądać dodatkowych gwarancji wystawionych przez podmioty mające dobrą sytuację finansową.

— *Wyłączenie*

Eurosistem może wyłączyć pewne aktywa z wykorzystania w operacjach polityki pieniężnej. Wyłączenie stosuje się również do określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową zdeponowanych przez nich aktywów zabezpieczających.

Z listy aktywów kwalifikowanych mogą zostać wyłączone aktywa wyemitowane lub gwarantowane przez podmioty, w stosunku do których Wspólnota Europejska lub państwo członkowskie na mocy art. 60 ust. 2 Traktatu zastosowało zamrożenie funduszy lub inne środki, ograniczając możliwość użycia funduszy tych podmiotów, lub które decyzją Rady Prezesów EBC tymczasowo lub na stałe utraciły dostęp do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu.”;

19) w punkcie 6.4.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pierwsze zdanie pierwszego tiret pierwszego akapitu otrzymuje brzmienie:

„Kwalifikowane aktywa rynkowe przypisuje się do jednej z pięciu kategorii płynności, w oparciu o klasyfikację emitenta oraz rodzaj aktywów.”;

b) trzecie zdanie drugiego tiret pierwszego akapitu otrzymuje brzmienie:

„Redukcje wartości w wycenie stosowane do instrumentów dłużnych należących do kategorii I–IV zależą od pozostałego okresu zapadalności i struktury kuponowej instrumentów dłużnych, jak pokazano w tabeli 7 dot. rynkowych instrumentów dłużnych stało- i zerokuponowych. (*)

(*) Poziomy wartości redukcji w wycenie zastosowane do stałokuponowych instrumentów dłużnych stosuje się również do instrumentów dłużnych, których kupon jest powiązany ze zmianą ratingu samego emitenta lub z obligacjami indeksowanymi wskaźnikiem inflacji.”;

c) w pierwszym akapicie dodaje się tiret trzecie i czwarte w brzmieniu:

— Poziom redukcji wartości w wycenie stosowanej do instrumentów dłużnych należących do kategorii V to 12 % bez względu na termin zapadalności i rodzaj kuponu.

— Poszczególne instrumenty dłużne należące do kategorii V, których wycena teoretyczna przebiega zgodnie z punktem 6.5, podlegają dodatkowej redukcji wartości w wycenie. Redukcję tę stosuje się do ceny teoretycznej poszczególnych instrumentów dłużnych w formie obniżki wartości o 5 %.”;

d) tabela 6 otrzymuje brzmienie:

„TABELA 6

Kategorie płynności aktywów rynkowych (*)

Kategoria I	Kategoria II	Kategoria III	Kategoria IV	Kategoria V
Instrumenty dłużne skarbu państwa	Instrumenty dłużne instytucji samorządowych, szczebla lokalnego i regionalnego	Tradycyjne zabezpieczone obligacje bankowe	Instrumenty dłużne instytucji kredytowych (niezabezpieczone)	Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami
Instrumenty dłużne emitowane przez banki centralne ⁽¹⁾	Bankowe obligacje zabezpieczone typu Jumbo ⁽²⁾ Agencyjne instrumenty dłużne ⁽³⁾ Ponadnarodowe instrumenty dłużne	Instrumenty dłużne emitowane przez emitentów korporacyjnych i pozostałych ⁽³⁾		

(1) Certyfikaty dłużne wyemitowane przez EBC oraz instrumenty dłużne wyemitowane przez krajowe banki centralne przed wprowadzeniem euro w odpowiednich państwach członkowskich zalicza się do kategorii I.

(2) Do klasy zabezpieczonych obligacji bankowych typu Jumbo zalicza się jedynie instrumenty o wartości emisji co najmniej 1 mld EUR, dla których przynajmniej trzech animatorów rynku systematycznie przedstawia kwotowania do ofert kupna i sprzedaży.

(3) Do II kategorii płynności zalicza się jedynie aktywa rynkowe wyemitowane przez emitentów zaklasyfikowanych przez EBC jako agencje. Aktywa rynkowe wyemitowane przez agencje nieuznawane przez EBC są zaliczone do kategorii III.

(*) W zasadzie kategorię płynności determinuje klasyfikacja emitentów. Wszystkie papiery wartościowe zabezpieczone aktywami zalicza się jednak do kategorii V, niezależnie od klasyfikacji emitenta, zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo do kategorii II, a tradycyjne zabezpieczone obligacje bankowe oraz inne instrumenty dłużne emitowane przez instytucje kredytowe – do kategorii III i IV.”

e) tiret trzecie, czwarte i piąte otrzymują brzmienie:

— Redukcje wartości w wycenie stosowane do wszystkich instrumentów rynkowych o odwrotnie zmiennej stopie procentowej, które zalicza się do kategorii I–IV, są takie same dla wszystkich klas płynności. Przedstawiono je w tabeli 8.

— Do rynkowych zmiennokuponowych (*) instrumentów dłużnych zaliczonych do kategorii I–IV stosuje się taką samą redukcję wartości, jak do grupy instrumentów stałokuponowych o zapadalności od zera do jednego roku w kategorii płynności, do której należy dany instrument.

— Środki kontroli ryzyka stosowane wobec zaliczanych do kategorii I–IV rynkowych instrumentów dłużnych z więcej niż jednym rodzajem kuponu zależą wyłącznie od płatności kuponowych w okresie do wykupu instrumentu. Wartość redukcji wartości w wycenie w przypadku takiego instrumentu ustala się na poziomie najwyższej redukcji, jaką można zastosować do instrumentów dłużnych z takim samym pozostałym okresem zapadalności, przy czym bierze się pod uwagę płatności kuponowe dowolnego rodzaju, które wystąpią w okresie do wykupu instrumentu.

(*) Płatność kuponowa jest uznawana za instrument o zmiennej stopie, jeśli kupon jest powiązany z referencyjną stopą procentową i jeśli aktualizacja oprocentowania odbywa się co najmniej raz na rok. Płatności kuponowe, dla których aktualizacja oprocentowania odbywa się rzadziej niż raz na rok, traktowane są jako płatności o stopie stałej, dla których odpowiadający okres zapadalności dla celów redukcji wartości jest pozostałym okresem zapadalności instrumentu dłużnego.”;

f) tabela 7 otrzymuje brzmienie:

„TABELA 7

Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do kwalifikowanych aktywów rynkowych

(w procentach)

	Kategorie płynności								
Pozostały	Kategoria I		Kategoria II		Kategoria III		Kategoria IV		Kategoria V
okres zapa- dalności (w latach)	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	
0-1	0,5	0,5	1	1	1,5	1,5	6,5	6,5	12 ⁽¹⁾
1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3	3	8	8	
3-5	2,5	3	3,5	4	4,5	5	9,5	10	
5-7	3	3,5	4,5	5	5,5	6	10,5	11	
7-10	4	4,5	5,5	6,5	6,5	8	11,5	13	
> 10	5,5	8,5	7,5	12	9	15	14	20	

(¹) Poszczególne instrumenty dłużne należące do kategorii V, których wycena teoretyczna przebiega zgodnie z punktem 6.5, podlegają dodatkowej redukcji wartości w wycenie. Redukcję tę stosuje się do ceny teoretycznej poszczególnych instrumentów dłużnych w formie obniżki wartości o 5 %.”;

g) nagłówek tabeli 8 otrzymuje brzmienie:

„Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do kwalifikowanych rynkowych instrumentów o odwrotnie zmiennej stopie procentowej zaliczonych do kategorii I–IV”;

20) w punkcie 6.4.3 pod nagłówkiem „Należności kredytowe” na końcu pierwszego tiret wstawia się przypis w brzmieniu:

„(*)Redukcję wartości w wycenie należności kredytowych o oprocentowaniu stałym stosuje się także do należności kredytowych, których oprocentowanie jest powiązane ze stopą inflacji.”;

21) po punkcie 6.6 wstawia się punkt 6.7 w brzmieniu:

„6.7. Przyjmowanie zabezpieczeń denominowanych w walutach innych niż euro w sytuacjach awaryjnych

W pewnych sytuacjach Rada Prezesów może podjąć decyzję, by przyjmować jako zabezpieczenie pewne rynkowe instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje rządowe sześciu centralnego jednego lub kilku państw grupy G-10 spoza strefy euro w walutach krajowych. Po podjęciu takiej decyzji trzeba będzie sprecyzować właściwe kryteria, po czym poinformować kontrahentów o procedurach przyjętych do wyboru i przekazywania na zabezpieczenie zagranicznych aktywów, wskazując źródła i zasady wyceny, środki kontroli ryzyka oraz procedury rozliczeniowe.

O ile nie narusza to postanowień punktu 6.2.1, aktywa takie mogą być zdeponowane/zarejestrowane (wyemitowane), utrzymywane i rozliczane poza EOG, oraz mogą, jak wspomniano powyżej, być denominowane w walutach innych niż euro. Kontrahenci mogą korzystać w tym zakresie jedynie z aktywów będących ich własnością.

Kontrahenci będący oddziałami instytucji kredytowych zlokalizowanych poza EOG i Szwajcarią nie mogą przedstawiać takich aktywów jako zabezpieczenia.”;

22) w punkcie 7.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Instytucja jest automatycznie zwalniana z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej z dniem rozpoczęcia okresu utrzymywania rezerw, w którym cofnięto jej pozwolenie na działalność lub z niego zrezygnowała, albo w którym organ sądowy lub inny właściwy organ uczestniczącego państwa członkowskiego podjął decyzję o wszczęciu wobec niej postępowania likwidacyjnego. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) 2531/98 i rozporządzeniem (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9), EBC może również zwolnić niektóre instytucje z obowiązków w ramach systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu, przy zachowaniu zasady braku dyskryminacji, z powodu prowadzonej reorganizacji, zamrożenia środków lub zastosowania na mocy art. 60 ust. 2 Traktatu przez Wspólnotę Europejską lub państwo członkowskie innych środków ograniczających możliwość korzystania z funduszy przez te instytucje, lub z powodu tymczasowej lub stałej utraty dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu na mocy decyzji Rady Prezesów EBC, jak również jeżeli obciążenie danych instytucji tymi obowiązkami nie prowadziło do realizacji celów systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu. Jeśli decyzja taka zapada ze względu na cele systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu, EBC bierze pod uwagę jedno lub kilka z poniższych kryteriów:

- instytucja jest upoważniona do pełnienia wyłącznie funkcji specjalnych,
- instytucję obowiązuje zakaz aktywnego prowadzenia czynności bankowych w konkurencji z innymi instytucjami kredytowymi,
- instytucja jest prawnie zobowiązana przeznaczać wszystkie depozyty na cele związane z regionalną lub międzynarodową pomocą na rzecz rozwoju.”;

b) zdanie drugie akapitu trzeciego otrzymuje brzmienie:

„EBC publikuje również wykaz wszystkich instytucji zwolnionych z obowiązków w ramach tego systemu z powodów innych niż reorganizacja czy zamrożenie funduszy, lub zastosowania na mocy art. 60 ust. 2 Traktatu przez Wspólnotę Europejską lub państwo członkowskie innych środków ograniczających możliwość korzystania z funduszy przez te instytucje, lub z powodu tymczasowej lub stałej utraty dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu na mocy decyzji Rady Prezesów EBC (*).

(*) Wykazy są dostępne w serwisie internetowym EBC (www.ecb.europa.eu).”;

23) w punkcie 7.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pod nagłówkiem „Podstawa naliczania i stopa rezerwy” pierwsze zdanie akapitu czwartego otrzymuje brzmienie:

„Zobowiązania wobec innych instytucji znajdujących się w wykazie instytucji objętych systemem rezerw obowiązkowych Eurosystemu oraz zobowiązania wobec EBC i uczestniczących KBC nie wchodzą do podstawy naliczania rezerw.”;

b) pod nagłówkiem „Podstawa naliczania i stopa rezerwy” trzecie i czwarte zdanie akapitu piątego otrzymują brzmienie:

„Stopa ta jest określona w rozporządzeniu (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). EBC stosuje zerową stopę rezerwy w stosunku do następujących kategorii pasywów: ‘depozyty o ustalonym terminie zapadalności powyżej dwóch lat’, ‘depozyty zwrotne za wypowiedzeniem powyżej dwóch lat’, ‘umowy z przyrzeczeniem odkupu’ i ‘dłużne papiery wartościowe o umownym terminie zapadalności powyżej dwóch lat’ (zob. ramka 9).”;

c) ramka 9 zatytułowana „Podstawa naliczania i stopa rezerwy” otrzymuje brzmienie:

„RAMKA 9						
Podstawa naliczania i stopa rezerwy						
<i>A. Pasywa objęte podstawą rezerwy, do których stosuje się dodatnią stopę rezerwy</i>						
Depozyty ⁽¹⁾						
— Depozyty overnight						
— Depozyty o umownym terminie zapadalności do dwóch lat						
— Depozyty zwrotne za wypowiedzeniem do dwóch lat						
Wyemitowane dłużne papiery wartościowe						
— Dłużne papiery wartościowe o pierwotnym terminie zapadalności do dwóch lat						
<i>B. Pasywa objęte podstawą naliczania rezerw, do których stosuje się zerową stopę rezerwy</i>						
Depozyty ⁽¹⁾						
— Depozyty o umownym terminie zapadalności powyżej dwóch lat						
— Depozyty zwrotne za wypowiedzeniem powyżej dwóch lat						
— Umowy z przyrzeczeniem odkupu						
Wyemitowane dłużne papiery wartościowe						
— Dłużne papiery wartościowe o pierwotnym terminie zapadalności powyżej dwóch lat						
<i>C. Pasywa wyłączone z podstawy naliczania rezerwy</i>						
— Zobowiązania wobec innych instytucji objętych systemem rezerw obowiązkowych Eurosystemu						
— Zobowiązania wobec EBC i uczestniczących KBC						
⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2181/2004 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) dotyczące skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych oraz rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i kredytów dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2004/21) (Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 42) jednoznacznie nakłada wymóg wykazywania zobowiązań z tytułu depozytów według wartości nominalnych. Wartość nominalna oznacza kwotę główną, którą dłużnik zgodnie z warunkami umowy ma obowiązek zwrócić wierzycielowi. Zmiana ta stała się konieczna, ponieważ dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1) została znowelizowana w taki sposób, że dopuszcza wycenę pewnych instrumentów finansowych według ich godziwej wartości.”;						

24) w dodatku 1 do załącznika I wprowadza się następujące zmiany:

a) w przykładzie 6, pierwszy wiersz tabeli I otrzymuje brzmienie:

„A	Zabezpieczona obligacja bankowa typu Jumbo	30.08.2008	Stały	6 miesięcy	4 lata	3,50 %”
----	--	------------	-------	------------	--------	---------

b) w przykładzie 6 pod nagłówkiem „System zabezpieczeń oznaczonych” drugie i trzecie zdanie punktu 1 akapitu pierwszego otrzymują brzmienie:

„Aktywa A to stałokuponowe zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo z terminem zapadalności 30 sierpnia 2008 r. Pozostały okres zapadalności wynosi więc cztery lata, czyli należy stosować 3,5-procentową redukcję wartości w wycenie.”;

25) w dodatku 2 do załącznika I wprowadza się następujące zmiany:

- a) wprowadza się następującą definicję „Papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami”:

„Papier wartościowy zabezpieczony aktywami (ABS): instrumenty dłużne z zabezpieczeniem w formie wyodrębnionej (stałej lub zmiennej) puli aktywów finansowych, które można w określonym czasie zamienić na gotówkę. Dodatkową gwarancją obsługi i terminowego przekazania przychodu z tytułu papieru wartościowego mogą być prawa lub inne aktywa. Zazwyczaj papiery wartościowe zabezpieczone aktywami emituje specjalnie w tym celu utworzona spółka inwestycyjna, która wcześniej nabyła pulę aktywów finansowych od inicjatora/sprzedającego. Płatności z tytułu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami zależą głównie od przepływów środków pieniężnych generowanych przez pulę aktywów zabezpieczających oraz od innych praw gwarantujących terminową płatność, takich jak instrumenty dostarczania płynności, gwarancje i inne elementy powodujące poprawę warunków kredytowania.”;

- b) definicja „Systemu banków centralnych korespondentów” otrzymuje brzmienie:

„System banków centralnych korespondentów (CCBM): mechanizm stworzony przez Eurosystem w celu umożliwienia **kontrahentom** wykorzystania aktywów zabezpieczających przy realizacji rozliczeń transgranicznych. W ramach CCBM **KBC** pełnią wobec siebie funkcję powierników. Oznacza to, że każdy KBC prowadzi rachunek papierów wartościowych dla każdego z pozostałych KBC oraz dla EBC. Z CCBM mogą również korzystać kontrahenci niektórych KBC nienależących do Eurosystemu.”;

- c) wprowadza się następującą definicję „Transakcji zabezpieczającej przed ryzykiem kursowym”:

„Transakcja zabezpieczająca przed ryzykiem kursowym: umowa zawarta pomiędzy emitentem i kontrahentem transakcji zabezpieczającej, zgodnie z którą ryzyko kursowe wynikające z przepływów środków pieniężnych w walucie innej niż euro jest częściowo ograniczone przez wymianę tych przepływów na płatności w euro dokonywane przez kontrahenta, łącznie z wszelkimi gwarancjami udzielanymi przez kontrahenta w odniesieniu do tych płatności.”;

- d) definicja „Końca dnia” otrzymuje brzmienie:

„Koniec dnia: okres w ciągu dnia roboczego po zamknięciu systemu **TARGET2**, w którym następuje finalizacja płatności przyjętych do realizacji w systemie **TARGET2** na dany dzień.”;

- e) definicja „Przetargu szybkiego” otrzymuje brzmienie:

„Przetarg szybki: procedura przetargowa stosowana przez Eurosystem do **operacji dostrajających**, gdy wskazane jest szybkie oddziaływanie na sytuację płynnościową na rynku. Przetargi szybkie trwają normalnie 90 minut, a uczestniczy w nich zwykle ograniczona grupa **kontrahentów**.”;

- f) definicja „Systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (RTGS)” otrzymuje brzmienie:

„System rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (RTGS): system rozrachunku, w którym realizacja i rozrachunek zleceń odbywają się indywidualnie dla poszczególnych zleceń bez kompensowania pozycji, w czasie rzeczywistym w sposób ciągły. Zob. również **TARGET2**.”

- g) definicja „TARGET” otrzymuje brzmienie:

„TARGET: poprzednik systemu **TARGET2**; TARGET działał w sposób zdecentralizowany, łącząc krajowe systemy **RTGS** oraz mechanizm płatności EBC. System TARGET został zastąpiony przez system **TARGET2** zgodnie z harmonogramem migracji określonym w art. 13 wytycznych EBC/2007/2.”

- h) wprowadza się następującą definicję „Obniżki wartości”:

„Obniżka wartości: środek kontroli ryzyka stosowany do aktywów zabezpieczających w **transakcjach odwracalnych**, polegający na tym, że bank centralny przed dokonaniem **redukcji wartości w wycenie** obniża teoretyczną wartość rynkową aktywów o pewien procent. (*)

(*) Np. w przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami zaliczanych do kategorii płynności V, których wartość oblicza się z zastosowaniem ceny teoretycznej, stosuje się obniżkę wartości o 5 %, a następnie redukcję wartości w wycenie o 12 %. Odpowiada to całkowitej redukcji wartości o 16,4 %.”;

26) tabela w dodatku 5 otrzymuje brzmienie:

„STRONY INTERNETOWE EUROSISTEMU

Bank centralny	Strona internetowa
Europejski Bank Centralny	www.ecb.europa.eu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be or www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	www.centralbank.ie
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Central Bank of Cyprus	www.centralbank.gov.cy
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
Central Bank of Malta	www.centralbankmalta.org
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Oesterreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Banka Slovenije	www.bsi.si
Suomen Pankki	www.bof.fi

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I, w pierwszym akapicie punktu 6 litera f) otrzymuje brzmienie:

„f) zawieszenia lub odwołania zezwolenia na prowadzenie działalności przysługującego kontrahentowi zgodnie z implementowanymi w danym państwie członkowskim Eurosystemu przepisami dyrektywy 2006/48/WE albo dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (*); lub

(*) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.”;

2) w części I, w pierwszym akapicie punktu 6 litera h) otrzymuje brzmienie:

„h) podjęcia przeciwko kontrahentowi środków takich, jak określone w art. 30, 31, 33 i 34 dyrektywy 2006/48/WE, lub”;

3) w części I, w pierwszym akapicie punktu 6 dodaje się litery p)– t) w brzmieniu:

„p) zastosowania wobec kontrahenta zamrożenia funduszy lub innych środków stosowanych przez Wspólnotę ograniczających możliwość korzystania przez niego ze swoich funduszy; lub

q) zastosowania wobec kontrahenta zamrożenia funduszy lub innych środków stosowanych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 60 ust. 2 Traktatu, ograniczających możliwość korzystania przez kontrahenta ze swoich funduszy; lub

r) zastosowania w stosunku do całości albo istotnej części aktywów kontrahenta zabezpieczenia, zajęcia, konfiskaty lub jakiegokolwiek innej procedury mającej na celu ochronę interesu publicznego albo interesu wierzycieli kontrahenta; lub

s) przeniesienia całości lub istotnej części aktywów kontrahenta na inny podmiot, lub

t) jakiegokolwiek innego występującego lub dającego się przewidzieć zdarzenia, które może zagrozić wykonaniu przez kontrahenta zobowiązań wynikających z porozumienia zawartego w celu dokonywania operacji polityki pieniężnej, czy z jakichkolwiek innych zasad mających zastosowanie w stosunku pomiędzy kontrahentem a którymkolwiek bankiem centralnym Eurosystemu.”;

4) w części I, drugi akapit punktu 6 otrzymuje brzmienie:

„Przypadki określone w lit. a) i p) muszą mieć automatyczny skutek; przypadki określone w lit. b), c) i q) mogą mieć automatyczny skutek; w przypadkach określonych w lit. d)–o) i r)–t) wywierany przez nie skutek nie może być automatyczny, ale musi być uznaniowy (czyli następować dopiero w razie doręczenia zawiadomienia o niewykonaniu zobowiązania). Takie zawiadomienie o niewykonaniu zobowiązania może przewidywać »okres karencji« na usunięcie danego przypadku, trwający maksymalnie trzy dni robocze. Dla przypadków niewykonania zobowiązania mających skutek podlegający uznaniu, zasady wykonywania takiego uznania powinny dawać pewność co do rezultatu jego wykonania.”;

5) w części I, punkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Odpowiednie ustalenia umowne lub normatywne stosowane przez KBC powinny zapewniać, że w przypadku niewykonania zobowiązania KBC ma prawo do zastosowania następujących środków: zawieszenie lub wyłączenie dostępu kontrahenta do operacji otwartego rynku; zawieszenie lub wyłączenie dostępu kontrahenta do operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu; wypowiedzenie wszystkich nierozliczonych umów i transakcji; żądanie przyspieszonego wykonania zobowiązań jeszcze niewymagalnych lub warunkowych. KBC może mieć ponadto prawo do zastosowania następujących środków: wykorzystanie depozytów kontrahenta w KBC do potrącenia z roszczeniami przeciwko temu kontrahentowi; zawieszenie wykonywania zobowiązań wobec kontrahenta aż do momentu zaspokojenia wierzytelności w stosunku do tego kontrahenta; żądanie odsetek za niewykonanie zobowiązania lub żądanie odszkodowania za wszelkie szkody poniesione wskutek niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Ponadto odpowiednie ustalenia umowne lub normatywne stosowane przez KBC powinny zapewniać, że w przypadku niewykonania zobowiązania KBC ma prawną możliwość realizacji praw na wszystkich aktywach dostarczonych na zabezpieczenie, bez nieuzasadnionego opóźnienia i w sposób zapewniający KBC odzyskanie wartości udzielonego kredytu, jeżeli kontrahent niezwłocznie nie pokryje swojego ujemnego salda. W celu zapewnienia jednolitej praktyki Rada Prezesów EBC może podejmować decyzje w sprawie stosowanych środków, w tym w sprawie zawieszenia lub wyłączenia dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu.”;

6) w części II, pod nagłówkiem „Cechy wspólne dla wszystkich transakcji warunkowych” skreśla się przypis 2 w punkcie 15.

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 11 grudnia 2008 r.****zmieniające wytyczne EBC/2006/16 w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych****(EBC/2008/21)****(2009/100/WE)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 26 ust. 4,

uwzględniając udział Rady Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) zgodnie z art. 47 ust. 2, tiret drugie i trzecie Statutu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne EBC/2006/16 z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych ⁽¹⁾ wymagają wprowadzenia zmian odzwierciedlających podejmowane decyzje oraz rozwój sytuacji na rynku.
- (2) Eurosystem dokonał zmiany zasad w zakresie przekazywania informacji dotyczących transakcji, których przedmiotem są papiery wartościowe w celu dalszego zwiększenia przejrzystości sprawozdań finansowych. Zgodnie ze zmienionymi zasadami, papiery wartościowe, które uprzednio były klasyfikowane jako finansowe środki trwałe należy reklasyfikować z pozycji „Pozostałe aktywa finansowe” do odpowiedniej pozycji po aktywnej stronie bilansu – w zależności od kraju pochodzenia emitenta, waluty oraz w zależności od tego, czy dane papiery wartościowe są utrzymywane do terminu zapadalności. Ponadto wszelkie instrumenty finansowe należące do wyodrębnionych portfeli powinny być wykazywane w pozycji „Pozostałe aktywa finansowe”.
- (3) Wytyczne EBC/2006/16 nie zawierają szczegółowych zasad w zakresie rachunkowości terminowych swapów na stopy procentowe, walutowych kontraktów futures oraz kontraktów futures na akcje. Instrumenty te są coraz częściej wykorzystywane na rynkach finansowych i mogą mieć znaczenie w kontekście zarządzania rezerwami walutowymi EBC. Terminowe swapy na stopy procentowe powinny być wykazywane w ten sam sposób, co podstawowe swapy na stopy procentowe typu „plain vanilla”, a walutowe kontrakty futures oraz kontrakty futures na akcje powinny być wykazywane w ten sam sposób, co kontrakty futures na stopy procentowe.

- (4) Aktualnie obowiązujące zasady dotyczące instrumentów udziałowych wymagają zmian odzwierciedlających możliwość realizowania transakcji, których przedmiotem są zbywalne instrumenty udziałowe, w ramach zarządzania rezerwami walutowymi EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1**Zmiany w wytycznych EBC/2006/16**

W wytycznych EBC/2006/16 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Transakcje, których przedmiotem są papiery wartościowe, w tym instrumenty udziałowe, wyrażone w walutach obcych, mogą być nadal księgowane zgodnie z podejściem kasowym/rozliczeniowym. Naliczone od nich odsetki, w tym premie lub dyskonto, są księgowane codziennie; począwszy od wyznaczonej daty rozliczenia.”;

- 2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przeszacowanie złota, instrumentów walutowych, papierów wartościowych nie będących papierami wartościowymi sklasyfikowanymi jako »utrzymywane do terminu zapadalności« oraz niezbywalnych papierów wartościowych, a także instrumentów finansowych (bilansowych i pozabilansowych) jest dokonywane kwartalnie, po kursach i cenach rynkowych. Nie uniemożliwia to podmiotom sprawozdawczym dokonywania przeszacowania portfeli z większą częstotliwością na potrzeby wewnętrznych, pod warunkiem że w ciągu kwartału będą one wykazywać pozycje w swoich bilansach jedynie po cenie transakcji.”;

- b) dodaje się ustęp 5 w brzmieniu:

„5. Papiery wartościowe sklasyfikowane jako »utrzymywane do terminu zapadalności« oraz niezbywalne papiery wartościowe wycenia się według zamortyzowanych kosztów, z uwzględnieniem utraty wartości.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 11.12.2006, s. 1.

3) artykuł 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Transakcje z przyrzeczeniem odkupu, w tym transakcje odpożyczenia papierów wartościowych, dokonywane w ramach automatycznego programu odpożyczania papierów wartościowych księguje się w bilansie jedynie wtedy, gdy ustanowione jest zabezpieczenie gotówkowe przekazane na konto właściwego KBC lub EBC.”;

4) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszy artykuł stosuje się do zbywalnych instrumentów udziałowych, tj. akcji i udziałów lub funduszy akcji, bez względu na to, czy transakcje takie są przeprowadzane bezpośrednio przez podmiot sprawozdawczy czy też przez jego pośrednika, z wyjątkiem czynności związanych z funduszami emerytalnymi, udziałami partycypacyjnymi, inwestycjami w podmioty zależne lub znacznymi udziałami.”;

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instrumenty udziałowe wyrażone w walutach obcych i wykazywane w pozycji »pozostałe aktywa« nie stanowią części całkowitej pozycji walutowej, są natomiast częścią osobnego portfela walutowego. Zysk i strata z ich tytułu wyliczane są albo zgodnie z metodą kosztu średniego netto albo metodą kosztu średniego.”;

c) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przeszacowanie portfeli akcji odbywa się zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2. Przeszacowania dokonuje się odrębnie dla każdej pozycji. Przeszacowania funduszy akcji dokonuje się w ujęciu netto, a nie odrębnie dla każdej akcji. Nie dokonuje się saldowania pomiędzy różnymi akcjami lub różnymi funduszami akcji.”;

d) dodaje się ustępy 4–8 w brzmieniu:

„4. Transakcje są wykazywane w bilansie według ceny transakcyjnej.

5. Prowizja brokerska może być albo kosztem transakcji zaliczanym do kosztów aktywów albo wydatkiem zapisywanym w rachunku zysków i strat.

6. Kwota zakupionych dywidend jest uwzględniana w kosztach instrumentu udziałowego. W dniu ustania

prawa do dywidendy kwota zakupionej dywidendy może być traktowana jako osobna pozycja – aż do momentu otrzymania wypłaty dywidendy.

7. Odsetki od dywidendy nie są księgowane na koniec okresu, ponieważ są one już uwzględnione w cenie rynkowej instrumentów udziałowych (z wyjątkiem akcji notowanych bez dywidendy).

8. Emisja praw do akcji jest traktowana jako osobny składnik aktywów w momencie emisji. Koszt nabycia jest obliczany na podstawie obowiązującego średniego kosztu instrumentu udziałowego, na podstawie ceny nowej emisji oraz na podstawie proporcji pomiędzy istniejącymi a nowymi instrumentami udziałowymi. Cena praw do akcji może być także wyliczana na podstawie wartości praw na rynku, obowiązującego średniego kosztu instrumentów udziałowych oraz rynkowej ceny instrumentów udziałowych przed emisją praw do akcji.”;

5) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł artykułu otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16
Kontrakty futures”;

b) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrakty futures są księgowane z datą transakcji na kontach pozabilansowych.”;

6) artykuł 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każdy swap procentowy podlega indywidualnemu przeszacowaniu, a w razie potrzeby jest przeliczany na euro po kursie kasowym. Zaleca się, aby niezrealizowane straty przeniesione na koniec roku do rachunku zysków i strat podlegały w kolejnych latach amortyzacji, aby w przypadku terminowych swapów na stopy procentowe amortyzacja rozpoczynała się w dacie waluty transakcji oraz aby przeprowadzana amortyzacja była amortyzacją liniową. Kwotą niezrealizowanych zysków rewaluacyjnych uznaje się rachunek rewaluacyjny.”;

7) zmiany w załącznikach II, IV i IX do wytycznych EBC/2006/16 wyszczególniono w załączniku do niniejszych wytycznych.

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsze wytyczne wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2008 r.

*Artykuł 3***Adresaci**

Niniejsze wytyczne stosuje się do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 11 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II, IV i IX do wytycznych EBC/2006/16 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się definicję w brzmieniu:

„Wyodrębniony portfel: wyodrębnione inwestycje utrzymywane po aktywnej stronie bilansu jako fundusz równoważący, składające się z papierów wartościowych, instrumentów udziałowych, depozytów terminowych i rachunków bieżących oraz udziałów i/lub inwestycji w podmioty zależne. Wyodrębniony portfel odpowiada dającemu się zidentyfikować składnikowi po pasywnej stronie bilansu, niezależnie od ograniczeń natury prawnej lub innego rodzaju ograniczeń.”;

b) skreśla się definicję terminu „finansowy majątek trwały”;

c) dodaje się definicję w brzmieniu:

„Papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności: papiery wartościowe z określonymi albo dającymi się określić płatnościami i określonym terminem zapadalności, co do których KBC ma zamiar utrzymywania do terminu zapadalności.”;

2) tabela zatytułowana „Aktywa” w załączniku IV otrzymuje brzmienie:

„AKTYWA

Pozycja bilansu ⁽¹⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾	
Aktywa					
1	1	Złoto i należności w złocie	Złoto jako kruszec, tj. sztabki, monety, przedmioty pozłacane, samородki, w skarbcu albo w transporcie do skarbcu. Złoto nie w postaci kruszcu, np. salda na rachunkach złota a vista i na lokatach terminowych, należności w złocie z tytułu następujących transakcji: (i) transakcje przeniesienia do wyższej/niższej kategorii jakości; oraz (ii) transakcje swapowe na lokalizację lub próbę złota – jeżeli pomiędzy dniem wydania a dniem otrzymania mija co najmniej jeden dzień roboczy	Wartość rynkowa	Obowiązkowe
2	2	Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych	Należności od partnerów operacji spoza strefy euro, w tym instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych oraz banków centralnych spoza strefy euro, wyrażone w walutach obcych		
2.1	2.1	Należności od Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW)	a) <i>Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</i> Udział przypadający na dane państwo minus salda w euro znajdujące się w dyspozycji MFW. Rachunek MFW nr 2 (prowadzony w euro na wydatki administracyjne) może być zaliczony do tej pozycji lub do pozycji »Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro«	a) <i>Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</i> Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
			b) <i>Specjalne prawa ciągnięcia</i> Posiadane zasoby specjalnych praw ciągnięcia (brutto)	b) <i>Specjalne prawa ciągnięcia</i> Wartość nominalna; prze- liczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
			c) <i>Pozostałe należności</i> Porozumienie państw G10 w sprawie przekazania MFW środków na pokrycie kredytów (GAB), pożyczki udzielane na podstawie specjalnych porozumień kredytowych, lokaty w ramach instrumentu kredytowego zwanego »Poverty Reduction and Growth Facility« (PRGF)	c) <i>Pozostałe należności</i> Wartość nominalna; prze- liczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
2.2	2.2	Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne	a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu	a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro</i> Wartość nominalna; prze- liczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
			b) <i>Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i> Skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty kapitałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro	b)(i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy Premia/dyskonto podlegają amortyzacji	Obowiązkowe
				b)(ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji	Obowiązkowe
				b)(iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji	Obowiązkowe
				b)(iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
			c) Kredyty zagraniczne (depozyty) poza strefą euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«	c) Kredyty zagraniczne Depozyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
			d) Pozostałe aktywa zagraniczne Banknoty i monety spoza strefy euro	d) Pozostałe aktywa zagraniczne Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
3	3	Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych	a) Inwestycje w papiery wartościowe w strefie euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe« Skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty kapitałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez rezydentów strefy euro	a)(i) Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy Premia/dyskonto podlegają amortyzacji. a)(ii) Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji. a)(iii) Niezbywalne papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji. a)(iv) Zbywalne instrumenty udziałowe Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy	Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe
			b) Pozostałe należności od rezydentów strefy euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe« Kredyty, depozyty, transakcje z przyrzeczeniem odkupu, kredyty różne	b) Pozostałe należności Depozyty i pozostałe kredyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
4	4	Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro			

Pozycja bilansu ⁽¹⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
4.1	4.1	Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty a) Środki w bankach spoza strefy euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe« Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe. Transakcje z udzielonym przyrzeczeniem zakupu (reverse repo) dla celów związanych z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych wyrażonych w euro b) Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą EUR nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe« Instrumenty udziałowe, skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego – wszystkie wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro c) Kredyty poza strefą euro nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe« d) Papiery wartościowe nieuwjęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«, wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro Papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje ponadnarodowe lub międzynarodowe, np. Europejski Bank Inwestycyjny, bez względu na ich siedzibę	a) Środki w bankach spoza strefy euro Wartość nominalna b)(i) Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(ii) Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Koszt z uwzględnieniem utraty wartości. Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(iii) Niezbywalne papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji b)(iv) Zbywalne instrumenty udziałowe Cena rynkowa c) Kredyty poza strefą euro Depozyty według wartości nominalnej d)(i) Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji	Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
				d)(ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji d)(iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji	Obowiązkowe Obowiązkowe
4.2	4.2	Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II	Kredyty na warunkach ERM II	Wartość nominalna	Obowiązkowe
5	5	Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro	Pozycje 5.1 do 5.5: transakcje zgodnie z odpowiednimi instrumentami polityki pieniężnej opisanymi w załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽³⁾		
5.1	5.1	Podstawowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje z przyrzeczeniem odkupu zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością tygodniową i tygodniowym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.2	5.2	Długoterminowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje z przyrzeczeniem odkupu zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością miesięczną i trzymiesięcznym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.3	5.3	Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu	Transakcje z przyrzeczeniem odkupu przeprowadzane jako transakcje <i>ad hoc</i> dla celów dostrajania	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.4	5.4	Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu	Transakcje z przyrzeczeniem odkupu dostosowujące pozycje strukturalną Eurosystemu w stosunku do sektora finansowego	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.5	5.5	Kredyty marginalne	Jednodniowy instrument zapewniający płynność finansową po określonym z góry oprocentowaniu pod zastaw kwalifikowanych aktywów (instrument o charakterze stałym)	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
5.6	5.6	Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym	Dodatkowe kredyty udzielone instytucjom kredytowym wynikające ze wzrostu wartości aktywów związanych z innymi kredytami udzielonymi tym instytucjom	Wartość nominalna lub koszt	Obowiązkowe
6	6	Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy EUR wyrażone w EUR	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu związane z zarządzaniem papierami wartościowymi ujętymi w pozycji »Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro«, w tym transakcje wynikające z przeniesienia byłych rezerw walutowych strefy euro oraz inne należności. Rachunki korespondencyjne w zagranicznych instytucjach kredytowych strefy euro. Pozostałe należności i operacje niezwiązane z operacjami polityki pieniężnej Eurosystemu. Wszelkie należności wynikające z operacji polityki pieniężnej inicjowanych przez KBC przed wejściem do Eurosystemu	Wartość nominalna lub koszt	Obowiązkowe
7	7	Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro	Papiery wartościowe nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe« Instrumenty udziałowe, skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego utrzymywane na zasadzie pełnych praw, w tym rządowe papiery wartościowe pochodzące sprzed przystąpienia do Europejskiej Unii Walutowej wyrażone w euro; certyfikaty dłużne EBC zakupione w celach związanych z dostrajaniem	(i) Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji. (ii) Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji. (iii) Niezbywalne papiery wartościowe Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji. (iv) Zbywalne instrumenty udziałowe Cena rynkowa	Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
8	8	Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro	Należności od instytucji rządowych i samorządowych sprzed przystąpienia do Europejskiej Unii Walutowej (niezbywalne papiery wartościowe, kredyty)	Depozyty/kredyty według wartości nominalnej, niezbywalne papiery wartościowe po kosztach	Obowiązkowe
—	9	Należności wzajemne Euro-systemu ⁺			
—	9.1	Udziały partycypacyjne w EBC⁺	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansach KBC. Udziały kapitałowe danego KBC w EBC zgodnie z Traktatem oraz odpowiednim kluczem kapitałowym i wkładami określonymi w art. 49 ust. 2 Statutu	Koszt	Obowiązkowe
—	9.2	Należności odpowiadające transferom rezerw walutowych⁺	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansach KBC. Wyrażone w euro należności od EBC związane z początkowymi i dodatkowymi transferami rezerw walutowych zgodnie z postanowieniami Traktatu	Wartość nominalna	Obowiązkowe
—	9.3	Należności z tytułu skryptów dłużnych zabezpieczających emisje certyfikatów dłużnych EBC ⁺	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansie EBC. Skrypty dłużne emitowane przez KBC w powiązaniu z certyfikatami dłużnymi EBC	Wartość nominalna	Obowiązkowe
—	9.4	Należności netto z tytułu alokacji banknotów EUR w Eurosystemie ^{+,*}	W odniesieniu do KBC: należności netto związane z zastosowaniem klucza alokacji banknotów, tj. obejmujące wzajemne salda Euro-systemu związane z emisją banknotów przez EBC, kwotę kompensacyjną i zapis bilansujący zgodnie z definicjami zawartymi w decyzji EBC/2001/16 w sprawie podziału dochodów pieniężnych krajowych banków centralnych uczestniczących państw członkowskich od roku finansowego 2002. W odniesieniu do EBC: należności związane z emisją banknotów przez EBC, zgodnie z decyzją EBC/2001/15	Wartość nominalna	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
—	9.5	Pozostałe należności wzajemne Eurosystemu (netto)⁺	Pozycja netto następujących kategorii: a) należności netto związane z saldami na rachunkach systemu TARGET2 oraz rachunkach korespondencyjnych KBC, tzn. kwota netto należności i zobowiązań (zob. także pozycja pasywów: »Pozostałe zobowiązania wzajemne Eurosystemu (netto)«) b) należności wynikające z różnicy pomiędzy przychodami pieniężnymi, które mają być połączone i podlegają redystrybucji. Pozycja ta ma znaczenie tylko w okresie pomiędzy księgowaniem przychodów pieniężnych w ramach procedur na koniec roku, a ich rozliczeniem w ostatnim dniu roboczym miesiąca stycznia danego roku c) inne potencjalne należności w ramach Eurosystemu, w tym tymczasowy podział dochodu z tytułu emisji pieniądza przez EBC na rzecz krajowych banków centralnych*	a) Wartość nominalna b) Wartość nominalna c) Wartość nominalna	Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe
9	10	Pozycje w trakcie rozrachunku	Salda rachunków rozliczeniowych (należności), w tym inkaso czeków	Wartość nominalna	Obowiązkowe
9	11	Pozostałe aktywa			
9	11.1	Monety strefy euro	Monety euro, o ile oficjalnym emitentem nie jest KBC	Wartość nominalna	Obowiązkowe
9	11.2	Aktywa rzeczowe i wartości niematerialne i prawne	Grunty i budynki, meble i sprzęt, w tym sprzęt komputerowy, oprogramowanie	Koszt minus amortyzacja Okresy amortyzacji: — komputery i związane z nimi oprogramowanie i sprzęt oraz pojazdy mechaniczne: 4 lata — sprzęt, meble i instalacje w budynkach: 10 lat — budynki, kapitalizowane główne wydatki remontowe: 25 lat Kapitalizacja wydatków: oparta na limicie; poniżej 10 000 EUR bez podatku VAT – brak kapitalizacji	Zalecane

Pozycja bilansu ⁽¹⁾			Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
9	11.4	Różnice z przeszacowania instrumentów pozabilansowych	Wyniki przeszacowania terminowych transakcji walutowych, swapów walutowych, swapów procentowych, transakcji FRA, transakcji terminowych na papiery wartościowe, kasowych transakcji walutowych od dnia transakcji do dnia rozliczenia	Pozycja netto pomiędzy wartością terminową a wartością kasową, przeliczana po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
9	11.5	Rozliczenia międzyokresowe czynne	Dochód, który nie jest należny w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, ale może być do niego przypisany. Wydatki opłacone z góry oraz narosłe odsetki zapłacone (tj. odsetki narosłe zakupione wraz z papierem wartościowym)	Wartość nominalna, przeliczana po rynkowym kursie walutowym	Obowiązkowe
9	11.6	Różne	Zaliczki, pożyczki, inne drobne pozycje. Rewaluacyjne rachunki przejściowe (pozycja bilansu tylko w trakcie roku: niezrealizowane straty w momencie przeszacowania w czasie roku, które nie zostały uwzględnione w ramach odpowiednich rachunków rewaluacyjnych w pozycji pasywów: »Rachunki rewaluacyjne«). Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa. Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie. Monety (w strefie euro) wyrażone w walutach krajowych. Bieżące wydatki (zakumulowana strata netto), strata z ubiegłego roku przed pokryciem. Aktywa emerytalne netto.	Wartość nominalna lub koszt <i>Rewaluacyjne rachunki przejściowe</i> Różnica z przeszacowania pomiędzy kosztem średnim a wartością rynkową, waluty obce przeliczane po rynkowym kursie walutowym <i>Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie</i> Wartość rynkowa	Zalecane <i>Rewaluacyjne rachunki przejściowe:</i> obowiązkowe <i>Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie:</i> obowiązkowe
—	12	Strata za dany rok		Wartość nominalna	Obowiązkowe

⁽¹⁾ Numeracja w pierwszej kolumnie odnosi się do formatów bilansu określonych w załącznikach V, VI i VII (tygodniowe sprawozdania finansowe i skonsolidowany bilans roczny Eurosystemu). Numeracja w drugiej kolumnie odnosi się do formatu bilansu określonego w załączniku VIII (bilans roczny banku centralnego). Pozycje oznaczone znakiem »+« są skonsolidowane w tygodniowym sprawozdaniu finansowym Eurosystemu.

⁽²⁾ Zasady układu i wyceny wyszczególnione w niniejszym załączniku są obowiązkowe dla rachunkowości EBC oraz w odniesieniu do wszystkich istotnych aktywów i pasywów w rachunkowości KBC sporządzanej dla celów Eurosystemu (tj. istotnych dla działania Eurosystemu).

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1."

- 3) w załączniku IX, słowa „Transfery do i z rezerw z tytułu ryzyka kursowego i rynkowego” znajdujące się w pierwszej kolumnie tabeli w pozycji 2.3 zastępuje się słowami „Transfery do i z rezerw z tytułu ryzyka kursowego, ryzyka stóp procentowych i ryzyka cen złota”.

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 20 stycznia 2009 r.****zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej
Eurosystemu****(EBC/2009/1)****(2009/101/WE)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 105 ust. 2 tiret pierwsze,uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Central-
nych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem
ESBC”), w szczególności jego art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ust. 3
w związku z art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 18 ust. 2 oraz
art. 20 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie jednolitej polityki pieniężnej wymaga zdefi-
niowania instrumentów i procedur, które mają być stosowa-
ne przez Eurosistem, składający się z krajowych
banków centralnych (KBC) państw członkowskich, które
przyjęły euro (zwanych dalej „uczestniczącymi
państwami członkowskimi”), oraz Europejskiego Banku
Centralnego (EBC), tak aby możliwe było prowadzenie
polityki pieniężnej w jednolity sposób we wszystkich
uczestniczących państwach członkowskich.
- (2) Biorąc pod uwagę obecną sytuację na rynku papierów
wartościowych zabezpieczonych aktywami, niezbędne
jest wprowadzenie zmian w definiowaniu i wdrażaniu
jednolitej polityki pieniężnej Eurosystemu.
W szczególności konieczna jest zmiana wymogów ratin-
gowych dla papierów wartościowych zabezpieczonych
aktywami oraz wyłączenie niektórych kategorii takich
papierów wartościowych z operacji kredytowych Euro-
systemu w celu wypełnienia wymogu określonego
w art. 18 ust. 1 Statutu ESBC, zgodnie z którym
wszystkie operacje kredytowe przeprowadzane
z instytucjami kredytowymi oraz innymi uczestnikami
ryнку powinny być właściwie zabezpieczone.
- (3) Jednym ze sposobów ochrony przed ryzykiem, który
może zostać zastosowany w ramach Eurosystemu
w celu zapewnienia właściwej ochrony przed ryzykiem
w myśl art. 18 ust. 1 Statutu ESBC jest wprowadzenie
ograniczeń dotyczących emitentów lub aktywów stoso-

wanych jako zabezpieczenie. Ochrona Eurosystemu
przed ryzykiem kredytowym wymaga wprowadzenia
limitów w zakresie wykorzystywania niezabezpieczonych
obligacji bankowych jednego emitenta jako zabezpie-
czenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany w załączniku IW załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia
2000 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej
Eurosystemu ⁽¹⁾ wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem
do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

WeryfikacjaKBC przesyłają EBC szczegółowe dane dotyczące dokumentów
oraz środków, za pomocą których zamierzają dostosować się
do niniejszych wytycznych w terminie do dnia 30 stycznia
2009 r.

Artykuł 3

Wejście w życieNiniejsze wytyczne wchodzą w życie z dniem 20 stycznia
2009 r. Artykuł 1 stosuje się od dnia 1 marca 2009 r.

Artykuł 4

AdresaciNiniejsze wytyczne są skierowane do KBC uczestniczących
państw członkowskich.Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 20 stycznia
2009 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

1) w punkcie 6.2.1 (nagłówek „Rodzaj aktywów”) litera c) akapitu czwartego otrzymuje brzmienie:

„c) nie mogą składać się – w całości ani w części, faktycznie ani potencjalnie – z papierów dłużnych indeksowanych do zdarzeń kredytowych ani z podobnych wierzytelności wynikających z przeniesienia ryzyka kredytowego za pomocą kredytowych instrumentów pochodnych lub transzy innych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (*). Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami wyemitowane przed dniem 1 marca 2009 r. są zwolnione z obowiązku niezawierania transz innych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami do dnia 1 marca 2010 r.

(*) Wymóg ten nie wyklucza papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami tam, gdzie struktura emisji obejmuje dwie spółki celowe utworzone na potrzeby sekurytyzacji, oraz w odniesieniu do takich spółek celowych spełniony jest wymóg prawdziwej sprzedaży (*true sale*) w taki sposób, iż instrumenty dłużne wyemitowane przez drugą spółkę celową są bezpośrednio lub pośrednio zabezpieczone pierwotną pulą aktywów, bez dzielenia na transze. Ponadto pojęcie transz innych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami nie obejmuje zabezpieczonych obligacji spełniających wymogi określone w art. 22 ust. 4 dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 375 z 31.12.1985, s. 3).”;

2) w akapicie piątym punktu 6.3.1 po zdaniu drugim dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Dla papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, emitowanych od dnia 1 marca 2009 r., wymogi Eurosystemu w zakresie standardów wysokiej jakości kredytowej określa się jako ocenę kredytową »AAA« w momencie emisji, przy czym minimalny wymóg jakości kredytowej przez cały okres trwania papieru wartościowego ustalony jest na poziomie »jednego A« (*).

(*) »AAA« oznacza długoterminowy rating »AAA« w klasyfikacji agencji Fitch, Standard & Poor's lub DBRS bądź »Aaa« w klasyfikacji agencji Moody's.”;

3) w pierwszym akapicie punktu 6.4.2 dodaje się tiret trzecie w brzmieniu:

„— Eurosystem ogranicza wykorzystanie niezabezpieczonych obligacji bankowych wyemitowanych przez danego emitenta lub podmiot z nim blisko powiązany zgodnie z wymogami prawnymi określonymi w pkt 6.2.3. Niezabezpieczone obligacje bankowe wyemitowane przez danego emitenta lub podmiot z nim blisko powiązany mogą być wykorzystywane przez danego kontrahenta jako zabezpieczenie wyłącznie w zakresie, w jakim wartość przypisana takiemu zabezpieczeniu przez Eurosystem po zastosowaniu redukcji wartości (*haircut*) nie przekracza 10 % wartości (z uwzględnieniem redukcji wartości) ogółu zabezpieczeń złożonych przez takiego kontrahenta. Ograniczenie to nie ma zastosowania do niezabezpieczonych obligacji bankowych w przypadku, gdy ich gwarantem jest organ administracji publicznej uprawniony do nakładania podatków, lub gdy wartość takich niezabezpieczonych obligacji bankowych, z uwzględnieniem redukcji wartości, nie przekracza 50 milionów EUR. Niezabezpieczone obligacje bankowe złożone w Eurosystemie jako zabezpieczenie do dnia 20 stycznia 2009 r. nie podlegają temu ograniczeniu do dnia 1 marca 2010 r. W przypadku połączenia dwóch lub większej ilości emitentów niezabezpieczonych obligacji bankowych lub ustanowienia między mini bliskiego powiązania emitentów tych traktuje się jako jedną grupę emitentów w kontekście tego ograniczenia tylko przez rok od daty połączenia lub ustanowienia bliskiego powiązania.”;

4) ramka 7 w pkt 6.4.1 otrzymuje brzmienie:

„RAMKA 7

Środki kontroli ryzyka

Eurosystem stosuje następujące środki kontroli ryzyka:

— *Redukcje wartości w wycenie*

Eurosystem stosuje redukcje wartości w wycenie aktywów zabezpieczających. Oznacza to, że wartość aktywów zabezpieczających oblicza się jako wartość rynkową aktywów pomniejszoną o pewien procent.

— *Zmienne depozyty zabezpieczające (według wyceny rynkowej)*

Eurosystem wymaga, by skorygowana wartość rynkowa aktywów zabezpieczających wykorzystywanych w zasilających w płynność transakcjach odwracalnych nie zmieniała się w czasie. Innymi słowy, jeżeli mierzona regularnie wartość aktywów zabezpieczających spadnie poniżej pewnego poziomu, krajowy bank centralny wezwie kontrahenta do dostarczenia dodatkowych aktywów lub środków pieniężnych (wystosuje wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego). Podobnie, jeżeli w wyniku aktualizacji wyceny wartość aktywów zabezpieczających przekroczy określony poziom, kontrahent może odzyskać nadwyżkę aktywów lub środków pieniężnych. (Obliczenia dotyczące wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego przedstawiono w ramce 8).

— *Limity dotyczące wykorzystywania niezabezpieczonych obligacji bankowych*

Wykorzystywanie niezabezpieczonych obligacji bankowych podlega limitom określonych w pkt 6.4.2.

Jeśli jest to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC, Eurosystem może w każdej chwili zastosować następujące środki kontroli ryzyka:

— *Depozyty początkowe*

W zapewniających płynność transakcjach odwracalnych Eurosystem może stosować depozyty początkowe. Oznacza to, że kontrahenci muszą przedstawić aktywa zabezpieczające o wartości nie niższej niż kwota płynności zapewnianej przez Eurosystem powiększona o wartość depozytu początkowego.

— *Limity w stosunku do emitentów/dłużników lub gwarantów*

Eurosystem może stosować dodatkowe limity ryzyka w stosunku do emitentów/dłużników lub gwarantów (poza limitami stosowanymi do niezabezpieczonych obligacji bankowych). Limity te stosuje się również do określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową zdeponowanych przez nich aktywów zabezpieczających.

— *Dodatkowe gwarancje*

Przed zaakceptowaniem pewnych aktywów Eurosystem może żądać dodatkowych gwarancji wystawionych przez podmioty mające dobrą sytuację finansową.

— *Wyłączenie*

Eurosystem może wyłączyć pewne aktywa z wykorzystania w operacjach polityki pieniężnej. Ograniczenia te mogą być również stosowane do określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową zdeponowanych przez nich aktywów zabezpieczających.”;

5) tabela w dodatku 5 otrzymuje brzmienie:

„STRONY INTERNETOWE EUROSISTEMU

Bank centralny	Strona internetowa
Europejski Bank Centralny	www.ecb.europa.eu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be lub www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	www.centralbank.ie
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Central Bank of Cyprus	www.centralbank.gov.cy
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
Bank Ċentrali ta' Malta/ Central Bank of Malta	www.centralbankmalta.org
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Österreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Národná banka Slovenska	www.nbs.sk
Banka Slovenije	www.bsi.si
Suomen Pankki	www.bof.fi

IV

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

nr 94/06/COL

z dnia 19 kwietnia 2006 r.

zmieniająca po raz pięćdziesiąty siódmy zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa

URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,

UWZGLĘDNIAJĄC, Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26,

UWZGLĘDNIAJĄC, Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24, art. 5 ust. 2 lit. b) i art. 1 w części I protokołu 3,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 24 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale Urząd Nadzoru EFTA nadaje moc prawną postanowieniom Porozumienia EOG dotyczącym pomocy państwa,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) Porozumienia o Nadzorze i Trybunale Urząd wydaje zawiadomienia i wytyczne w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeżeli porozumienie to lub Porozumienie o Nadzorze i Trybunale wyraźnie tak przewiduje lub jeżeli Urząd uznaje to za konieczne,

ODWOŁUJĄC SIĘ DO zasad proceduralnych i merytorycznych w dziedzinie pomocy państwa ⁽⁴⁾ przyjętych dnia 19 stycznia 1994 r. przez Urząd ⁽⁵⁾,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z pkt II części „OGÓLNE” zamieszczonej na końcu załącznika XV do Porozumienia EOG, Urząd przyjmuje, po konsultacji z Komisją Europejską, akty prawne odpowiadające aktom przyjętym przez Komisję Europejską,

MAJĄC NA UWADZE, że Komisja Europejska wydała zalecenie 2003/361/WE ⁽⁶⁾ dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, które zastępuje wcześniejsze zalecenie Komisji 96/280/WE ⁽⁷⁾ dotyczące definicji małych i średnich przedsiębiorstw,

MAJĄC NA UWADZE, że poprzedni rozdział 10 wytycznych w sprawie pomocy państwa, uwzględniający zalecenie Komisji 96/280/WE, został wykreślony przez Urząd Nadzoru EFTA decyzją nr 198/03/COL z dnia 5 listopada 2003 r. ⁽⁸⁾ z uwagi na fakt, że nowa definicja MŚP określona w nowym zaleceniu Komisji 2003/361/WE została również włączona do załącznika do nowego rozporządzenia o wyłączeniu grupowym w sprawie pomocy dla MŚP ⁽⁹⁾,

⁽⁶⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 107 z 30.4.1996, s. 4.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 120 z 12.5.2005, s. 39.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 33) zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, s. 22). Oba rozporządzenia zostały włączone do sekcji 1f załącznika XV do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu nr 88/2002 (Dz.U. L 266 z 3.10.2002, s. 56 oraz Suplement EOG nr 49 z 3.10.2002, s. 42) oraz decyzją Wspólnego Komitetu nr 131/2004 (Dz.U. L 64 z 10.3.2005, s. 67 oraz Suplement EOG nr 12 z 10.3.2005, s. 49).

⁽¹⁾ Zwany dalej Urzędem.

⁽²⁾ Zwane dalej Porozumieniem EOG.

⁽³⁾ Zwane dalej Porozumieniem o Nadzorze i Trybunale.

⁽⁴⁾ Zbiór zawiadomień, wytycznych itp. przyjętych przez Urząd w tym zakresie, zwany dalej wytycznymi w sprawie pomocy państwa.

⁽⁵⁾ Pierwotnie opublikowane w Dz.U. L 231 z 3.9.1994, s. 1 oraz w Suplemencie EOG nr 32 z tego samego dnia. Zaktualizowana wersja wytycznych w sprawie pomocy państwa dostępna jest na stronie internetowej Urzędu: www.eftasurv.int

MAJĄC NA UWADZE, że definicja MŚP pełni rolę ogólnego narzędzia referencyjnego w ramach wytycznych w sprawie pomocy państwa, które zawierają kilka odniesień do definicji MŚP, Urząd uznaje za użyteczne włączenie nowej definicji MŚP przedstawionej w nowym zaleceniu Komisji 2003/361/WE do wytycznych w sprawie pomocy państwa,

MAJĄC NA UWADZE, że definicja mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w nowym zaleceniu Komisji 2003/361/WE powinna zatem zostać uwzględniona w wytycznych w sprawie pomocy państwa jako nowy rozdział 10,

MAJĄC NA UWADZE, że inne rozdziały wytycznych w sprawie pomocy państwa odnoszą się do poprzedniej definicji małych i średnich przedsiębiorstw, określonej w poprzednim rozdziale 10, i powinny zatem zostać zmienione tak, aby odnosiły się do nowej definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw,

ODWOŁUJĄC SIĘ DO konsultacji, jakie Urząd odbył z Komisją Europejską w sprawie włączenia zalecenia Komisji 2003/361/WE do wytycznych w sprawie pomocy państwa,

ODWOŁUJĄC SIĘ DO konsultacji, jakie Urząd odbył z państwami EFTA, wysyłając dnia 7 lutego 2006 r. pisma na ten temat do Islandii, Liechtensteinu i Norwegii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne Urzędu w sprawie pomocy państwa zmienia się, dodając nowy rozdział 10 dotyczący definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Nowy rozdział 10 zostaje załączony i stanowi nieodłączną część niniejszej

decyzji. Inne rozdziały wytycznych w sprawie pomocy państwa, które odnoszą się do poprzedniej definicji małych i średnich przedsiębiorstw, określonej w poprzednim rozdziale 10, zostają zmienione tak, aby odnosiły się do nowej definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw określonej w zaleceniu Komisji 2003/361/WE.

Nowy rozdział 10 stosuje się od dnia przyjęcia przez Urząd.

Artykuł 2

Państwa EFTA zostają poinformowane pismem zawierającym egzemplarz niniejszej decyzji oraz załączony nowy rozdział 10 wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa.

Artykuł 3

Komisja Europejska zostaje poinformowana zgodnie z lit. d) protokołu 27 do Porozumienia EOG za pomocą egzemplarza niniejszej decyzji wraz z załączonym nowym rozdziałem 10 wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa.

Artykuł 4

Decyzja, zawierająca załącznik, zostaje opublikowana w sekcji EOG oraz Suplemencie EOG *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 kwietnia 2006 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Bjørn T. GRYDELAND
Przewodniczący

Kurt JAEGER
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

„10. POMOC DLA MIKROPRZEDSIĘBIORSTW ORAZ MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORSTW (MŚP)»**10.1. Wprowadzenie**

- (1) Poprzedni rozdział 10 obejmował uwzględnienie zalecenia Komisji 96/280/WE⁽¹⁾ dotyczącego definicji małych i średnich przedsiębiorstw. W oparciu o szereg trudności interpretacyjnych, które wyniknęły w trakcie stosowania zalecenia Komisji 96/280/WE, oraz w wyniku uwag otrzymanych od przedsiębiorstw konieczne było wprowadzenie kilku zmian do zalecenia Komisji 96/280/WE. Jednakże z uwagi na przejrzystość Komisja podjęła decyzję, aby raczej zastąpić zalecenie Komisji 96/280/WE nowym zaleceniem Komisji 2003/361/WE, zawierającym nową definicję mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (zwanych dalej MŚP).
- (2) Urząd Nadzoru EFTA usunął poprzedni rozdział 10 (uwzględniający zalecenie Komisji 96/280/WE) decyzją nr 198/03/COL z dnia 5 listopada 2003 r.⁽²⁾ ze względu na fakt że nowa definicja MŚP określona w nowym zaleceniu Komisji 2003/361/WE została również włączona do załącznika do nowego rozporządzenia o wyłączeniu grupowym w sprawie pomocy dla MŚP⁽³⁾.
- (3) Jednakże mając na uwadze fakt, że definicja MŚP pełni rolę ogólnego narzędzia referencyjnego w ramach wytycznych w sprawie pomocy państwa, które zawierają kilka odniesień do definicji MŚP, Urząd uznaje za użyteczne włączenie nowej definicji MŚP, przedstawionej w nowym zaleceniu Komisji 2003/361/WE, do wytycznych w sprawie pomocy państwa. Dlatego też niniejszy nowy rozdział 10 włącza nową definicję MŚP, określoną w zaleceniu Komisji 2003/361/WE⁽⁴⁾.
- (4) Należy wyjaśnić, że zgodnie z:
 - (i) art. 48, 81 i 82 Traktatu WE, zgodnie z interpretacją Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich; oraz
 - (ii) art. 34, 53 i 54 Porozumienia EOG, zgodnie z interpretacją Trybunału EFTA oraz Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich,

za przedsiębiorstwo należy uznać jakikolwiek podmiot, bez względu na jego formę prawną, prowadzący działalność gospodarczą, w tym w szczególności podmioty zajmujące się rzemiosłem i innymi rodzajami działalności indywidualnej lub rodzinnej, spółki lub konsorcja prowadzące regularną działalność gospodarczą.

- (5) Niewątpliwie kryterium dotyczące ilości pracowników («kryterium wielkości zatrudnienia») pozostaje jednym z najważniejszych kryteriów i musi być przestrzegane jako główne kryterium; jednakże koniecznym uzupełnieniem jest wprowadzenie kryterium finansowego w celu ujęcia rzeczywistej skali i wyników przedsiębiorstwa oraz jego pozycji w porównaniu do konkurencji. Jednak nie jest wskazane wykorzystanie obrotów jako jedynego kryterium finansowego, w szczególności ponieważ przedsiębiorstwa sektora handlu i dystrybucji mają z natury wyższe obroty niż przedsiębiorstwa sektora wytwórczego. Dlatego też kryterium obrotów należy powiązać z sumą bilansową, będącą kryterium odzwierciedlającym całkowity stan majątku przedsiębiorstwa, z zachowaniem możliwości, że któreś ze wspomnianych kryteriów może zostać przekroczone.
- (6) Pułap obrotu odnosi się do przedsiębiorstw prowadzących bardzo różne rodzaje działalności gospodarczej. Aby nie ograniczać zbyttno użyteczności stosowania definicji, należy ją uaktualniać uwzględniając zmiany zarówno cen, jak i produktywności.
- (7) Jeżeli chodzi o pułap sumy bilansowej, to wobec braku jakichkolwiek nowych elementów uzasadnione jest utrzymanie podejścia, wedle którego w odniesieniu do pułapów obrotu zastosowanie ma współczynnik oparty na relacji statystycznej pomiędzy tymi dwoma zmiennymi. Trend statystyczny pokazuje, że należy bardziej zwiększyć pułap obrotu. Ponieważ trend różni się w zależności od kategorii wielkości przedsiębiorstwa, właściwe jest również dostosowanie współczynnika tak, aby możliwie jak najdokładniej odzwierciedlać trend gospodarczy oraz aby nie karać mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw w przeciwieństwie do średnich przedsiębiorstw. Współczynnik ten jest bardzo bliski 1 w przypadku mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw. Aby uprościć zatem sprawy, dla tych kategorii należy wybrać jedną wartość w odniesieniu do pułapu obrotu oraz pułapu kwoty bilansowej.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 96/280/WE (Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4).

⁽²⁾ Decyzja Kolegium nr 198/03/COL z dnia 5 listopada 2003 r. (Dz.U. L 120 z 12.5.2005, str. 39).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33), ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22). Oba rozporządzenia zostały włączone do sekcji 1f załącznika XV do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu nr 88/2002 (Dz.U. L 266 z 3.10.2002, str. 56 oraz Supplement EOG nr 49 z 3.10.2002, str. 42) oraz decyzją Wspólnego Komitetu nr 131/2004 (Dz.U. L 64 z 10.3.2005, str. 67 oraz Supplement EOG nr 12 z 10.3.2005, str. 49).

⁽⁴⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 36).

- (8) Mikroprzedsiębiorstwa – kategoria małych przedsiębiorstw szczególnie ważna dla rozwoju przedsiębiorczości oraz tworzenia miejsc pracy – powinny również zostać lepiej zdefiniowane.
- (9) Aby lepiej zrozumieć rzeczywistą pozycję gospodarczą MŚP oraz usunąć z tej kategorii grupy przedsiębiorstw, których gospodarcza siła może przekraczać siłę prawdziwych MŚP, należy poczynić rozróżnienie między różnymi rodzajami przedsiębiorstw, w zależności od tego, czy są niezależne, czy posiadają one pakiety akcji lub udziałów, które nie wiążą się z pozycją dominującą (przedsiębiorstwa partnerskie) lub czy są powiązane z innymi przedsiębiorstwami. Utrzymuje się próg o wartości 25 % akcji lub udziałów, określony w poprzednim zaleceniu Komisji 96/280/WE, poniżej którego przedsiębiorstwo uznaje się za niezależne.
- (10) W celu sprzyjania tworzeniu przedsiębiorstw, finansowaniu kapitału własnego MŚP, rozwojowi obszarów wiejskich oraz rozwojowi lokalnemu, przedsiębiorstwa można uznać za niezależne pomimo tego, że 25 % lub więcej akcji lub udziałów posiadają w nich niektóre kategorie inwestorów, które odgrywają pozytywną rolę w finansowaniu i tworzeniu biznesu. Pomimo to poprzednio nie określono warunków dla tych inwestorów. Przypadek »aniołów biznesu – *business angels*« (osób fizycznych lub grup osób fizycznych prowadzących regularną działalność związaną z inwestowaniem kapitału podwyższonego ryzyka) zasługuje na specjalne wyróżnienie, ponieważ w porównaniu z innymi inwestorami kapitału podwyższonego ryzyka ich zdolność do przekazywania nowym przedsiębiorcom stosownych porad jest ogromnie cenna. Ich inwestowanie w kapitał własny uzupełnia również działalność spółek kapitałowych podwyższonego ryzyka, ponieważ zapewniają oni mniejsze kwoty na wcześniejszym etapie istnienia przedsiębiorstwa.
- (11) Aby uprościć sprawę, w szczególności dla państw EFTA i przedsiębiorstw, przy definiowaniu przedsiębiorstw powiązanych należy wykorzystać warunki określone w art. 1 dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽¹⁾, ostatnio zmienionej przez dyrektywę 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, w zakresie w jakim warunki te pasują do celów niniejszego rozdziału. Aby wzmocnić bodźce do inwestowania w kapitał własny MŚP, wprowadzono domniemanie braku dominującego wpływu na dane przedsiębiorstwo, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek ⁽³⁾, ostatnio zmienionej przez dyrektywę 2001/65/WE.
- (12) W odpowiednich przypadkach należy również wziąć pod uwagę stosunki między przedsiębiorstwami, które przechodzą między osobami fizycznymi celem zapewnienia, aby z korzyści należnych MŚP z tytułu różnych zasad lub środków korzystały jedynie te przedsiębiorstwa, które ich rzeczywiście potrzebują. Aby ograniczyć sprawdzanie takich sytuacji do ścisłego minimum, weryfikację takich związków ograniczono do właściwego rynku lub rynków przyległych, przy czym w razie potrzeby podaje się odniesienie do definicji »właściwego rynku« przedstawionej przez Urząd w załączniku I do decyzji w sprawie definicji właściwego rynku do celów prawa konkurencji w ramach EOG ⁽⁴⁾.
- (13) Aby uniknąć arbitralnych rozróżnień między różnymi organami publicznymi z państw EFTA, oraz biorąc pod uwagę potrzebę pewności prawnej, za konieczne uznaje się potwierdzenie, że przedsiębiorstwo, w którym organ publiczny posiada 25 % kapitału lub praw do głosowania, nie jest MŚP.
- (14) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych w stosunku do przedsiębiorstw oraz uproszczenia i przyspieszenia załatwiania spraw, w przypadku których wymagany jest status MŚP, właściwym jest dopuszczenie, aby w celu zaświadczenia niektórych swoich cech przedsiębiorstwa wykorzystywały uroczyste oświadczenia.
- (15) Konieczne jest szczegółowe ustalenie składu personelu wliczanego na potrzeby definicji MŚP. W celu wspierania rozwoju szkoleń zawodowych oraz szkoleń połączonych z praktykami, przy obliczaniu liczby personelu pożądane jest pominąć praktykantów i studentów zatrudnionych na podstawie umowy o szkoleniu zawodowym. Podobnie nie należy wliczać okresów urlopu macierzyńskiego lub wychowawczego.
- (16) Różne rodzaje przedsiębiorstw zdefiniowane według ich stosunku do innych przedsiębiorstw odpowiadają obiektywnie zróżnicowanym poziomom integracji. Jest zatem właściwe, aby przy obliczaniu wielkości przedstawiających ich działalność i siłę ekonomiczną stosować odmienne procedury do każdego z tych rodzajów przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1), włączona do sekcji 4 załącznika XXII do Porozumienia EOG.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, str. 28), włączona do sekcji 4 załącznika XXII do Porozumienia EOG decyzją Komitetu Wspólnego nr 176/2003 z 5.12.2003 (Dz.U. L 88 z 25.3.2004, str. 53 i Suplement EOG nr 15 z 25.3.2004, str. 14).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. (Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11), włączona do sekcji 4 załącznika XXII do Porozumienia EOG.

⁽⁴⁾ Decyzja Kolegium nr 46/98/COL z dnia 4 marca 1998 r. (Dz.U. L 200 z 16.7.1998, str. 46 oraz Suplement EOG nr 52 z 18.12.1997, str. 10). Decyzja ta odpowiada obwieszczeniu Komisji w sprawie definicji właściwego rynku do celów wspólnotowego prawa konkurencji (Dz.U. C 372 z 9.12.1997, str. 5).

10.2. Definicja mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw

10.2.1. Przedsiębiorstwo

- (17) Za przedsiębiorstwo uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na jego formę prawną. Zalicza się tu w szczególności osoby prowadzące działalność na własny rachunek oraz firmy rodzinne zajmujące się rzemiosłem lub inną działalnością, a także spółki lub konsorcja prowadzące regularną działalność gospodarczą.

10.2.2. Pułap zatrudnienia oraz pułapy finansowe określające kategorię przedsiębiorstwa

- (18) Na kategorię mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) składają się przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników, których roczny obrót nie przekracza 50 milionów EUR i/lub roczna suma bilansowa nie przekracza 43 milionów EUR.
- (19) W ramach kategorii MŚP małe przedsiębiorstwo jest zdefiniowane jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 pracowników, którego roczny obrót i/lub roczna suma bilansowa nie przekraczają 10 milionów EUR.
- (20) W ramach kategorii MŚP mikroprzedsiębiorstwo definiuje się jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników, którego roczny obrót i/lub roczna suma bilansowa nie przekraczają 2 milionów EUR.

10.2.3. Typy przedsiębiorstw brane pod uwagę przy obliczaniu liczby pracowników i kwot finansowych

- (21) »Przedsiębiorstwo niezależne« to każde przedsiębiorstwo, które nie jest zakwalifikowane jako przedsiębiorstwo partnerskie w rozumieniu ust. 22–23 lub jako przedsiębiorstwo powiązane w rozumieniu ust. 24–28.
- (22) »Przedsiębiorstwa partnerskie« są to wszystkie przedsiębiorstwa, które nie są zakwalifikowane jako przedsiębiorstwa powiązane w rozumieniu ust. 24–28 i pomiędzy którymi zachodzi następujący związek: przedsiębiorstwo (przedsiębiorstwo będące wcześniejszym ogniwem łańcucha obrotu) posiada, czy to samodzielnie czy wspólnie z co najmniej jednym przedsiębiorstwem powiązanym w rozumieniu ust. 24–28, 25 % lub więcej kapitału lub praw do głosowania w innym przedsiębiorstwie (będącym kolejnym ogniwem łańcucha obrotu).
- (23) Jednakże przedsiębiorstwo może zostać zakwalifikowane jako niezależne i w związku z tym niemające żadnych przedsiębiorstw partnerskich, nawet jeśli wartość progowa wynosząca 25 % została osiągnięta lub przekroczona przez poniższych inwestorów, pod warunkiem że inwestorzy ci nie są powiązani, w rozumieniu ust. 24–28, indywidualnie lub wspólnie, z danym przedsiębiorstwem:
- (a) publiczne korporacje inwestycyjne, spółki kapitałowe podwyższonego ryzyka, osoby fizyczne lub grupy osób prowadzące regularną działalność inwestycyjną podwyższonego ryzyka, które inwestują kapitał własny w firmy nienotowane na giełdzie (»anioły biznesu«), pod warunkiem że cała kwota inwestycji takich aniołów biznesu w jedno przedsiębiorstwo nie przekroczy 1 250 000 EUR;
 - (b) uniwersytety lub ośrodki badawcze o celu niezarobkowym;
 - (c) inwestorzy instytucjonalni łącznie z regionalnymi funduszami rozwoju;
 - (d) samorządy lokalne z rocznym budżetem poniżej 10 milionów EUR oraz liczbą mieszkańców poniżej 5 000.
- (24) »Przedsiębiorstwa powiązane« oznaczają przedsiębiorstwa, które pozostają ze sobą w jednym z poniższych związków:
- (a) przedsiębiorstwo posiada większość przynależnych udziałowcom lub członkom praw do głosowania w innym przedsiębiorstwie;
 - (b) przedsiębiorstwo ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innego przedsiębiorstwa;
 - (c) przedsiębiorstwo ma prawo wywierać dominujący wpływ na inne przedsiębiorstwo zgodnie z umową zawartą z tym przedsiębiorstwem lub postanowieniami zawartymi w jego statucie lub umowie spółki;
 - (d) przedsiębiorstwo będące udziałowcem lub członkiem innego przedsiębiorstwa kontroluje samodzielnie, zgodnie z umową z innymi udziałowcami lub członkami tego przedsiębiorstwa, większość przynależnych udziałowcom lub członkom praw do głosowania w tym przedsiębiorstwie.

- (25) Zakłada się domniemanie, że nie istnieje wpływ dominujący, jeżeli inwestorzy wymienieni w ust. 23 nie angażują się bezpośrednio lub pośrednio w zarządzanie danym przedsiębiorstwem, bez uszczerbku dla ich praw jako udziałowców.
- (26) Przedsiębiorstwa pozostające w którymś ze związków opisanych w ust. 24 z co najmniej jednym innym przedsiębiorstwem, lub też którymkolwiek z inwestorów, o których mowa w ust. 23, są również uznawane za powiązane.
- (27) Przedsiębiorstwa pozostające w jednym z takich związków z osobą fizyczną lub grupą osób fizycznych działających wspólnie również są uznawane za przedsiębiorstwa powiązane, jeżeli prowadzą działalność lub część działalności na tym samym właściwym rynku lub rynkach przyległych.
- (28) Za »rynek przyległy« uznaje się rynek produktu lub usługi będący najbliższym – wcześniejszym lub kolejnym – ogniwem łańcucha obrotu w stosunku do rynku właściwego.
- (29) Poza przypadkami określonymi w ust. 23, przedsiębiorstwo nie może być uznane za małe lub średnie przedsiębiorstwo, jeżeli 25 % lub więcej kapitału lub praw do głosowania jest kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio, wspólnie lub indywidualnie, przez co najmniej jeden organ państwowy.
- (30) Przedsiębiorstwa mogą złożyć oświadczenie o statusie przedsiębiorstwa niezależnego, przedsiębiorstwa partnerskiego lub przedsiębiorstwa powiązanego, obejmujące dane dotyczące pułapów określonych w sekcji 10.2.2. Oświadczenie może zostać złożone, nawet gdy kapitał jest do tego stopnia rozproszony, iż nie można określić, kto jest jego właścicielem, w którym to przypadku przedsiębiorstwo może w dobrej wierze oświadczyć, iż można w sposób prawnie uzasadniony przyjąć, iż 25 % lub więcej kapitału nie jest w posiadaniu jednego przedsiębiorstwa lub, wspólnie, większej liczby przedsiębiorstw powiązanych ze sobą. Oświadczenia takie są składane bez uszczerbku dla kontroli i dochodzeń przewidzianych w przepisach państwowych lub przepisach EOG.

10.2.4. Dane stosowane dla określania pułapu zatrudnienia i kwot finansowych oraz okresu referencyjnego

- (31) Dane, które będą stosowane przy określaniu liczby personelu i kwot finansowych są to dane odnoszące się do ostatniego zatwierdzonego okresu obrachunkowego i obliczone w ujęciu rocznym. Uwzględnia się je od dnia zamknięcia sprawozdań finansowych. Kwota wybrana w odniesieniu do obrotu jest obliczana bez uwzględniania podatku od wartości dodanej (VAT) oraz innych podatków pośrednich.
- (32) W przypadku gdy na dzień zamknięcia sprawozdań finansowych, przedsiębiorstwo ustali, że w ujęciu rocznym przekroczyło pułap zatrudnienia lub pułapy finansowe określone w sekcji 10.2.2 lub spadło poniżej tych parametrów, nie będzie to prowadziło do utraty lub uzyskania statusu średniego lub małego przedsiębiorstwa lub mikroprzedsiębiorstwa, chyba że pułapy te zostaną przekroczone w dwóch kolejnych okresach obrachunkowych.
- (33) W przypadku nowo utworzonych przedsiębiorstw, których sprawozdania finansowe jeszcze nie zostały zatwierdzone, dane należy czerpać z rzetelnych szacunków wykonanych w trakcie roku finansowego.

10.2.5. Pułap zatrudnienia

- (34) Liczba zatrudnionych osób odpowiada liczbie rocznych jednostek roboczych (RJR), to jest liczbie pracowników zatrudnionych na pełny etat w ramach danego przedsiębiorstwa lub w jego imieniu w ciągu całego badanego roku referencyjnego. Praca osób, które nie przepracowały pełnego roku, które pracowały w niepełnym wymiarze godzin lub pracowników sezonowych jest liczona jako część ułamkowa RJR. Personel składa się z:
- (a) pracowników;
 - (b) osób pracujących dla przedsiębiorstwa, podlegających mu i uważanych za pracowników na mocy prawa krajowego;
 - (c) właścicieli-kierowników;
 - (d) wspólników prowadzących regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiących z niego korzyści finansowe.
- (35) Praktykanci lub studenci odbywający szkolenie zawodowe na podstawie umowy o praktyce lub szkoleniu zawodowym nie wchodzi w skład personelu. Okres trwania urlopu macierzyńskiego lub wychowawczego nie jest wliczany.

10.2.6. Ustalanie danych przedsiębiorstwa

- (36) W przypadku przedsiębiorstwa niezależnego, dane, w tym liczba personelu, ustalone są wyłącznie na podstawie sprawozdań finansowych danego przedsiębiorstwa.
- (37) Dane, w tym liczba zatrudnionych, przedsiębiorstwa mającego przedsiębiorstwa partnerskie lub przedsiębiorstwa powiązane są określone na podstawie sprawozdań finansowych i innych danych przedsiębiorstwa lub, jeżeli takie istnieją, skonsolidowanych sprawozdań finansowych danego przedsiębiorstwa lub na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, w których przedsiębiorstwo jest ujęte poprzez konsolidację.
- (38) Do danych, o których mowa w ust. 37, dodaje się dane przedsiębiorstwa partnerskiego będącego najbliższym – wcześniejszym lub kolejnym – ogniwem łańcucha obrotu w stosunku do danego przedsiębiorstwa. Skumulowanie jest proporcjonalne do procentowego udziału w kapitale lub prawach do głosowania (w zależności, który jest większy). W przypadku powiązań krzyżowych (*cross-holding*) stosuje się wyższy odsetek.
- (39) Do danych, o których mowa w ust. 37 i 38, dodaje się 100 % danych każdego przedsiębiorstwa, które jest bezpośrednio lub pośrednio powiązane z danym przedsiębiorstwem, w przypadku gdy dane te nie zostały już ujęte w sprawozdaniach finansowych w ramach konsolidacji.
- (40) Dla celów stosowania ust. 37–39, dane przedsiębiorstw partnerskich danego przedsiębiorstwa pochodzą z ich sprawozdań finansowych i innych danych, w wersji skonsolidowanej, jeżeli taka istnieje. Do danych tych dodaje się 100 % danych przedsiębiorstw, które są powiązane z tymi przedsiębiorstwami partnerskimi, chyba że ich dane są już ujęte w ramach konsolidacji.
- (41) Dla celów stosowania wspomnianych ust. 37–39, dane przedsiębiorstw powiązanych z danym przedsiębiorstwem mają pochodzić z ich sprawozdań finansowych i innych danych, w wersji skonsolidowanej, jeżeli taka istnieje. Do danych tych dodaje się, proporcjonalnie, dane każdego ewentualnego przedsiębiorstwa partnerskiego będącego najbliższym – poprzednim lub następnym – ogniwem łańcucha obrotu w stosunku do danego przedsiębiorstwa powiązanego, chyba że zostały one już ujęte w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych przy zastosowaniu procentu co najmniej proporcjonalnego do procentu określonego w ust. 38.
- (42) W przypadku gdy w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych nie ma danych dotyczących personelu danego przedsiębiorstwa, liczbę personelu oblicza się poprzez proporcjonalną kumulację danych z jego przedsiębiorstw partnerskich oraz poprzez dodanie danych z przedsiębiorstw powiązanych z danym przedsiębiorstwem.

10.2.7. Postępowanie rewizyjne

- (43) Na podstawie przeglądu stosowania definicji zawartej w tym rozdziale, sporządzonego po wydaniu przez Komisję Europejską projektu w tym względzie oraz przy uwzględnieniu wszelkich zmian w art. 1 dyrektywy 83/349/EWG w sprawie definicji przedsiębiorstw powiązanych w rozumieniu tej dyrektywy, Urząd dostosuje w razie potrzeby definicję zawartą w tym rozdziale, a w szczególności pułapy w odniesieniu do obrotu i sumy bilansowej celem uwzględnienia doświadczeń i zmian gospodarczych w EOG.

10.3. Przyjęcie

- (44) Nowy rozdział 10 będzie miał zastosowanie od dnia przyjęcia przez Urząd Nadzoru EFTA.”
-

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 227/06/COL

z dnia 19 lipca 2006 r.

w sprawie pomocy państwa na rzecz spółki Farice hf. (Islandia)

URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz Protokół 26,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24,

UWZGLĘDNIAJĄC art. 1 ust. 2 części I oraz art. 4 ust. 4, art. 6, art. 7 ust. 3 oraz art. 10 części II Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale,

UWZGLĘDNIAJĄC wytyczne Urzędu ⁽⁴⁾ w sprawie zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG, a w szczególności rozdziału 17 w sprawie gwarancji państwa i rozdziału 19 w sprawie udziałów organów władzy publicznej,

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Urzędu nr 125/05/COL o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie pomocy państwa na rzecz spółki Farice hf., wzywającej zainteresowane strony do przedstawienia uwag ⁽⁵⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY

1. POSTĘPOWANIE

Listem z dnia 27 lutego 2004 r. Misji Islandzkiej do Unii Europejskiej, przekazującym list Ministerstwa Finansów z dnia 26 lutego 2004 r., władze islandzkie powiadomiły Urząd

o gwarancji państwa na rzecz przedsięwzięcia związanego z kablem podmorskim w Islandii, tzn. projektu Farice. List otrzymano i zarejestrowano dnia 1 marca 2004 r. (zdarzenie nr 257593).

Informacje uzupełniające przedstawiono w liście Misji Islandzkiej z dnia 14 maja 2004 r., przekazującym list islandzkiego Ministerstwa Finansów z dnia 13 maja 2004 r. List został otrzymany i zarejestrowany przez Urząd dnia 14 maja 2004 r. (zdarzenie nr 281472).

Po wymianie korespondencji ⁽⁶⁾, Urząd poinformował władze islandzkie pismem z dnia 26 maja 2006 r., że postanowił wsząć formalne postępowanie wyjaśniające, określone w art. 1 ust. 2 części I Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, w sprawie pomocy państwa na rzecz spółki Farice hf. (zdarzenie nr 319257).

Decyzja Urzędu nr 125/05/COL o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz w Suplemencie EOG do niego ⁽⁷⁾. Urząd wezwał zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Urząd nie otrzymał żadnych uwag od zainteresowanych stron.

Władze islandzkie przedstawiły uwagi dotyczące decyzji nr 125/05/COL w liście z dnia 28 czerwca 2005 r. (zdarzenie nr 324236).

Jak wspomniano w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, w ramach odrębnego postępowania w sprawie konkurencji Urząd, w liście do spółki Farice hf. z dnia 31 stycznia 2003 r. wyraził pewne obawy dotyczące konkurencji. Urząd poprosił także o informacje o projekcie

⁽¹⁾ Zwany dalej Urzędem.

⁽²⁾ Zwane dalej Porozumieniem EOG.

⁽³⁾ Zwane dalej Porozumieniem o Nadzorze i Trybunale.

⁽⁴⁾ Wytyczne dotyczące zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG oraz art. 1 Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, przyjęte i wydane przez Urząd Nadzoru EFTA dnia 19 stycznia 1994 r., opublikowane w Dz.U. L 231 z 1994 r. i Suplemencie EOG nr 32 z 3.9.1994. Wspomniane wytyczne zostały ostatnio zmienione dnia 29 marca 2006 r. Zwane dalej wytycznymi w sprawie pomocy państwa.

⁽⁵⁾ Opublikowana w Dz.U. C 277 z 10.11.2005 oraz w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego UE nr 56 z 10.11.2005, str. 14.

⁽⁶⁾ Więcej szczegółowych informacji o korespondencji między Urzędem a władzami islandzkimi znaleźć można w decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, decyzja nr 125/05/COL, opublikowana w Dz.U. C 277 z 10.11.2005, str. 14.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 277 z 10.11.2005 oraz Suplement EOG do Dziennika Urzędowego UE nr 56 z 10.11.2005, str. 14.

Farice istotne dla oceny wpływu projektu na konkurencję. W liście z dnia 6 maja 2004 r. Urząd zawarł formalne wezwanie spółki Farice hf. do przedstawienia informacji⁽¹⁾. Urząd otrzymał odpowiedź spółki Farice hf. dnia 21 października 2004 r. Odrębne postępowanie w sprawie konkurencji zostało zamknięte pismem Urzędu z dnia 2 czerwca 2006 r. (zdarzenie nr 1072261).

2. OPIS ŚRODKÓW

2.1. OPIS PROJEKTU FARICE

Projekt Farice dotyczy konstrukcji i zarządzania podziemnym kablem telekomunikacyjnym łączącym Islandię i Wyspy Owcze ze Szkocją.

Od 1994 r. Islandia i Wyspy Owcze były połączone z innymi krajami za pomocą podziemnego kabla telekomunikacyjnego CANTAT-3. CANTAT-3 powstał jako kabel konsorcjalny. Dostęp do kabla CANTAT-3 zapewniało członkostwo konsorcjum⁽²⁾, poprzez niewzruszalne prawa korzystania oraz dzierżawę łączy od będącej członkiem konsorcjum spółki Teleglobe. CANTAT-3 ma przyłącza w Kanadzie, w Islandii, na Wyspach Owczych, w Danii, Zjednoczonym Królestwie i Niemczech. Dzięki rozbudowie transatlantyckich systemów kabli konkurujących z CANTAT-3, założyciele CANTAT-3 zyskali dostęp do innych, bardziej opłacalnych łączy. Islandia i Wyspy Owcze musiały jednak nadal polegać na łączy CANTAT-3. Był to jeden ze względów, jakie brały pod uwagę te dwie strony tworząc nowe łącznie. Ponadto kabel CANTAT-3 miał pewne ograniczenia techniczne, gdyż jest to kabel starszej generacji, o ograniczonej przepustowości i nie zawsze działający niezawodnie. Władze islandzkie przedstawiły podsumowanie szeregu awarii łączy CANTAT-3 w latach 1995–2003. Od 1994 r. do krajów tych nie dotarł żaden inny międzynarodowy światłowodowy projekt sieciowy, mimo ogólnego wzrostu przepustowości międzynarodowych i międzyregionalnych połączeń telekomunikacyjnych. Według informacji przedstawionych przez władze islandzkie powodem takiego stanu rzeczy były izolacja geograficzna tych dwóch krajów oraz ograniczona wielkość rynku.

Oczekuje się wzrostu kosztów łączy satelitarnych, służących jako łączy pomocnicze i nie uważanych za odpowiednie do przekazywania wrażliwego na opóźnienia ruchu internetowego. Potrzebna była alternatywa umożliwiająca obsługę nasilonego ruchu telekomunikacyjnego.

Projekt Farice powstał z inicjatywy islandzkiego dostawcy usług telekomunikacyjnych Landssími Íslands hf. (zwanego dalej Síminn⁽³⁾), będącego (wówczas) prawie w 100 % własnością państwa, oraz spółki Føroya Tele, dostawcy usług telekomuni-

kacyjnych o ugruntowanej pozycji na rynku Wysp Owczych; spółki te rozważały budowę kabla podmorskiego łączącego Reykjavík, Tórshavn i Edynburg. W 2002 r. stało się jasne, że projekt Farice nie mógł rozwinąć się jako przedsięwzięcie czysto komercyjne⁽⁴⁾. W wykonanym w marcu 2002 r. studium wykonalności stwierdzono, że nie jest możliwe sfinansowanie projektu konwencjonalnymi metodami finansowania projektów inwestycyjnych. W celu zapewnienia realizacji projektu dążono do sformowania szerokiego sojuszu. Poskutkowało to dwiema decyzjami:

Po pierwsze, w przygotowanie projektu zaangażowane zostały organy Islandii i Wysp Owczych właściwe ds. komunikacji. W szczególności najwięksi sponsorzy, Síminn i Føroya Tele, dali jasno do zrozumienia, że nie są zainteresowani zapewnianiem niezbędnych gwarancji kredytowych w imieniu całego rynku telekomunikacyjnego⁽⁵⁾. Państwo islandzkie musiałoby zatem uczestniczyć w projekcie i aktywnie pomagać w jego realizacji.

Po drugie, za istotne uznano, aby w projekt zaangażowała się aktywnie spółka Og Vodafone, jeden z głównych graczy na islandzkim rynku telekomunikacyjnym. Postanowiono, że oprócz spółki Farice hf. do celów budowy i obsługi nowego systemu przekazu założona powinna zostać także spółka holdingowa Eignarhaldsfélagið Farice ehf. (zwana dalej „E-Farice”) ⁽⁶⁾. Spółka ta, posiadająca wszystkie islandzkie udziały w spółce Farice powinna kupić od spółki Og Vodafone przepustowość na kablu CANTAT-3. Podobną ofertę złożono spółce Síminn, co, według sprawozdania IBM ⁽⁷⁾ przedstawionego przez władze islandzkie, sprawiło, że spółka E-Farice obsługiwała całą łączność międzynarodową Islandii. Jak stwierdzono w powiadomieniu, kabel CANTAT-3 miał być w rezultacie obsługiwany przez spółkę E-Farice, która sprzedawałaby możliwość korzystania z niego ⁽⁸⁾.

⁽⁴⁾ Patrz: sprawozdanie podsumowujące, przedstawione w załączniku 1 do powiadomienia.

⁽⁵⁾ Patrz: także następująca uwaga władz islandzkich: „Spółka Síminn jest wprawdzie wyznaczonym dostawcą świadczącym usługę powszechną i w związku z tym ma obowiązek zapewnienia bezpiecznych łączy dalekiego zasięgu, uznała jednak, że zwiększenie przepustowości w stopniu zaspokajającym zapotrzebowanie, a także zapewnienie łączy alternatywnych na wypadek sytuacji awaryjnych, to przedsięwzięcie ryzykowne pod względem finansowym, zapewniające niewielki zwrot z inwestycji. Rząd zaangażował się, aby ułatwić niezbędną modernizację łączy, szczególnie ze względu na krótki czas pozostający do momentu, kiedy zapotrzebowanie przekroczy dostępną przepustowość”.

⁽⁶⁾ W 2003 r. spółka E-Farice ehf. posiadała 80 % udziałów w spółce Farice hf., natomiast pozostałe 20 % udziałów znajdowało się w posiadaniu spółki Føroya Tele (19,93 %) i innych podmiotów z Wysp Owczych (łącznie 0,6 %).

⁽⁷⁾ Sprawozdanie IBM to sprawozdanie przedstawione przez władze islandzkie, zawierające podsumowanie uwarunkowań i obecnego stanu projektu Farice. Opisano w nim pomysł projektu, plan gospodarczy i strukturę sieciową, a także zapotrzebowanie na nowy kabel.

⁽⁸⁾ Sprawozdanie IBM kładzie nacisk na gospodarczą możliwość, że zakup łączy CANTAT-3 przez spółkę E-Farice umożliwi połączenie tych dwóch systemów kablowych w sposób pozwalający spółce Farice hf. oferować swoim klientom bezpieczne łącznie. Sprawozdanie opisuje ponadto negocjacje między spółkami E-Farice i Teleglobe dotyczące wydzierżawienia dodatkowej przepustowości na łączy CANTAT-3. Omówiono kwestię wydzierżawienia Islandii i Wysp Owczych całej dostępnej przepustowości przez spółki Farice hf. lub E-Farice.

⁽¹⁾ Zgodnie z postanowieniami Protokołu 21 do Porozumienia EOG oraz art. 11 rozdziału II Protokołu 4 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale.

⁽²⁾ Konsorcjum obejmowało m.in. islandzkiego dostawcę usług telekomunikacyjnych Landssími Íslands hf. oraz spółki Teleglobe i Deutsche Telekom.

⁽³⁾ Udział państwa islandzkiego w spółce Síminn został sprzedany spółce Skipti ehf., ze skutkiem od sierpnia 2005 r.

W 2002 r. powołano nową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, Farice hf., w celu przygotowania, zbudowania i obsługi podmorskiego kabla komunikacyjnego do przesyłu ruchu telekomunikacyjnego i internetowego między Islandią, Wyspami Owczymi i Zjednoczonym Królestwem. Według informacji przedstawionych przez władze islandzkie akcjonariuszami tej spółki były spółki Síminn (47,33 %), Og Vodafone (1,33 %), rząd Islandii (27,33 %), trzech inni dostawcy islandzcy, posiadający łącznie 3,99 %, spółka Føroya Tele (17,33 %) i dwaj inni dostawcy usług telekomunikacyjnych, z których każdy posiadał 1,33 % ⁽¹⁾. Nowy kabel spółki Farice obejmuje islandzkie łącze lądowe typu „backhaul” ⁽²⁾ (od Seyðisfjörður do Reykjavíku), odcinek podmorski (od Seyðisfjörður do Zatoki Dunnet), łącze lądowe typu „backhaul” na Wyspach Owczych (od Funningsfjörður do Tórshavn) oraz brytyjskie łącze lądowe typu „backhaul” (od Zatoki Dunnet do Edynburga). Nie przeprowadzono przetargu publicznego w celu wyłonienia podmiotu zarządzającego kablem, którą to funkcję powierzono spółce Farice hf. Według planu gospodarczego szacunkowe łączne koszty inwestycji w projekt Farice wynoszą 48,9 mln EUR.

Umowa akcjonariuszy z dnia 12 września 2002 r. stanowi, że polityka cenowa Farice powinna być oparta na zasadach orientacji na koszty, przejrzystości i niedyskryminacji.

Władze islandzkie zaznaczyły ponadto, że z kabla Farice korzystać mogą zarówno krajowi, jak i zagraniczni dostawcy, na takich samych zasadach i po takich samych cenach. Umowa akcjonariuszy jest także otwarta dla nowych akcjonariuszy. Stanowi ona jednakże że obecni akcjonariusze zawsze będą mieli możliwość utrzymania swojej pozycji kapitałowej w spółce w razie podniesienia kapitału akcyjnego (art. 7 umowy akcjonariuszy).

Formalne otwarcie kabla Farice miało miejsce w lutym 2004 r.

2.2. OPIS POMOCY PAŃSTWA ISLANDZKIEGO

a) *Gwarancja kredytowa*

Powiadomienie dotyczy udzielenia przez państwo gwarancji dla kredytu w wysokości 9,4 mln EUR na rzecz spółki Farice (zwanego dalej kredytem terminowym A). Kredyt ten stanowi część szerszego pakietu kredytów długoterminowych na maksymalną kwotę 34,5 mln EUR.

Według informacji przedstawionych przez władze islandzkie, w szczególności jak wynika z umowy z dnia 27 lutego 2004 r. (zwanej dalej „umową kredytową”) zawartej między spółkami Farice hf., Íslandsbanki hf., innymi instytucjami finansowymi i innymi gwarantami, struktura kredytów udzielonych na maksymalną kwotę 34,5 mln EUR jest następująca:

⁽¹⁾ Wstępne wkłady kapitałowe, które następnie uległy zmianie. Spółka holdingowa E-Farice posiada obecnie wszystkie udziały podmiotów islandzkich w spółce Farice hf.

⁽²⁾ Termin „backhaul” często odnosi się do przekazu z odległej lokalizacji lub sieci do centralnej lub głównej lokalizacji. Pierwotna definicja pojęcia „backhaul” oznaczała przekazanie połączenia telefonicznego lub danych poza normalnym punktem docelowym, a następnie z powrotem w celu wykorzystania dostępnego personelu (dostawców, pośredników itd.) lub urządzeń sieciowych zlokalizowanych poza miejscem docelowym. Termin ten przybrał z czasem bardziej ogólne znaczenie. Zwykle oznacza łącze o wysokiej przepustowości.

Kredyt	mln EUR	Kredytodawca	Stopa procentowa ⁽¹⁾	Okresy odsetkowe	Spłata		Gwarant
					Liczba rat	Początek spłaty	
A	9,4	Nordic Investment Bank	Euribor + 0,18 % rocznie	6 miesięcy	8 płatności półrocznych	wrzesień 2011 r.	Rząd Islandii
B	4,7	Nordic Investment Bank	Euribor + 0,80 % rocznie	6 miesięcy	5 płatności półrocznych	wrzesień 2009 r.	Landssími Íslands hf. (Síminn)
	4,7	Íslandsbanki hf.					
C	4,7	Føroya banki	Euribor + 1,00 % rocznie	3 miesiące	10 płatności kwartalnych	wrzesień 2009 r.	Telefon verkið P/F
D	11,0	Íslandsbanki hf.	Euribor + 1,50 % rocznie	1 miesiąc	48 płatności miesięcznych	wrzesień 2005 r.	Brak

⁽¹⁾ W liście dołączonym do powiadomienia mowa jest co prawda o stopie Libor jako podstawie dla ustalenia stopy procentowej kredytu w odniesieniu do każdej transzy, jednak pkt 7.1 umowy kredytowej odnosi się do stopy Euribor. W związku z tym Urząd uznaje, że dla ustalenia stopy procentowej mającej zastosowanie do kredytu za każdy okres odsetkowy właściwą stopą odniesienia jest stopa Euribor.

Gwarancja państwa na kredyt terminowy A to gwarancja windykacji, tzn. spółka Farice hf. ponosi pełną odpowiedzialność za spłatę kredytu, a wierzyciel musi wyczerpać wszystkie środki windykacji, zanim gwarancja państwa wejdzie w życie. Spółka Farice hf. została obciążona roczną premią w wysokości 0,5 % (określoną przez islandzką Krajową Agencję Zarządzania Zadłużeniem), która została opłacona z góry po zawarciu umowy kredytowej i udzieleniu gwarancji państwa. Płatność dokonana z góry wynosiła 438 839 EUR, tzn. 4,7 % wartości kredytu. Ponadto naliczono opłatę gwarancyjną w wysokości 120 000 ISK.

Wcześniej gwarancji windykacji udzielono w lipcu 2003 r. w odniesieniu do kredytu pomostowego na kwotę 16 mln EUR. Gwarancja windykacji obejmowała 6,4 mln EUR, tzn. 40 % tego kredytu. Kredyt pomostowy został spłacony z chwilą udzielenia kredytów długoterminowych na kwotę 34,5 mln EUR, a gwarancja windykacji kredytu pomostowego przestała obowiązywać tego samego dnia. Spółka Farice hf. poniosła opłatę gwarancyjną w wysokości 0,50 % i wpłaciła z tytułu gwarancji kwotę 120 000 ISK.

b) Zwiększenie udziału rządu islandzkiego w kapitale

Na początku stycznia 2003 r. zaangażowanie państwa w spółkę Farice hf. zwiększyło się z początkowego udziału wynoszącego 27,33 % do 46,5 %. Zgodnie z wyjaśnieniem przedstawionym przez władze islandzkie w odpowiedzi z czerwca 2004 r.,

„w miarę rozwoju planu gospodarczego jaśniejsze stawały się potrzeby finansowe spółki, postanowiono więc zwiększyć kapitał akcyjny spółki. Wszystkich dostawców z Islandii i Wysp Owczych zaproszono do udziału w zwiększeniu kapitału akcyjnego. Spółka Síminn dała jasno do zrozumienia, że nie chce pokryć więcej niż 33,33 % kapitału akcyjnego, spółka Telefonverkið miała zatem zapewnić niezbędny kapitał ze strony Wysp Owczych (19,93 %), a rząd islandzki miał zapewnić 46,53 % niezbędnego kapitału akcyjnego, gdyż pozostali dostawcy z Islandii nie posiadali zdolności finansowej pozwalającej pokryć więcej niż 1,2 % kapitału akcyjnego”.

Jak podały władze islandzkie, łączny kapitał akcyjny spółki Farice hf. został zwiększony z 327 000 EUR do ponad 14 mln EUR. Szczegółowe dane o wkładach kapitałowych poszczególnych akcjonariuszy przedstawiono w tabeli poniżej ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Patrz: list władz islandzkich z dnia 8 czerwca 2004 r., str. 7.

Kapitał akcyjny spółki Farice hf. (kwoty w tys.)

	Faza przygotowawcza			Sty-03			Cze-03		
	ISK	EUR ⁽¹⁾	Udział	ISK	EUR	Udział	ISK	EUR	Udział
Eignarhaldsfélagið Farice ehf.				947 944	11 242	79,90 %	947 944	11 242	79,90 %
Rząd Islandii	8 200	90	27,33 %	552 067	6 547	46,53 %	491 737	5 831	41,45 %
Síminn	14 200	155	47,33 %	395 477	4 690	33,33 %	352 259	4 177	29,69 %
Og Vodafone	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	103 949	1 232	8,76 %
Lína.Net	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
Fjarski ehf.	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
RH-net	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
Telefonverkið	5 200	57	17,33 %	236 486	2 804	19,93 %	236 486	2 804	19,93 %
Kall	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
SPF spf.	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
Razem	30 000	327	100,00 %	1 186 430	14 070	100,00 %	1 186 430	14 070	100,00 %

⁽¹⁾ Ponieważ władze islandzkie nie zastosowały w całej tabeli tego samego kursu wymiany, Urząd wprowadził zmiany w tabeli przedstawionej przez władze islandzkie w odniesieniu do kwot w EUR. Kwoty w EUR podane w tabeli przeliczono według kursów wymiany publikowanych na stronach internetowych Urzędu: <http://www.efrasurv.int/fieldswork/fieldstateaid/dbaFile791.html>. W przypadku fazy przygotowawczej użyto kursu wymiany z 2002 r., wynoszącego 91,58. W przypadku danych za 2003 r. użyto kursu wymiany z 2003 r., wynoszącego 84,32.

3. WSZCZĘCIE FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

W decyzji nr 125/05/COL o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, Urząd przedstawił wstępny wniosek mówiący, że gwarancja państwa i zwiększenie kapitału akcyjnego spółki Farice hf. przez państwo islandzkie stanowiły pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

Urząd miał wątpliwości, czy wsparcie państwa islandzkiego można uznać za zgodne z funkcjonowaniem Porozumienia EOG. W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd dał wyraz swoim wątpliwościom, czy wsparcie, jeśli byłoby zgodne z postanowieniami Porozumienia EOG, jest proporcjonalne do celów oraz czy nie zakłóca konkurencji w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Wątpliwości te dotyczyły szczególnie kwestii, czy do sieci zostanie zapewniony niedyskryminacyjny dostęp. Ponadto ponieważ początkowo zakładano, że łączem CANTAT-3 zarządzać będzie spółka E-Farice hf., zachodziły obawy, że wyeliminowana zostanie konkurencja w zakresie łączności z Islandią, gdyż na rynku pozostałby tylko jeden dostawca.

4. UWAGI WŁADZ ISLANDZKICH

W uwagach do decyzji nr 125/05/COL z dnia 28 czerwca 2005 r. władze islandzkie powtórzyły opinię, że w projekt

Farice nie jest zaangażowana żadna pomoc państwa. Zdaniem władz islandzkich gwarancja kredytowa i zwiększenie przez rząd kapitału akcyjnego pozostają w zgodzie z przepisami w sprawie pomocy państwa. Ponadto projekt Farice dotyczy infrastruktury w rozumieniu zasad regulujących pomoc państwa. Niemniej jednak, jak wspomniano w poprzednim liście z dnia 21 stycznia 2005 r. władze islandzkie są zdania, że każda pomoc państwa byłaby zgodna z art. 61 ust. 3 lit. b) i c) Porozumienia EOG.

Władze islandzkie uzasadniają konieczność wprowadzenia przedmiotowych środków faktem, że łączność telekomunikacyjna i dostęp szerokopasmowy są niezbędne dla modernizacji społeczeństwa i gospodarki UE oraz że stanowią istotny aspekt strategii lizbońskiej, a także wstępny warunek stworzenia planu działania e-Europa.

Ze względu na swoje położenie geograficzne Islandia jest szczególnie uzależniona od dostępu do opłacalnej i niezawodnej łączności telekomunikacyjnej. Istniejące obecnie łącza nie są wystarczające, niezawodne ani akceptowalne dla zależnych od telekomunikacji gospodarek Islandii i Wysp Owczych ze względu na ograniczenia techniczne kabla CANTAT-3.

W tych okolicznościach udział państwa wynikał z potrzeby umożliwienia realizacji projektu. Bez udziału państwa uległaby ona opóźnieniu lub w ogóle by do niej nie doszło.

Władze islandzkie są zdania, że korzyści wynikające z zapewnienia niezawodnych usług telekomunikacyjnych w Islandii przeważają wady związane z pewnym zakłóceniem konkurencji dla pozostałych podmiotów.

Przed powołaniem spółki Farice przeprowadzono spotkania wstępne z dostawcami islandzkimi, podczas których tylko jeden z trzech „mniejszych” dostawców wyraził gotowość do zakupu udziałów w spółce. Zdaniem władz islandzkich włożono znaczny wysiłek w poszukiwanie podmiotów finansujących, przy czym nie określono dolnego limitu wkładów kapitałowych. W związku z tym władze islandzkie utrzymują, że biorąc pod uwagę okoliczności realizacji projektu, zaangażowanie w niego jest szerokie.

Władze islandzkie podkreślają, że art. 7 umowy akcjonariuszy przewiduje prawo subskrypcji dla spółek finansujących Farice hf. Prawo to odpowiada art. 34 islandzkiej ustawy nr 2/1995 o spółkach akcyjnych, według którego akcjonariusze mają prawo subskrypcji nowych akcji bezpośrednio proporcjonalnie do znajdujących się w ich posiadaniu udziałów. Prawo to jest zbywalne, a poza tym każdy akcjonariusz może zawsze postanowić, by z niego nie korzystać. Ponadto art. 7 ust. 2 umowy akcjonariuszy stanowi, że akcjonariusze dołożą starań, aby zapewnić nowym podmiotom możliwość udziału w zwiększaniu kapitału, bez względu na przysługujące im prawa subskrypcji.

Umowa akcjonariuszy przewiduje niedyskryminacyjną i przejrzystą politykę cenową na zasadach rynkowych. Polityka cenowa spółki ma być oparta na zasadach orientacji na koszty, przejrzystości i niedyskryminacji. Władze islandzkie porównują projekt Farice z sytuacją, której dotyczy decyzja Komisji (WE) nr 307/2004, odnosząca się do projektu w zakresie infrastruktury szerokopasmowej realizowanego w Zjednoczonym Królestwie, zapewniającego usługi szerokopasmowe rynku masowego przedsiębiorcom i obywatelom w oddalonych i wiejskich obszarach Szkocji. Z podanych przez nie informacji wynika, że ceny korzystania z łączy Farice to prawdopodobnie najwyższe ceny za podobne usługi w regionie północnoatlantyckim. Jest to jeden z powodów wyjaśniających, dlaczego przepustowość sprzedana w 2005 r. odpowiada mniej niż 5 % przepustowości obecnie dostępnej w systemie Farice.

Co do kwestii otwartego dostępu, to władze islandzkie podkreślają, że dostęp do infrastruktury jest otwarty, przejrzysty i niedyskryminacyjny.

Ponadto władze islandzkie uważają, że w przypadku stwierdzenia istnienia pomocy państwa, łączna kwota pomocy jest ograniczona. W szczególności, w odniesieniu do gwarancji kredytowej, takiej ograniczonej kwoty nie można uznać za sprzeczną ze wspólnym interesem według art. 61 ust. 3 lit. c)

Porozumienia EOG. Co do zwiększenia kapitału przez państwo islandzkie, władze islandzkie stwierdziły, że „początkowym celem założenia spółki Farice hf. we wrześniu 2002 r. było wyłącznie przygotowanie do budowy i obsługi podmorskiego kabla komunikacyjnego. Na tym etapie potrzeby finansowe całego projektu nie były ostatecznie określone, tak samo jak ostateczna struktura akcjonariatu [...] Żadna spółka nie była w stanie podjąć się rzeczywistej budowy i obsługi kabla [...] Pierwsze zwiększenie kapitału w styczniu 2003 r. nie było zatem zwykłym »zwiększeniem kapitału« spółki, a przypominało raczej założenie nowej spółki o nowym celu”. Fakt, że na wszystkich etapach większość akcji znajdowała się w posiadaniu podmiotów prywatnych oraz że wraz z państwem islandzkim wzięli oni udział w zwiększaniu kapitału potwierdza, że kwota ewentualnej pomocy państwa będzie bardzo ograniczona.

Co do obaw dotyczących konkurencji (patrz: sekcja II.3.2 decyzji nr 125/05/COL), władze islandzkie stwierdzają, że w chwili obecnej spółka Farice hf. ani E-Farice ehf. nie planują zakupu ani dzierżawy dodatkowej przepustowości na kablu CANTAT-3 oraz że prowadzone ze spółką Teleglobe rozmowy nie doprowadziły do żadnych uzgodnień. Wykazano także, że ze względu na wysokie ceny Farice konsumenci coraz częściej korzystają z łączy systemu CANTAT-3, który jest w stanie konkurować ze spółką Farice hf.

II. OCENA

1. WYSTĘPOWANIE POMOCY PAŃSTWA W ROZUMIENIU ART. 61 UST. 1 POROZUMIENIA EOG

W art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG stwierdza się, co następuje:

„O ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, jakkolwiek pomoc przyznana przez państwa członkowskie WE, Państwa EFTA lub ze środków państwowych w jakiegokolwiek postaci, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez uprzywilejowanie pewnych przedsiębiorstw lub produkcji pewnych towarów, o ile wpływa ona na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami, jest niezgodna z zasadami niniejszego Porozumienia”.

1.1. GWARANCJA KREDYTOWA PAŃSTWA ISLANDZKIEGO

Ogólnie rzecz biorąc, gwarancja państwa pozwala beneficjentowi uzyskać warunki kredytowania lepsze niż warunki normalnie oferowane na rynkach finansowych. Dlatego też gwarancje udzielane przez państwo mogą wchodzić w zakres objęty art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

Niemniej jednak, w rozdziale 17.4(2) wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa (dalej zwanych wytycznymi), dotyczącym gwarancji państwa, Urząd przedstawił sytuację, w której pojedyncza gwarancja państwa nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. W tym celu gwarancja państwa musi spełniać następujące warunki:

- a) kredytobiorca nie ma problemów finansowych;
- b) kredytobiorca mógłby w zasadzie uzyskać kredyt na warunkach rynkowych na rynkach finansowych bez żadnej interwencji państwa;
- c) gwarancja jest związana z określoną transakcją finansową, ma ustaloną kwotę maksymalną, nie obejmuje więcej niż 80 % kwoty zaciąganego kredytu i nie jest nieograniczona;
- d) za udzielenie gwarancji zapłacono cenę rynkową (która odzwierciedla, między innymi, kwotę i czas trwania gwarancji, zabezpieczenie wniesione przez kredytobiorcę, sytuację finansową kredytobiorcy, sektor działalności i jego perspektywy, wskaźniki niewypłacalności oraz inne warunki ekonomiczne).

Dlatego też Urząd w pierwszej kolejności oceni, czy gwarancja państwa na rzecz spółki Farice hf. dotycząca kredytu terminowego A spełnia cztery wymogi określone w wytycznych, co oznaczałoby, że pomoc państwa nie występuje. Tylko w przypadku stwierdzenia, że warunki te nie są spełnione Urząd oceni zgodność z poszczególnymi wymogami art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

1.1.1. Warunki wyłączające istnienie pomocy – rozdział 17.4(2) wytycznych w sprawie pomocy państwa

Według informacji przedstawionych przez władze islandzkie przedmiotowy projekt nie mógłby rozwinąć się jako przedsięwzięcie czysto komercyjne i wymagał zaangażowania państwa. Chociaż spółka Farice hf., technicznie rzecz biorąc, nie miała problemów finansowych (pierwszy warunek), na warunkach rynkowych mogła uzyskać jedynie kwotę 11 mln EUR (kredyt D). Fakt, że banki wymagały gwarancji nie tylko od państwa w przypadku kredytu terminowego A, lecz także od dwóch byłych państwowych monopolistów komunikacyjnych (od spółki Síminn na kredyt terminowy B i od Telefonverkið P/F na kredyt terminowy C), będących nadal w posiadaniu odnośnych państw, wskazuje, że spółka Farice nie była w stanie uzyskać kredytu na warunkach rynkowych bez żadnej interwencji państwa. Drugi warunek nie został zatem spełniony.

Co do warunku trzeciego, Urząd w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego zajął wstępnie stanowisko, że gwarancja państwa obejmuje 100 % kredytu terminowego

A. Cały pakiet kredytów obejmuje cztery (lub pięć⁽¹⁾) różnych kwot kredytów z różnymi warunkami kredytowania, różnymi kredytodawcami i różnymi gwarancjami. Władze islandzkie utrzymują, że chodzi tylko o jeden kredyt na kwotę 34,5 mln EUR i że z tego względu gwarancja państwa odnosząca się do kredytu terminowego A Term nie obejmuje więcej niż 80 % kredytu. Niemniej jednak, jak wynika z umowy kredytowej, cztery kredyty zostały udzielone na tym samym zabezpieczeniu, lecz przez cztery różne banki, z których każdy przyjmuje odpowiedzialność tylko za swoją kwotę kredytu. W razie braku spłaty ze strony spółki Farice hf. żaden z banków nie zrezygnowałby ze swojej części zabezpieczenia⁽²⁾ w celu pokrycia któregoś z pozostałych kredytów. Poszczególne kredyty nie tylko są oprocentowane według różnych stóp, ale mają także różne okresy spłaty, różne liczby rat i różnych gwarantów.

Należy także zaznaczyć, że zasada 80 % powinna ciągle zapewniać wierzycielowi powód do rozważenia ryzyka, jakie jest gotów podjąć. W świetle powyższego nie wydaje się właściwym, w odniesieniu do decyzji gospodarczej podjętej przez Nordic Investment Bank oraz w celu ustalenia podstawy kredytu, do której stosuje się zasada 80 %, uwzględnianie pozostałych kredytów udzielonych Íslandsbanki i Fóroya Banki. Nordic Investment Bank nie przyjął żadnej odpowiedzialności za te kredyty.

Z tych względów Urząd uważa, że każda część ogólnej kwoty kredytu stanowi niezależny kredyt jako taki. Połączenie tych kredytów w jednym wspólnym dokumencie nie wydaje się mieć istotnego znaczenia. Dlatego też Urząd uważa, że gwarancja państwa obejmuje 100 % objętego gwarancją kredytu terminowego A na maksymalną kwotę 9,4 mln EUR. Trzeci warunek nie został zatem spełniony.

W odniesieniu do warunku czwartego Urząd zaznacza, że od kredytu terminowego A fundusz gwarancyjny państwa islandzkiego naliczył premię gwarancyjną w wysokości 0,5 % rocznie. Premia została opłacona z góry, w kwocie 438 839 EUR. Ponadto naliczono gwarancję w wysokości 120 000 ISK.

Czwarty warunek określony w rozdziale 17.4(2) wytycznych można uznać za spełniony jedynie przy założeniu, że określając wysokość premii państwowy fundusz gwarancyjny uwzględnił szczególną charakterystykę objętego gwarancją kredytu, zwłaszcza warunki spłaty⁽³⁾, oraz że przestrzegał przy tym tzw. zasady inwestora rynkowego. Jednakże władze islandzkie poproszone o wykazanie, że wysokość premii gwarancyjnej odzwierciedla stawkę rynkową, nie przedstawiły dowodów na uzasadnienie tego twierdzenia, lecz głównie ograniczyły się do przytoczenia odnośnych przepisów ustawy o państwowym funduszu gwarancyjnym. Urząd bierze pod uwagę fakt, że

(1) Kredyt terminowy B udzielony został przez dwóch różnych kredytodawców.

(2) Według dokumentu zabezpieczenia dołączonego do umowy kredytowej, pierwszorzędne zabezpieczenie na gruntach i aktywach zarejestrowano na kwotę 34,5 mln EUR.

(3) Postanowienia umowy kredytowej przewidują możliwość przedterminowej spłaty całości lub części kredytu, z wyjątkiem kredytu terminowego A, bez żadnej opłaty za przedterminową spłatę.

przedmiotowa gwarancja jest gwarancją windykacji obciążoną niskim ryzykiem, zaznacza jednak, że pobrana od spółki Farice premia sytuuje się na dolnej granicy spektrum takich premii, ustalonego przez Krajową Agencję Zarządzania Zadłużeniem (od 0,5 do 4 %⁽¹⁾), co nie zostało uzasadnione przez władze islandzkie mimo uwagi Urzędu w decyzji o otwarciu formalnego postępowania wyjaśniającego⁽²⁾.

Dodatkowy wskaźnik właściwej stopy rynkowej można uzyskać z rozdziału 17.3(2) wytycznych, określającego kwotę pomocy, tzn. gotówkowy ekwiwalent dotacji, dla pojedynczej gwarancji jako różnicę między stopą rynkową a stopą uzyskaną dzięki gwarancji państwa po odliczeniu wszelkich premii. Opiera się to na założeniu, że jeżeli kredytobiorca zyskuje dzięki korzystnej stopie procentowej, której nie uzyskałby bez interwencji państwa, element pomocy stanowi kwota, która pozostaje w porównaniu ze stopą rynkową i po odliczeniu premii. Jeżeli premia nie niweluje takiej korzyści w pełni, gwarancja państwa nadal przynosi korzyść odbiorcy i w ten sposób zakłóca funkcjonowanie rynku. W takich okolicznościach korzyść wynikająca z gwarancji nie jest niwelowana przez premię i musi być sklasyfikowana jako pomoc⁽³⁾.

Na podstawie dostępnych mu informacji (Urząd nie dysponuje danymi o ratingu kredytowym spółki Farice hf.), Urząd postara się określić w przybliżeniu wartość gwarancji oraz intensywność relatywnej pomocy przez porównanie z kredytem terminowym A i kredytem terminowym D.

W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd wyraził wątpliwości, czy stopę procentową kredytu terminowego A należy porównywać ze stopami procentowymi kredytów terminowych B lub D. Urząd uważa, że stopę procentową kredytu terminowego A można porównać ze stopą procentową kredytu terminowego D⁽⁴⁾, który jest jedynym nieobjętym gwarancją państwa lub spółki będącej własnością państwa. Różnica między stopami procentowymi tych dwóch kredytów wynosi 1,32 punktu procentowego. Po odliczeniu

premię gwarancyjną w wysokości 0,50 %, różnica wynosi 0,82 punktu procentowego⁽⁵⁾. Wynikiem jest kwota pomocy wynosząca ok. 720 000 EUR⁽⁶⁾. Niemniej jednak, należy wziąć pod uwagę, że kredyt terminowy D ma krótszy okres spłaty niż kredyt terminowy A. Kredyt terminowy A zostanie spłacony dopiero w 2015 r., tzn. 11 lat po zawarciu umowy kredytowej, natomiast kredyt terminowy D spłacony zostanie w 2009 r. (patrz: tabela w pkt I 2.2. a. niniejszej decyzji). Jeżeli termin spłaty kredytu terminowego D jest taki sam, jak w przypadku kredytu terminowego A (tzn. do 2015 r.), to jest to powód, aby uważać, że Íslandsbanki hf. zażądałby stopy procentowej wyższej niż Euribor + 1,50 %. Wykorzystując krzywe rentowności obligacji europejskich za 2004 r.⁽⁷⁾, uzyskujemy różnicę rentowności między obligacjami o okresie zapadalności 5 i 11 lat wynoszącą ok. 0,8 punktu procentowego. Aby uniknąć zaniżenia skali korzyści, jaką zapewnia gwarancja i odpowiadającej jej intensywności pomocy, należy uwzględnić tę różnicę, która w przypadku kredytu terminowego D dawałaby stopę procentową równą stopie Euribor + 2,3 % (1,5 % jako pierwotna stopa plus dodatkowe 0,8 %), co zwiększałoby intensywność pomocy do 1,62 %⁽⁸⁾, czyli ok. 1,4 mln EUR⁽⁹⁾. Liczbę tę należy traktować raczej jako ilustrację niż dokładne obliczenie kwoty pomocy. Nie można przyjąć za pewnik, że kredytodawca komercyjny udzielający nieobjętego gwarancją kredytu naliczyłby o 2,12 punktu procentowego⁽¹⁰⁾ więcej niż wynosi stopa w przypadku kredytu terminowego A, nawet jeżeli okresy spłaty byłyby takie same. Wymagana stopa zależna byłaby od oceny ryzyka kredytodawcy, która niekoniecznie musiałaby poskutkować marżami obliczonymi powyżej.

Tak więc nie zostały spełnione trzy z czterech określonych w wytycznych łącznych warunków dotyczących oceny, czy dana gwarancja państwa stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Kredytobiorca, spółka Farice hf., technicznie rzecz biorąc, nie miała problemów finansowych, nie była jednak w stanie uzyskać kredytu na rynkach finansowych na warunkach rynkowych bez żadnej interwencji państwa, lecz potrzebowała gwarancji państwa na 100 % zaciąganego kredytu terminowego A. Ponadto spółka Farice hf. nie zapłaciła za gwarancję ceny rynkowej, odpowiedzialnej kwotę i czas trwania gwarancji oraz zabezpieczenie zapewnione przez kredytobiorcę, a także, w szczególności, sektor działalności i jego perspektywy.

Z tych względów Urząd nie może uznać, że gwarancja państwa na rzecz spółki Farice hf. w odniesieniu do kredytu terminowego A nie wiąże się z obecnością pomocy państwa.

⁽¹⁾ Patrz: list władz islandzkich z dnia 21 stycznia 2005 r., str. 9.

⁽²⁾ Patrz: str. 11 decyzji Urzędu nr 125/05/COL.

⁽³⁾ Władze islandzkie nie uwzględniają tego aspektu, a jedynie analizują adekwatność ceny rynkowej jako takiej. W rezultacie fakt, że gwarancja państwa umożliwiła uzyskanie warunków kredytowania lepszych niż warunki rynkowe nie został uwzględniony w odniesieniu do warunku drugiego (patrz powyżej) ani do warunku czwartego.

⁽⁴⁾ Zgodnie z pkt 7.4 umowy kredytowej po podpisaniu umowy zmieniona może zostać tylko marża kredytu terminowego A. Zmiana taka może zostać wprowadzona dnia 18 marca 2011 r. i pozostanie w mocy do terminu spłaty kredytu. Ponieważ jest to uzależnione od przyszłych negocjacji Urząd nie jest w stanie ocenić, czy taka zmieniona marża stanowiłaby pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG lub czy ewentualna pomoc mogłaby zostać uznana za dopuszczalną. Niemniej jednak władze islandzkie będą w stanie ustalić istnienie elementu pomocy w przypadku dowolnej przyszłej zmiany, stosując parametry obliczeniowe określone w poprzednim ustępie oraz, w przypadku istnienia elementu pomocy, będą musiały powiadomić Urząd o środku pomocy.

⁽⁵⁾ Euribor + 1,50 % rocznie – (Euribor + 0,18 % rocznie) – 0,50 % = 0,82 %.

⁽⁶⁾ W oparciu o następujące obliczenie: EUR 438 839/0,5 × 0,82 = 719 695 EUR.

⁽⁷⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/EYC/EN/eyc-EN.htm#historical

⁽⁸⁾ Euribor + 2,30 % rocznie – (Euribor + 0,18 % rocznie) – 0,50 % = 1,62 %.

⁽⁹⁾ 438 839 EUR/0,5 × 1,62 = 1 421 838 EUR.

⁽¹⁰⁾ 2,30 – 0,18 (stopa procentowa kredytu terminowego A).

1.1.2. Warunki art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG

Aby dany środek został uznany za pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, musi on spełnić następujące cztery łączne warunki: pomoc przynosi selektywną korzyść określonym przedsiębiorstwom, jest przyznawana z zasobów państwa, zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji oraz wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG.

Przedmiotowy środek przynosi selektywną korzyść określonym przedsiębiorstwom

Środek przynoszący korzyść określonym beneficjentom i niebędący środkiem ogólnym stanowi pomoc państwa.

Władze islandzkie twierdzą, że wsparcie dla projektu Farice nie stanowi pomocy państwa, gdyż kabel podmorski kwalifikuje się jako infrastruktura, a wsparcie w odniesieniu do niej stanowi środek „ogólny”, a nie selektywny. Jak stwierdzono w komunikacie Komisji Europejskiej COM(2001) 35 wersja ostateczna, „Poprawa jakości usług w portach morskich: kluczowy aspekt dla transportu europejskiego”⁽¹⁾, kryterium selektywności jest istotnym punktem odniesienia dla decyzji, czy dany środek finansowy stanowi pomoc państwa.

W praktyce Komisji finansowanie przez państwo budowy lub zarządzania infrastrukturą nie jest uważane za pomoc, jeżeli infrastruktura jest zarządzana bezpośrednio przez państwo (co nie ma miejsca w przypadku przedmiotowego projektu) lub jeżeli przeprowadzono przetarg publiczny, mający wyłonić zarządcę oraz jeżeli dostęp do infrastruktury otwarty jest dla wszystkich potencjalnych użytkowników na zasadach niedyskryminacyjnych⁽²⁾.

Jak zaznaczono w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, wprawdzie w ramach projektu dążono do szerokiego uczestnictwa, jednak spółki zajmujące się budową ani zarządzaniem nie wyłoniono w ramach przetargu publicznego. Zaangażowanie rządu nastąpiło raczej z inicjatywy prywatnej, z którą wystąpili dwaj miejscowi dostawcy usług telekomunikacyjnych⁽³⁾. Ponadto w odniesieniu do niedyskryminacyjnego dostępu, o ile zgodnie z umową akcjonariuszy uczestnictwo w spółce nie jest ograniczone, to akcjonariusze

założyciele zachowują pewne prawa subskrypcji, co wydaje się zapewniać im pozycję lepszą niż nowym akcjonariuszom.

Bez względu na to, zgodnie z praktyką Komisji środek nie jest środkiem ogólnym, jeżeli podmiot zarządzający infrastrukturą prowadzi działalność gospodarczą, gdyż może stanowić potencjalną korzyść dla beneficjenta⁽⁴⁾ w porównaniu z konkurującymi dostawcami. Pod tym względem wystarczy wspomnieć, że wsparcie ze strony państwa przynosi korzyści spółce Farice hf., zarządzającej kablem i udostępniającej zainteresowanym stronom prawa do użytkowania za opłatą. Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Sądu Pierwszej Instancji, zarządzanie infrastrukturą stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG⁽⁵⁾. Spółka Farice hf. może czerpać korzyści z budowy infrastruktury zabezpieczonej gwarancją państwa i uczestnictwem rządu w sytuacji, kiedy podmioty prywatne nie były skłonne do pełnego finansowania projektu, podczas gdy inni dostawcy mogą stanąć przed koniecznością samodzielnego sfinansowania go w 100 %.

Ponadto uczestnictwo w spółce dotyczy przede wszystkim dostawców usług telekomunikacyjnych. Przepustowość na kablu Farice jest obecnie sprzedawana wyłącznie w dużych jednostkach podmiotom gospodarczym, odsprzedaż usług użytkownikom końcowym. To właśnie ci dostawcy wystąpili z inicjatywą, na którą zareagowało państwo. Typ usługi jest zatem zorientowany na komercyjnych dostawców, a nie na ogół społeczeństwa. Urząd uważa zatem, że przedmiotowy projekt należy postrzegać jako instrument przeznaczony dla przedsiębiorstw, mieszczący się w zakresie kontroli pomocy państwa, a nie jako środek ogólny dotyczący infrastruktury⁽⁶⁾.

W celu ustalenia, czy środek stanowi pomoc państwa, należy określić, czy przedsiębiorstwo odbiorca odnosi korzyści gospodarcze, których nie odnosiłoby w normalnych warunkach rynkowych.

⁽¹⁾ Komunikat z 13.2.2001, COM(2001) 35 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Decyzja Komisji N 527/02 – Grecja – Wsparcie finansowe spółki prywatnej w zakresie projektu, budowy, przeprowadzenia badań i oddania do użytku rurociągu dostarczającego paliwo lotnicze dla nowego lotniska międzynarodowego w Atenach.

⁽³⁾ Patrz: decyzja Komisji C 67-69/2003 w sprawie pomocy udzielonej przy budowie rurociągu przesyłania propylenu pomiędzy Rotterdamem, Antwerpią i regionem Ruhry, ust. 48. Argument władz islandzkich, że dyrektywa 2002/20/WE wymaga jedynie upoważnienia ogólnego (a nie przetargu) jest zasadny, ale nie odnosi się do pomocy państwa. Zgodnie z przepisami w sprawie pomocy państwa przeprowadzenie przetargu jest jednym z elementów ocenianych w celu podjęcia decyzji, czy dany środek może być zakwalifikowany jako dotyczący infrastruktury.

⁽⁴⁾ Patrz: decyzja Komisji N 527/02, Grecja – Wsparcie finansowe spółki prywatnej w zakresie projektu, budowy, przeprowadzenia badań i oddania do użytku rurociągu dostarczającego paliwo lotnicze dla nowego lotniska międzynarodowego w Atenach. Także decyzja Komisji N 860/01, Austria – dotycząca kurortu narciarskiego Mitterer Alm, w której prowadzenie wyciągów narciarskich uznano za działalność gospodarczą przynoszącą korzyści operatorowi wyciągu narciarskiego, a zatem nie stanowiące środka dotyczącego infrastruktury. Patrz: decyzja Komisji C 67-69/2003, ust. 48.

⁽⁵⁾ Patrz: sprawa T-128/98 *Aéroports de Paris* przeciwko Komisji Europejskiej, [2000] Rec. II-3929.

⁽⁶⁾ Patrz: decyzja komisji N 213/2003 – Projekt Atlas, infrastruktura szerokopasmowa dla parków biznesu.

Jak podano w rozdziale 17.2.1, ust. 1 wytycznych, gwarancja państwa pozwala kredytobiorcy uzyskać warunki kredytowania lepsze niż warunki normalnie oferowane na rynkach finansowych. Zazwyczaj bez gwarancji państwa kredytobiorca nie jest w stanie znaleźć instytucji finansowej gotowej udzielić mu kredytu na jakichkolwiek warunkach.

Jak wspomniano powyżej (w sekcji II.1.1.1 niniejszej decyzji), fakt, że banki wymagały gwarancji nie tylko od państwa w przypadku kredytu terminowego A, lecz także od dwóch byłych państwowych monopolistów komunikacyjnych (od spółki Síminn na kredyt terminowy B i od Telefonverkið P/F na kredyt terminowy C), będących nadal w posiadaniu odpowiednich państw, wskazuje, że spółka Farice nie była w stanie uzyskać kredytu na warunkach rynkowych bez żadnej interwencji państwa.

Ponadto ryzyko ponoszone przez państwo powinno być zwykle wynagrodzone odpowiednią premią. Jak wykazano powyżej (w sekcji II.1.1.1 niniejszej decyzji), premia naliczona spółce Farice hf. sytuuje się na samym dole spektrum i może nie stanowić odpowiedniego wynagrodzenia. W swoich uwagach dotyczących obaw w tym względzie wyrażonych w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, władze islandzkie nie zawarły żadnych informacji, na podstawie których Urząd mógłby ocenić, czy wpłacona premia była odpowiednia. Należy przy tym zwrócić szczególną uwagę na fakt, że wpłacenie premii nie zniwelowało w pełni korzyści, jaką spółka Farice hf. odniosła, uzyskując od banków niższą stopę procentową od kredytu terminowego A. Jak wynika z rozdziału 17.2.1, ust. 2 wytycznych, jeżeli państwo zrzeka się odpowiedniej premii, przedsiębiorstwo odnosi korzyść.

Urząd uznaje zatem, że spółka Farice hf. odniosła korzyść gospodarczą, której nie uzyskałaby w normalnych warunkach rynkowych.

Zasoby państwa

Aby korzyść gospodarcza została uznana za pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, musi ona zostać przyznana przez państwo lub z zasobów państwa. Państwo islandzkie udzieliło spółce Farice gwarancji na kredyt w wysokości 9,4 mln EUR, tzn. gwarancja państwa angażuje zasoby państwa.

Ponadto jak stwierdzono w rozdziale 17.2.1, ust. 2 wytycznych, jeżeli państwo zrzeka się odpowiedniej premii, stanowi to obciążenie zasobów państwa. Jak wykazano powyżej, premia naliczona spółce Farice hf. sytuuje się na samym dole spektrum i może nie stanowić odpowiedniego wynagrodzenia, w szczególności przy uwzględnieniu uzyskanej niższej stopy

procentowej. Ponieważ państwo islandzkie mogło zażądać wpłacenia wyższej premii i w rezultacie zrezygnowało z wyższych dochodów, zaangażowane są zasoby państwa.

Państwo nie postępowało także jak prywatny inwestor rynkowy, co wyłączałoby zastosowanie art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Analiza powyższych dwóch kryteriów wykazuje, że projekt nie rozwinął się jako przedsięwzięcie komercyjne. Udział państwa w projekcie, m.in. poprzez udzielenie gwarancji na kredyt terminowy A, stał się koniecznością w sytuacji, w której prywatni inwestorzy rynkowi udzielając gwarancji domagaliby się wyższej premii. Dowodzi to, że państwo islandzkie udzielając gwarancji, nie postępowało zgodnie z zasadą prywatnego inspektora rynkowego.

Zakłócenie konkurencji i wpływ na handel między Umawiającymi się Stronami

Aby możliwe było zastosowanie art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, środek nie może zakłócać konkurencji ani wpływać na handel między Umawiającymi się Stronami. Przedsiębiorstwa odnoszące zyski z korzyści gospodarczej zapewnionej przez państwo, które zmniejsza ich zwyczajne obciążenie kosztami, znajdują się w lepszej sytuacji konkurencyjnej w porównaniu z przedsiębiorstwami, którym korzyści takiej nie zapewniono.

Zabezpieczając finansowanie projektu, interwencja państwa wzmacnia pozycję spółki Farice hf. wobec konkurentów, którzy nie korzystają z takiej gwarancji i którzy musieliby dokonać inwestycji na warunkach wyłącznie rynkowych, tak jak na przykład inni dostawcy łączności internetowej za pośrednictwem kabla (tacy jak sieć CANTAT-3). Konsorcjum zarządzające siecią CANTAT-3 obejmuje m.in. islandzkiego dostawcę usług telekomunikacyjnych Landssími Íslands hf. oraz spółki Teleglobe i Deutsche Telekom. CANTAT-3 ma przyłącza w Kanadzie, w Islandii, na Wyspach Owczych, w Danii, Zjednoczonym Królestwie i Niemczech.

Ponadto gwarancji udzielono projektowi prowadzonemu przez międzynarodowe podmioty gospodarcze i stanowiącemu działalność handlową między Umawiającymi się Stronami.

W rezultacie przedmiotowy środek zakłóca konkurencję i wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami.

Wniosek

Z powodów wymienionych powyżej, Urząd stwierdza, że gwarancja państwa udzielona spółce Farice hf. w odniesieniu do kredytu terminowego A stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

1.2. ZWIĘKSZENIE UDZIAŁU PAŃSTWA JAKO AKCJONARIUSZA SPÓŁKI FARICE HF.

Od czasu założenia spółki we wrześniu 2002 r. do czasu powiadomienia na początku 2004 r. zaangażowanie państwa w spółkę Farice hf. zwiększyło się z początkowego udziału wynoszącego 27,33 % do 46,5 %. Zgodnie z wyjaśnieniem przedstawionym przez władze islandzkie w odpowiedzi z czerwca 2004 r., spółka Síminn dała jasno do zrozumienia, że nie zamierza pokryć więcej niż 33,33 % kapitału akcyjnego⁽¹⁾.

Do celów ustalenia obecności pomocy państwa należy określić, czy zwiększenie kapitałowego zaangażowania państwa w spółkę Farice hf. jest zgodne z zasadą prywatnego inwestora rynkowego. Rozdział 19 wytycznych przedstawia ogólne podejście Urzędu do nabywania pakietów akcji przez organy władzy publicznej.

Według rozdziału 19.6(b) wytycznych nie występuje pomoc państwa, jeżeli świeży kapitał zostaje wniesiony do przedsiębiorstwa w okolicznościach akceptowalnych dla prywatnego inwestora działającego w normalnych warunkach gospodarki rynkowej. Może to mieć zastosowanie do zwiększenia udziału organów władzy publicznej w spółce z zastrzeżeniem, że wniesiony kapitał jest proporcjonalny do liczby akcji w posiadaniu takich organów oraz towarzyszy mu kapitał wniesiony przez prywatnego akcjonariusza. Inwestycja prywatnego inwestora musi mieć realne znaczenie gospodarcze.

Z drugiej strony pomoc państwa występuje, jeżeli świeży kapitał zostaje wniesiony w okolicznościach nieakceptowalnych dla prywatnego inwestora działającego w normalnych warunkach gospodarki rynkowej. Według rozdziału 19.6(c) wytycznych ma to miejsce m.in. w przypadku, kiedy na skutek zastrzyku świeżego kapitału do spółki o akcjonariacie podzielonym między podmioty prywatne i publiczne, udział organów władzy publicznej osiąga poziom znacząco wyższy od początkowego, a względne ograniczenie zaangażowania akcjonariuszy prywatnych wynika w dużej mierze z niekorzystnych prognoz dotyczących zysków.

Władze islandzkie twierdzą, że zwiększenie udziału państwa islandzkiego w kapitale akcyjnym nie powinno być traktowane jako zastrzyk świeżego kapitału, lecz raczej jako utworzenie nowej spółki. Władze islandzkie twierdzą, że spółka Farice hf., z kapitałem akcyjnym wynoszącym 30 mln ISK we wrześniu 2002 r. nie była w stanie podjąć się realizacji projektu budowy i obsługi podmorskiego kabla komunikacyjnego. Pierwsze zwiększenie kapitału odbyło się w styczniu 2003 r. zamiast utworzenia nowej spółki i w związku z tym, zdaniem władz islandzkich, nie stanowiło normalnego „zwiększenia kapitału” spółki, ale w rzeczywistości przypominało założenie nowej spółki z nowym celem. Urząd zaznacza, że wytyczne w sprawie pomocy państwa traktują zwiększenie kapitału akcyj-

nego, bez względu na czas, w jakim do niego dochodzi, jako podkategorię zastrzyku świeżego kapitału. Wytyczne odzwierciedlają ogólną zasadę prywatnego inwestora rynkowego, więc zwiększenie kapitału akcyjnego należy rozważyć w oparciu o jego szczególną charakterystykę. Nawet jeżeli rząd zakładał większy udział już w fazie przygotowawczej, to zaangażowanie kapitałowe państwa islandzkiego i tak podlegałoby analizie w świetle przepisów o pomocy państwa. Do celów takiej oceny istotne jest jedynie, czy zwiększenie kapitału akcyjnego odzwierciedla sposób postępowania prywatnego inwestora rynkowego.

Urząd nie kwestionuje faktu, że w ujęciu realnym udziały podmiotów prywatnych zwiększyły się jednocześnie ze zwiększeniem kapitału przez państwo. Niemniej jednak, zdaniem Urzędu, zwiększenie udziału podmiotów prywatnych w kapitale akcyjnym nie było proporcjonalne do zwiększenia kapitału akcyjnego dokonanego przez państwo.

Jak wynika z tabeli powyżej (patrz: sekcja I.2.2.b) niniejszej decyzji) kapitał spółki Farice hf. wzrósł z 327 000 EUR do 14 070 000 EUR w styczniu 2003 r. Udział państwa islandzkiego zwiększył się z 27,33 % (90 000 EUR) do 46,53 % (6 547 000 EUR), tzn. o niemal 20 punktów procentowych. Władze islandzkie wprowadziły zgodnie z prawdą podają, że udział spółki Síminn zwiększył się z 155 000 EUR do 4 690 000 EUR, jednak w ujęciu względnym udział spółki Síminn spadł z 47,33 % do 33,33 % (14 punktów procentowych). Z wyjątkiem spółki Telefonverkið pozostali akcjonariusze również odnotowali zmniejszenie swoich udziałów (z 1,33 % do 0,33 %), co oznacza, że w ujęciu realnym zaangażowanie podmiotów komercyjnych uległo ograniczeniu.

Prawdopodobnie wynikało to z niekorzystnych prognoz dotyczących zysków spółki. W liście z września 2004 r. władze islandzkie stwierdziły, że:

„Spółka Síminn uznała, że zwiększenie przepustowości w stopniu zaspokajającym zapotrzebowanie, a także zapewnienie łączności alternatywnych na wypadek sytuacji awaryjnych, to przedsięwzięcie ryzykowne pod względem finansowym, zapewniające niewielki zwrot z inwestycji (szczególnie dla spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w trakcie prywatyzacji). Rząd zaangażował się, aby ułatwić niezbędną modernizację łączy, szczególnie ze względu na krótki czas pozostający do momentu, kiedy zapotrzebowanie przekroczy dostępną przepustowość”.

Władze islandzkie stwierdziły ponadto, że *niechęć rynku* wobec projektu uwidoczniła się w fazie przygotowawczej, kiedy spółki Síminn i Telefonverkið zleciły spółce IBM Consulting analizę żywotności ekonomicznej projektu oraz możliwości jego finansowania. Z dokonanych ustaleń wynikało jasno, że niemożliwe było finansowanie tradycyjnymi środkami⁽²⁾.

⁽¹⁾ Patrz: sekcja I 2.2.b niniejszej decyzji.

⁽²⁾ Patrz: list władz islandzkich z dnia 25 czerwca 2004 r., o. 3.

Wydaje się zatem, że początkowy brak zaangażowania inwestorów był powodem subskrypcji niezbędnego zwiększenia kapitału przez rząd na początku 2003 r.⁽¹⁾, co doprowadziło do zwiększenia udziału państwa w spółce Farice hf.

Zwiększeniu udziału państwa islandzkiego w spółce Farice towarzyszyło także udzielenie gwarancji państwa na kredyt terminowy A w kwocie 9,4 mln EUR, omówionej powyżej w niniejszej dyskusji. Zgodnie z rozdziałem 19.6 (d) wytycznych zakłada się istnienie pomocy państwa, jeżeli interwencja władz przyjmuje postać nabycia udziału w kapitale w połączeniu z innymi rodzajami interwencji, podlegającymi zgłoszeniu na mocy art. 1 ust. 3 części I Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale.

Zwiększenie kapitału akcyjnego w sytuacji, kiedy żaden inwestor prywatny nie zwiększał swojego udziału w tym samym stopniu, stanowiło więc korzyść dla jednej spółki, Farice hf., a także obciążenie dla zasobów państwa.

Interwencja państwa wzmacnia pozycję spółki Farice hf. pod względem zabezpieczenia finansowania projektu w stosunku do konkurentów, nie odnoszących korzyści z takiego zaangażowania państwa (np. sieć CANTAT-3) w sytuacji, w której podmioty prywatne nie są skłonne do udostępnienia dodatkowych funduszy. Konsorcjum zarządzające siecią CANTAT-3 obejmuje m.in. islandzkiego dostawcę usług telekomunikacyjnych Landssími Íslands hf. oraz spółki Teleglobe i Deutsche Telekom. CANTAT-3 ma przyłączyć się w Kanadzie, w Islandii, na Wyspach Owczych, w Danii, Zjednoczonym Królestwie i Niemczech.

Ponadto zwiększenie kapitału dotyczy projektu prowadzonego przez międzynarodowe podmioty gospodarcze i stanowiącego działalność handlową między Umawiającymi się Stronami.

W rezultacie, przedmiotowy środek zakłóca konkurencję i wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami.

1.3. WNIOSEK

Z powodów wymienionych powyżej Urząd stwierdza, że gwarancja państwa w odniesieniu do kredytu terminowego

⁽¹⁾ Urząd jest świadomy, że władze islandzkie odniosły się do przemówienia przewodniczącego zarządu spółki Farice hf. z dnia 24 stycznia 2004 r. W przemówieniu tym jednakże mowa jest jedynie o „uzasadnieniu gospodarczym z umiarkowanymi perspektywami zysku” oraz o tym, że podmioty prywatne także zapewniają zabezpieczenia. Urząd nigdy nie kwestionował drugiego z powyższych stwierdzeń, jednak pytanie, czy zwiększenie kapitału przez państwo jest proporcjonalne pozostało bez odpowiedzi.

A oraz zwiększenie kapitału akcyjnego przez państwo islandzkie stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

2. WYMOGI PROCEDURALNE

Zgodnie z art. 1 ust. 3 części I Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale „Urząd Nadzoru EFTA jest informowany, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy”. Zgodnie z art. 2 ust. 1 w związku z art. 3 części II Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, „odnośne państwo EFTA w odpowiednim czasie zgłasza Urzędowi wszelkie plany przyznania nowej pomocy i nie wdraża ich do czasu podjęcia przez Urząd decyzji o zatwierdzeniu takiej pomocy lub do czasu uznania, że Urząd podjął taką decyzję”.

Spółka Farice hf. została założona w 2002 r., a prace inżynierskie rozpoczęły się już w czerwcu 2003 r. Kabel uruchomiono oficjalnie w lutym 2004 r.⁽²⁾ Zwiększenie kapitału akcyjnego miało miejsce w styczniu 2003 r., a gwarancja windykacji udzielona przez władze islandzkie datowana jest na dzień 27 lutego 2004 r., tzn. zanim Urząd miał możliwość wyrażenia opinii w sprawie powiadomienia o środkach z dnia 27 lutego 2004 r. Zatem władze islandzkie wdrożyły środki zanim Urząd podjął ostateczną decyzję w ich sprawie.

Urząd stwierdza więc, że władze islandzkie nie dopełniły obowiązku niepodejmowania działań, określonego w art. 3 części II Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale.

3. ZGODNOŚĆ

Zdaniem Urzędu przedmiotowe środki pomocy nie odpowiadają żadnemu ze zwolnień przewidzianych w art. 59 ust. 2⁽³⁾ i art. 61 ust. 2 lub 3 lit. a) i d) Porozumienia EOG.

Jak stwierdzono w decyzji o wszczęciu oficjalnego postępowania wyjaśniającego, zdaniem Urzędu, przedmiotowego wsparcia ze strony państwa nie można uzasadnić na podstawie art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG. Nie można zaprzeczyć, że w pewnych okolicznościach istnienie niezawodnej łączności międzynarodowej można uznać za będące w interesie ogółu. Przedmiotowy projekt jest wprawdzie transnarodowy, nie wystarczy to jednak, aby uznać go za objęty wyłączeniem na mocy art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG. Przedmiotowa pomoc przyjęła postać pomocy sektorowej, przynoszącej korzyść pojedynczej spółce (Farice hf.) i wynikającej

⁽²⁾ Komunikat prasowy z dnia 3 lutego 2004 r.

⁽³⁾ Władze islandzkie nie przedstawiły informacji umożliwiających Urzędowi dokonanie oceny w świetle tego przepisu.

z prywatnej inicjatywy grupy podmiotów gospodarczych, nie wywarła jednak szerszego korzystnego wpływu na gospodarkę europejską ani nie przysporzyła istotnych korzyści ogółowi społeczeństwa. Przedmiotowy projekt nie przynosi korzyści Europejskiemu Obszarowi Gospodarczemu jako całości⁽¹⁾, a także pozostaje poza ramami jakichkolwiek działań wspólnych w tej dziedzinie⁽²⁾.

Należy ocenić, czy pomoc może być uzasadniona na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG. Zgodnie z tym przepisem pomoc może zostać uznana za zgodną, jeżeli jest „przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem”.

Urząd uważa, że ocena zgodności powinna być oparta bezpośrednio na art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG. Aby środek pomocy państwa mógł być uznany za zgodny ze wspomnianym przepisem, musi on być konieczny i proporcjonalny do założonego celu.

3.1. KONIECZNOŚĆ ŚRODKÓW POMOCY

Urząd stwierdza, że przedmiotowy projekt ma na celu zabezpieczenie łączności internetowej z Islandią dzięki niezawodnej metodzie przesyłu, dla której dotychczas wykorzystywane łącze CANTAT-3 stanowić będzie połączenie zapasowe. Ze względu na swoje położenie geograficzne Islandia jest szczególnie uzależniona od dostępu do opłacalnych i niezawodnych łączów telekomunikacyjnych. Jak wynika z sekcji I.2 niniejszej decyzji, alternatywy w postaci istniejącego kabla CANTAT-3 lub satelitów nie były opcjami realistycznymi w dłuższym horyzoncie czasowym z powodu ograniczeń technicznych, uzależnienia od pozostałych akcjonariuszy konsorcjum (CANTAT-3⁽³⁾) lub rosnących kosztów (satelity). Nowy kabel podmorski, który stanie się podstawowym łączem transmisyjnym Islandii, ma większe zdolności przesyłowe, jest bardziej niezawodny i przy wsparciu ze strony CANTAT-3 jest w stanie zabezpieczyć możliwość korzystania z usług telekomunikacyjnych w Islandii. Decyzjami dotyczącymi polityki i pomocy państwa⁽⁴⁾ Komisja potwierdziła, że dostępność połączeń szerokopasmowych⁽⁵⁾ jest słusznym celem i stanowi tego rodzaju

usługę, która ze swej natury będzie pozytywnie oddziaływać na wydajność i wzrost dużej liczby sektorów i rodzajów działalności.

Jak wynika z jego historii (w szczególności ze studium wykonalności z marca 2002 r.), projekt Farice nie był w stanie rozwinąć się jako inicjatywa czysto prywatna. Zarówno udzielenie gwarancji państwa, jak i zwiększenie kapitału akcyjnego wynikały z potrzeby większego zaangażowania państwa w celu zapewnienia żywotności ekonomicznej projektu. Bez zaangażowania państwa uległby on opóźnieniu lub w ogóle nie zostałby zrealizowany. Z tych względów Urząd uważa, że wsparcie ze strony państwa było konieczne w rozumieniu art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

3.2. PROPORCJONALNOŚĆ ŚRODKÓW POMOCY

Aby środki pomocy były zgodne z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, muszą one być proporcjonalne do założonego celu i nie zakłócać konkurencji w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem. Korzyści wynikające z zapewnienia możliwości korzystania z niezawodnych usług telekomunikacyjnych w Islandii należy porównać z efektami niekorzystnymi: zakłóceniem konkurencji w stosunku do konkurentów, którzy przy realizacji podobnych projektów nie mają dostępu do funduszy publicznych.

Ani budowa, ani zarządzanie kablem nie zostało przyznane Farice hf. w drodze otwartego przetargu. Zdaniem Urzędu, szeroko zakrojona akcja informowania o przedmiotowym projekcie, na które powołują się władze islandzkie, nie może zastąpić formalnego postępowania przetargowego, w szczególności ze względu na fakt, że uczestnicy projektu to wyłącznie podmioty z Islandii i Wysp Owczych⁽⁶⁾. W praktyce Komisji otwarty przetarg uznaje się za element pozytywny, aczkolwiek niekoniecznie obowiązkowy, w celu uzyskania zatwierdzenia projektów szerokopasmowych⁽⁷⁾. W odnośnych decyzjach podkreśla się w szczególności fakt, że wyłonienie w drodze przetargu niezależnego zarządcy aktywów jako zarządzającego kablem zapewnia neutralność zarządzającego infrastrukturą w większym stopniu niż w sytuacji, kiedy usługodawca kontroluje infrastrukturę, tak jak w przedmiotowym przypadku.

Urząd stwierdza z zadowoleniem, że umowa akcjonariuszy przewiduje niedyskryminacyjną i przejrzystą politykę cenową na zasadach rynkowych. Polityka cenowa wydaje się przejrzysta, załącznik opublikowany na stronach internetowych spółki Farice hf. zawiera wzór stosowany przy obliczaniu cen.

Ponadto umowa akcjonariuszy jest w zasadzie otwarta dla nowych podmiotów. W decyzji o otwarciu formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd wyraził pewne wątpliwości dotyczące pozycji nowych podmiotów w stosunku do podmiotów założycieli. Wątpliwości te dotyczyły przede wszystkim sekcji 7 umowy akcjonariuszy, chroniącej pozycję założycieli poprzez

⁽¹⁾ Patrz np.: decyzja w sprawie pomocy państwa N 576/98, Zjednoczone Królestwo – dotycząca połączeniu Eurotunelu z liniami kolejowymi Zjednoczonego Królestwa, gdzie szybkie połączenie kolejowe było połączeniem o znaczeniu dla całej UE, nie tylko dla jednego lub kilku państw członkowskich.

⁽²⁾ W odniesieniu do tego kryterium patrz np.: decyzja Komisji 96/369/WE dotycząca pomocy podatkowej w zakresie amortyzacji na rzecz niemieckich linii lotniczych (Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 42).

⁽³⁾ Zgodnie ze sprawozdaniem podsumowującym przedstawionym przez władze islandzkie w powiadomieniu z dnia 27 lutego 2004 r., szczególnie będącym członkiem konsorcjum spółka Teleglobe miała problemy finansowe.

⁽⁴⁾ Patrz: plan działania e-Europa z 2004 r., komunikat Komisji „Powszechne społeczeństwo informacyjne”, 28.5.2002, COM(2002), 263 wersja ostateczna, patrz: decyzja Komisji N 213/2003 Projekt Atlas – infrastruktura szerokopasmowa dla parków biznesu oraz N 307/2004 Dostęp szerokopasmowy w Szkocji – obszary oddalone i wiejskie.

⁽⁵⁾ Przesył danych, w przypadku którego jeden nośnik może jednocześnie obsługiwać kilka kanałów łączności. Termin używany także w odniesieniu do pasm częstotliwości szerszych niż wąskie pasma o częstotliwości 3 MHz. Łącza szerokopasmowe umożliwiają przesył większej ilości danych przy większej szybkości.

⁽⁶⁾ Władze islandzkie stwierdzają: „W Islandii i na Wyspach Owczych dążono do pozyskania szerokiego zaangażowania akcjonariuszy w projekt Farice, a wszystkich dostawców usług telekomunikacyjnych zaproszono do uczestnictwa w finansowaniu spółki”.

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji N 307/2004, N 199/2004 i N 213/2003.

zapewnienie im możliwości utrzymania swoich pozycji kapitałowych. W swoich uwagach do decyzji Urzędu⁽¹⁾ władze islandzkie rozwały jednakże wątpliwości Urzędu i podkreśliły różnicę między dostępem do prawa własności spółki i dostępem do kabla telekomunikacyjnego. Jak wspomniano w poprzednim akapicie, umowa akcjonariuszy przewiduje niedyskryminacyjną i przejrzystą politykę cenową na zasadach rynkowych i w związku z tym zapewnia odpowiedni dostęp do kabla telekomunikacyjnego.

Wstępnie obliczona wysokość pomocy wynikającej z gwarancji państwa (1,62 %⁽²⁾) lub ok. 1,4 mln EUR) jest raczej ograniczona w porównaniu z łącznymi kosztami inwestycji, wynoszącymi 48,9 mln EUR, gdyż jest równa 2,9 %. Odnosnie do zwiększenia kapitału przez państwo islandzkie, w czerwcu 2003 r. udział państwa w kapitale akcyjnym spadł do 41 %, podczas gdy udział kapitałowy spółki Síminn i pozostałych dostawców, takich jak Og Vodafone wzrósł. Władze islandzkie zaznaczyły, że pomimo otwartości obecnego akcjonariatu na nowe podmioty żadna spółka nie okazała zainteresowania projektem⁽³⁾. Obliczenie kwoty pomocy państwa wynikającej ze zwiększenia kapitału akcyjnego państwa islandzkiego nie jest jednoznaczne. Jednakże nawet jeżeli przy zastosowaniu podejścia skrajnego potraktowano by całość zwiększenia kapitału jako pomoc państwa i nawet gdyby uznano całość kredytu terminowego A jako pomoc państwa⁽⁴⁾, łączna kwota zaangażowania państwa islandzkiego wyniosłaby ok. 15,5 mln EUR. Jest to ok. 32 % kosztów inwestycyjnych przeznaczonych na projekt Farice⁽⁵⁾.

Europejski Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że ocena zgodności w świetle przepisów w sprawie pomocy państwa nie powinna dać rezultatu sprzecznego z innymi przepisami traktatowymi. W rezultacie dla oceny w świetle przepisów w sprawie pomocy państwa istotne jest także, czy wsparcie ze strony państwa zostało przyznane projektowi mogącemu budzić wątpliwości w odniesieniu do konkurencji w związku z zastosowaniem art. 53 i/lub 54 Porozumienia EOG⁽⁶⁾. W tym względzie, w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, Urząd stwierdza między innymi, że chociaż istniejąca infrastruktura CANTAT-3 wciąż działa⁽⁷⁾, zachodzi obawa, że, pomijając inne kwestie, w przyszłości cała łączność z Islandią

zapewniana przez CANTAT-3 będzie przechodzić przez łączą spółki E-Farice hf., która posiada większość akcji Farice hf.⁽⁸⁾. Dlatego też Urząd był zaniepokojony, że konkurencja w dziedzinie łączności z Islandią zostanie wyeliminowana, gdyż na rynku pozostanie tylko jeden dostawca. Obawy te zostały jednak obecnie rozwiane.

Projekt Farice sprzyja konkurencji, tworząc nowy kanał dla łączności międzynarodowej, podczas gdy wcześniej dostępna była tylko oferta systemu CANTAT-3.

Co więcej, ze względu na oferowane przez spółkę Farice hf. ceny, które są wysokie w porównaniu z cenami międzynarodowymi, podmioty hurtowo kupujące przepustowość w Islandii, niebędące założycielami Farice, zwykle korzystają z łączny CANTAT-3, oferowanych przez spółkę Teleglobe po niższych cenach. Jak z tego wynika, w obecnych warunkach rynkowych Farice nie wydaje się być w stanie kontrolować cen lub podaż na rynku międzynarodowej łączności z Islandią. Władze islandzkie szacują, że aktualnie spółka Teleglobe sprzedaje klientom islandzkim przepustowość równą 50 % ruchu przechodzącego przez Farice. Nie wydaje się, aby polityka cenowa spółki Farice hf. miała niekorzystny wpływ na ceny CANTAT-3 lub, aby była ona w stanie wyprzeć tego konkurenta z rynku. Klienci hurtowi niepowiązani z założycielami spółki Farice hf. mają możliwość niekorzystania z kabla Farice i rzeczywiście tak właśnie robią.

Władze islandzkie ustosunkowały się także do obaw, wyrażonych w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, że spółka Farice hf. pierwotnie planowała wspólny zakup/dzierżawę zwiększonej przepustowości szerokopasmowej na kablu CANTAT-3 w celu połączenia obu systemów. Taki kompleksowy zakup dostępnej przepustowości efektywnie wyeliminowałby spółkę Teleglobe jako konkurenta Farice. Władze islandzkie stwierdziły, że spółki Farice hf. i E-Farice ehf. nie planują obecnie zakupu ani dzierżawy dodatkowej przepustowości na kablu CANTAT-3 oraz że rozmowy prowadzone ze spółką Teleglobe⁽⁹⁾ kilka lat temu nigdy nie doprowadziły do żadnych uzgodnień. Obecnie łączność z Islandią oferowana jest zarówno za pomocą systemu Farice, jak i CANTAT-3. Ponadto działają także inni dostawcy, tacy jak TDC i T-Sytems, zapewniający, co prawda na mniejszą skalę, łączność z Islandią za pośrednictwem systemu CANTAT-3.

W związku z tym w obecnej sytuacji Urząd nie ma podstaw, aby żywić obawy dotyczące aspektów konkurencji, a zatem odnośne postępowanie w sprawie konkurencji zostało zamknięte.

⁽¹⁾ Patrz: list władz islandzkich z dnia 28 czerwca 2006 r., str. 5.

⁽²⁾ Euribor + 2,30 % rocznie – (Euribor + 0,18 % rocznie) – 0,50 % = 1,62 %.

⁽³⁾ Patrz: list władz islandzkich z dnia 28 czerwca 2006 r., str. 5.

⁽⁴⁾ Patrz: pkt 17.3 rozdziału 17 wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa, stwierdzający, że w niektórych sytuacjach wartość gwarancji może odpowiadać kwocie faktycznie objętej taką gwarancją.

⁽⁵⁾ Wartości intensywności pomocy równe 35 % łącznych kosztów inwestycji były zatwierdzane przez Komisję Europejską np. w decyzji w sprawie pomocy państwa N 188/2006 – Łotwa, projekt szerokopasmowy na obszarach wiejskich.

⁽⁶⁾ Por. sprawa C-225/91 *Matra SA przeciwko Komisji*, [1993] Rec. 3203, ust. 41, orzeczenie Trybunału EFTA w sprawie E-09/04 *Stowarzyszenie Bankierów i Maklerów Giełdowych Islandii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA*, jeszcze nie opublikowane, ust. 82.

⁽⁷⁾ Co do współistnienia dotychczasowej infrastruktury, patrz: decyzja Komisji N 307/2004, ust. 45, gdzie z zadowoleniem stwierdzono, że minimalizuje to ryzyko zbędnej duplikacji i ogranicza wpływ ekonomiczny na dostawców posiadających już działającą infrastrukturę. Patrz także: decyzja Komisji N 199/2004, ust. 41, N 213/2003, ust. 47.

⁽⁸⁾ W 2003 r. spółka E-Farice ehf. posiadała 80 % udziałów w spółce Farice hf., natomiast pozostałe 20 % udziałów znajdowało się w posiadaniu spółki Føroya Tele (19,93 %) i innych podmiotów z Wysp Owczych (łącznie 0,6 %).

⁽⁹⁾ Spółka Teleglobe została poddana postępowaniu określone w rozdziale 11, a obecnie jest spółką notowaną w indeksie NASDAQ.

4. WNIOSEK

Na podstawie powyższej oceny Urząd uznaje, że wsparcie na rzecz spółki Farice hf. jest zgodne z Porozumieniem EOG. Niemniej jednak Urząd wyraża ubolewanie, że przedmiotowe środki zostały wdrożone, zanim Islandia powiadomiła Urząd o gwarancji państwa i zanim Urząd podjął ostateczną decyzję w sprawie oceny pomocy państwa, związanej z przedmiotowymi środkami,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wsparcie na rzecz spółki Farice hf., mające postać gwarancji państwa przyznanej w odniesieniu do kredytu, a także zwiększenia kapitału, stanowi pomoc państwa zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG w rozumieniu art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Islandii.

Artykuł 3

Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2006 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Björn T. GRYDELAND
Przewodniczący

Kristján A. STEFÁNSSON
Członek Kolegium

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 396 z dnia 30 grudnia 2006 r., s. 1; sprostowanie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 136 z dnia 29 maja 2007 r., s. 3)

Niniejsze sprostowanie odnosi się do tekstu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 136 z dnia 29 maja 2007 r., ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 1354/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 1), poprawionym w maju 2008 r. sprostowaniem do art. 3 ust. 20 lit. c) (Dz.U. L 141 z 31.5.2008, s. 22).

Niniejsze sprostowanie zastępuje sprostowanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 141 z dnia 31 maja 2008 r., s. 22.

Strona 21, art. 3 ust. 20 lit. c):

zamiast: „c) była wprowadzona do obrotu przez producenta lub importera na terytorium Wspólnoty lub w krajach przystępujących do Unii Europejskiej z dniem 1 stycznia 1995 r., z dniem 1 maja 2004 r. lub z dniem 1 stycznia 2007 r. w dowolnym terminie między dniem 18 września 1981 r. a dniem 31 października 1993 r. włącznie i przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia była uznana za zgłoszoną zgodnie z art. 8 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 67/548/EWG w brzmieniu art. 8 ust. 1, będącym wynikiem zmian wprowadzonych dyrektywą 79/831/EWG, lecz nie spełnia wymogów określonych w definicji polimeru zawartej w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że producent lub importer dysponuje pisemnym dowodem potwierdzającym ten fakt;”,

powinno być: „c) była wprowadzona do obrotu przez producenta lub importera na terytorium Wspólnoty lub w krajach przystępujących do Unii Europejskiej z dniem 1 stycznia 1995 r., z dniem 1 maja 2004 r. lub z dniem 1 stycznia 2007 r. przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i była uznana za zgłoszoną zgodnie z art. 8 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 67/548/EWG – w brzmieniu art. 8 ust. 1, będącym wynikiem zmian wprowadzonych dyrektywą 79/831/EWG – lecz nie spełnia wymogów określonych w definicji polimeru zawartej w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że producent lub importer dysponuje pisemnym dowodem potwierdzającym ten fakt, w tym dowodem, że substancja ta została wprowadzona przez jakiegokolwiek producenta lub importera do obrotu między dniem 18 września 1981 r. a dniem 31 października 1993 r. włącznie;”.
